

ΜΕΛΕΤΗ ΣΧΟΛΗΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ 4ης ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ 2025

Μαθήματα Πίστης από τον ΙΗΣΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΣΥΝΤΑΓΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ
2. ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΧΑΡΗ
3. ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΑΡΗΣ
4. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ
5. Ο ΘΕΟΣ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΣΕΝΑ
6. Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΧΘΡΟΣ
7. ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΦΟΣΙΩΣΗ: ΛΑΤΡΕΙΑ ΣΕ ΕΜΠΟΛΕΜΗ ΖΩΝΗ
8. ΓΙΓΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ & ΧΑΛΕΒ
9. ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΤΩΝ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΝ – ΔΕΣΜΙΟΙ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ
10. Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ
11. ΖΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΓΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ
12. Η ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
13. ΚΑΝΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΑΣ ΣΗΜΕΡΑ!

Συγγραφέας: Barna Magyarosi

Απόδοση στα Ελληνικά: Ελληνική Αποστολή

Κομπιούτερ, Επιμέλεια: Ελληνική Αποστολή

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΑΝΤΒΕΝΤΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΗΜΕΡΑΣ**

**Μαιάνδρου 7, τ.κ. 18450 Νίκαια
Τηλ. 210 52 24 962, 210 52 33 543**

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΔΕΥΤΕΡΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ: ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

Το βιβλίο του Ιησού του Ναυή σηματοδοτεί τη μετάβαση από την ηγεσία του Μωυσή σε αυτήν του Ιησού του Ναυή. Ξεκινά με την είσοδο των Ισραηλιτών στη Γη της Επαγγελίας και καταλήγει με την εγκατάστασή τους στη γη αυτή.

Ο Ιησούς του Ναυή, πράγματι, είχε ένα δύσκολο έργο να συνειχίσει. Έπρεπε να αναλάβει από εκεί που είχε σταματήσει ο Μωυσής. Αλλά αυτή η πρόκληση ήταν μόνο η αρχή. Ο Ιησούς του Ναυή επρόκειτο να κάνει αυτό που ο Μωυσής δεν έκανε ποτέ: να οδηγήσει το έθνος, μετά από 40 χρόνια στην έρημο, πέρα από τον Ιορδάνη και μέσα στην Χαναάν, σύμφωνα με την υπόσχεση που είχε δώσει ο Θεός στους πατέρες τους, πολλά χρόνια πριν.

«Ο Μωυσής, ο υπηρέτης μου, πέθανε· τώρα, λοιπόν, καθώς θα σηκωθείς, διάβα αυτόν τον Ιορδάνη, εσύ και ολόκληρος αυτός ο λαός, προς τη γη που εγώ δίνω σ' αυτούς, στους γιους Ισραήλ» (Ναυή 1/α' 2).

Το κλειδί όλης της ιστορίας βρίσκεται εδώ, στα λόγια του Κυρίου προς τον Ιησού του Ναυή: πρόκειται να μπουν στη «γη που εγώ (ο Κύριος) δίνω σ' αυτούς».

Ο Ιησούς του Ναυή δεν θα έκανε αυτό το έργο μόνος του, αλλά μόνο με τη δύναμη και την καθοδήγηση του Κυρίου. Ο Θεός θα είχε ήδη φέρει τον λαό στη γη μία γενιά νωρίτερα, αν εκείνοι είχαν υπακούσει στο δικό τους μέρος της διαθήκης. Δυστυχώς, δεν το έκαναν, και έτσι, υπέστησαν τις συνέπειες των πράξεών τους.

Κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 40 χρόνων, ο Ισραήλ είχε αντιμετωπίσει την αρνητική πλευρά της διαθήκης. Εξαιτίας της επανάστασης του λαού ενάντια στον Θεό, ολόκληρη η ενήλικη γενιά που βίωσε τα θαύματα της Εξόδου, με εξαίρεση τον Χάλεβ και τον Ιησού του Ναυή, χάθηκε στην έρημο. Τέσσερα από τα πέντε βιβλία του Μωυσή ασχολούνται με τις δεύτερες ευκαιρίες: με το τι συνέβη σε αυτούς καθώς περιπλανιόντουσαν στην έρημο όλο αυτό το διάστημα. Τώρα, υπό την ηγεσία του Ιησού του Ναυή, η δεύτερη γενιά ήταν έτοιμη να αναλάβει τις προκλήσεις που προέκυψαν κατά την απόκτηση της γης.

«Και ο Μωυσής κάλεσε τον Ιησού, και του είπε μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ: Να γίνεσαι ανδρείος και να έχεις θάρρος· επιειδή, εσύ θα φέρεις αυτόν τον λαό μέσα στη γη, την οποία ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες τους να δώσει σ' αυτούς, και εσύ θα την κληροδοτήσεις σ' αυτούς· και ο Κύριος, αυτός είναι που προπορεύεται μπροστά από σένα· αυτός θα είναι μαζί σου· δεν θα σε

αφήσει ούτε θα σε εγκαταλείψει· να μη φοβάσαι ούτε να δειλιάζεις» (Δευτ. 31/λα' 7, 8).

Οι υποσχέσεις του Θεού που δόθηκαν στους πατριάρχες και στον Μωυσή πρόκειται να εκπληρωθούν. Υπάρχει μια αίσθηση προσδοκίας και ενθουσιασμού, μια νέα αρχή για τον λαό, που ήταν για πολύ καιρό άστεγος και στερημένος. Ο Θεός υπήρξε πιστός στην απελευθέρωσή τους από τη δουλεία και σίγουρα μπορούν να Τον εμπιστευτούν ότι θα εκπληρώσει τις υποσχέσεις Του σχετικά με τη γη.

«Ο πρωταρχικός σκοπός του βιβλίου του Ιησού του Ναυή είναι να περιγράψει την είσοδο του Ισραήλ στη γη της επαγγελίας, την κατάκτηση της γης και τη διαίρεσή της μεταξύ των φυλών. Αυτό το μήνυμα βασίζεται στην ακλόνητη δέσμευση του Θεού να εκπληρώσει την υπόσχεση που είχε δώσει στον Αβραάμ. Το βιβλίο τονίζει την πιστότητα του Θεού στις υποσχέσεις της διαθήκης Του (Ναυή 21/κα' 43-45).» - Andrews Bible Commentary (Andrews University Press, 2020), σ. 365.

Θα ανακαλύψουμε μαζί ότι, αν και το βιβλίο του Ιησού του Ναυή γράφτηκε πριν από τρεις και πλέον χιλιετίες, ο κόσμος στον οποίο ζούμε σήμερα δεν διαφέρει και πολύ από εκείνον του Ιησού του Ναυή όσον αφορά τις πνευματικές προκλήσεις. Μπορεί να αντιμετωπίζουμε άλλου είδους προβλήματα, αλλά υπάρχουν ακόμα καταστάσεις, κυρίως πνευματικές, που απειλούν την ασφάλειά μας, την πίστη μας και την εκπλήρωση της αποστολής που ο Θεός έχει αναθέσει στον λαό Του. Το παράδειγμα του Ιησού του Ναυή θα μας εμπνεύσει να εμπιστευτούμε τις υποσχέσεις του Θεού στη δική μας εποχή και να πετύχουμε με τη δύναμή Του, όπως έκανε και εκείνος.

1. ΣΥΝΤΑΓΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Μη παρεκκλίνεις απ' αυτόν δεξιά ή αριστερά, για να φέρεσαι με σύνεση, παντού όπου κι αν πας» Ιησούς του Ναυή 1/α' 7.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Δευτ. 18/ιη' 15-22, Ναυή 1/α', Εβρ. 6/ς' 17, 18, Εφεσ. 6/ς' 10-18, Ψαλ. 1/α' 1-3, Ρωμ. 3/γ' 31.

Ο Βενιαμίν Ζάντερ ήταν μουσικός διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Βοστώνης και παράλληλα δίδασκε μαθήματα μουσικής. Ο Ζάντερ παρατήρησε το άγχος των μαθητών του κατά την αξιολόγηση της απόδοσής τους. Προκειμένου να τους καθησυχάσει και να τους οδηγήσει στο μέγιστο των δυνατοτήτων τους, έκανε μια ειδική ανακοίνωση. Όλοι στην τάξη θα έπαιρναν άριστα. Ο Ζάντερ δεν περίμενε από τους μαθητές του να κερδίσουν το “Α”, αλλά ήθελε να καταλάβουν ότι ο βαθμός αυτός ήταν ένα δώρο το οποίο θα τους δίδασκε την επιτυχία. Το “Α” έδειχνε στους μαθητές τι ήταν δυνατό να πετύχουν ως μουσικοί.

Το βιβλίο του Ιησού του Ναυή αναφέρεται σε νέες δυνατότητες. Ο Μωυσής, ο οποίος ήταν ηγέτης του λαού Ισραήλ για 40 χρόνια, ανήκε πλέον στο παρελθόν. Η έξοδος από την Αίγυπτο, και η περιπλάνηση στην έρημο που σημαδεύτηκε τραγικά από την επανάσταση και το πείσμα, είχαν τελειώσει. Μια νέα γενιά, πρόθυμη να υπακούσει στον Θεό, ήταν έτοιμη να εισέλθει στη Γη της Επαγγελίας. Η γη αυτή ήταν το δώρο του Θεού για τον Ισραήλ. Οι Ισραηλίτες δεν μπορούσαν να κερδίσουν αυτό το δώρο. Ο Θεός έδωσε στους Ισραηλίτες τη γη για να τους διδάξει πώς να ζουν και για να τους δείξει τι ήταν δυνατό να πετύχουν με τη βοήθειά Του.

Ας μελετήσουμε τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός άνοιξε ένα νέο κεφάλαιο στη ζωή του Ισραήλ και πώς μπορεί να κάνει το ίδιο και στη δική μας ζωή.

Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΜΩΥΣΗΣ

Διαβάστε Δευτ. 18/ιη' 15-22 και Ναυή 1/α' 1-9. Το βιβλίο του Ιησού του Ναυή αρχίζει με μια υπόσχεση για το τι θα συμβεί μετά τον θάνατο του Μωυσή. Γιατί είναι τόσο σημαντική αυτή η υπόσχεση;

.....

Αν και ο Μωυσής είχε πεθάνει και ο Θεός είχε διορίσει έναν νέο αρχηγό, τον Ιησού του Ναυή, υπάρχουν πολλοί συσχετισμοί μεταξύ των δύο ηγετών. Και οι δύο άνδρες είχαν την εντολή από τον Θεό να οδηγήσουν τον λαό Ισραήλ στη Γη της Επαγγελίας. Ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυή: «Ολόκληρο τον τόπο επάνω στον οποίο θα πατήσει το πέλμα των ποδιών σας, τον έδωσα σε σας, όπως είχα πει στον Μωυσή» (Ναυή 1/α' 3). Ο Ιησούς του Ναυή θα ολοκλήρωνε το έργο που είχε αρχικά ανατεθεί στον Μωυσή. Ήταν, στην πραγματικότητα, ένας νέος Μωυσής.

Διαβάστε Έξ. 33/λγ' 11, Αριθ. 14/ιδ' 6, 30, 38, Αριθ. 27/κζ' 18, Αριθ. 32/λβ' 12, Δευτ. 1/α' 38, Δευτ. 31/λα' 23 και Δευτ. 34/λδ' 9. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τον Ιησού του Ναυή;

.....

Σε αυτήν τη χρονική στιγμή, η υπόσχεση ότι ο Θεός θα "αναστήσει" έναν προφήτη παρόμοιο με τον Μωυσή (Δευτ. 18/ιη' 15) είναι μόνο μια πιθανότητα και όχι μια πραγματικότητα. Τα πρώτα λόγια του βιβλίου θυμίζουν στον αναγνώστη αυτή την υπόσχεση και, ταυτόχρονα, δημιουργούν την προσδοκία να τη δει να εκπληρώνεται.

Αν και νεκρός, ο Μωυσής εξακολουθεί να κυριαρχεί στο πρώτο κεφάλαιο. Το όνομά του αναφέρεται δέκα φορές, ενώ του Ιησού του Ναυή μόνο τέσσερις. Ο Μωυσής αποκαλείται "δούλος του Κυρίου" (Ναυή 1/α' 1), ενώ στο ίδιο εδάφιο ο Ιησούς του Ναυή ονομάζεται "υπηρέτης του Μωυσή". Θα χρειαστεί μια ολόκληρη ζωή πίστης υπηρεσίας και υπακοής για να πάρει ο Ιησούς του Ναυή τον τίτλο "δούλος του Κυρίου" (Ναυή 24/κδ' 29).

Το πρώτο κεφάλαιο αυτού του βιβλίου δείχνει την αλλαγή της ηγεσίας από τον Μωυσή στον Ιησού του Ναυή. Πρέπει, όμως, να θυμόμαστε ότι ο πιο σημαντικός ηγέτης είναι ο ίδιος ο Κύριος. Το βιβλίο του Ιησού του Ναυή αρχίζει με τα λόγια του Κυρίου. Ο Κύριος καθοδηγεί τον λαό Του σε ολόκληρο το βιβλίο. Αυτός είναι ο πραγματικός ηγέτης του Ισραήλ.

ΣΚΕΨΗ: Ανά τους αιώνες, ο Θεός έχει καλέσει άνδρες και γυναίκες να ηγηθούν στον λαό Του. Γιατί είναι ζωτικής σημασίας να θυμόμαστε ποιος είναι ο αληθινός, αόρατος ηγέτης της εκκλησίας;

Δευτέρα 29 Σεπτεμβρίου

ΔΙΑΒΕΙΤΕ, ΠΑΡΤΕ, ΔΙΑΧΩΡΕΙΣΤΕ, ΥΠΗΡΕΤΗΣΤΕ

Διαβάστε το πρώτο κεφάλαιο του Ιησού του Ναυή. Τι μπορούμε να μάθουμε για τη δομή του βιβλίου από αυτό το εισαγωγικό κεφάλαιο; Από ποια μέρη απαρτίζεται;

.....

Το πρώτο κεφάλαιο του Ιησού του Ναυή αποτελεί την εισαγωγή ολόκληρου του βιβλίου. Περιλαμβάνει τέσσερις ομιλίες που αντιστοιχούν στις τέσσερις κύριες ενότητες του βιβλίου: διάβαση (Ναυή 1/α' 2-9), κατάκτηση (Ναυή 1/α' 10,11), διαχωρισμός της γης (Ναυή 1/α' 12-15), και υπηρεσία με υπακοή στον νόμο (Ναυή 1/α' 16-18). Το βιβλίο του Ιησού του Ναυή δείχνει τις ενέργειες του Θεού για τον λαό Του. Ο Θεός παίρνει πάντα την πρωτοβουλία ή κάνει την πρώτη κίνηση. Με κάθε πρωτοβουλία, ο Θεός αναθέτει μία ειδική αποστολή στον Ιησού του Ναυή για την κατάκτηση της Χαναάν και κάθε επιτυχή ολοκλήρωση της αποστολής, αναγνωρίζεται αργότερα στο βιβλίο.

Στο τέλος, ο Θεός τηρεί όλες τις υποσχέσεις Του για την παραχώρηση της Γης της Επαγγελίας στον λαό Του. Από τότε, οι Ισραηλίτες είναι υπεύθυνοι για τη διατήρηση της γης. Μπορούν να το κάνουν αυτό μόνο με πίστη και υπακοή.

Οι ενέργειες του Θεού εκφράζονται με τα τρία ρήματα - "διαβείτε", "πάρτε" και "διαχωρίστε". Ο λαός πρέπει να υπακούει και να υπηρετεί τον Κύριο.

Και πάλι, το βιβλίο του Ιησού του Ναυή έχει τέσσερις μεγάλες ενότητες, καθεμία από τις οποίες χαρακτηρίζεται με την κυρίαρχη παρουσία μιας εβραϊκής λέξης:

- (1) Διάβαση (Ναυή 1/α' 1- 5/ε' 12)
- (2) Κατάκτηση (Ναυή 5/ε' 13- 12/ιβ' 24)
- (3) Διαχωρισμός (Ναυή 13/ιγ' 1- 21/κα' 45)
- (4) Υπηρεσία (Ναυή 22/κβ' 1- 24/κδ' 33).

Από τα τέσσερα αυτά μέρη προκύπτει το σημαντικό μήνυμα του βιβλίου. Οι πρωτοβουλίες του Θεού δεν πραγματοποιούνται αυτόματα. Αντίθετα, απαιτούν την πιστή ανταπόκριση του λαού Του ο οποίος πρέπει να συνεργαστεί με τον Θεό, αν θέλει Εκείνος να τον βοηθήσει. Ο Θεός κάνει τόσα πολλά για εμάς - ακόμη και πράγματα που δεν μπορούμε να κάνουμε μόνοι μας. Ό,τι όμως είναι στο δικό μας χέρι πρέπει να το πράττουμε, δηλαδή να υπακούμε σε ό,τι Εκείνος μας προστάζει. Έτσι ήταν πάντα σε όλη την ιερή ιστορία, και έτσι παραμένει και σήμερα. Για παράδειγμα, η απεικόνιση του λαού του Θεού στον έσχατο καιρό, στην Αποκάλυψη 14/ιδ' 12, μας

διδάσκει την ίδια ιδέα: πίστη, σε ό,τι κάνει ο Θεός για εμάς, που οδηγεί στην υπακοή.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε μερικές από τις υποσχέσεις της Αγίας Γραφής που είναι πολύτιμες για εσάς. Τι είδους ανταπόκριση απαιτούν από σας προκειμένου να γίνουν πραγματικότητα;

Τρίτη 30 Σεπτεμβρίου

ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΤΩΝ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΝ

Στο Ναυή 1/α' 2, 3, ο Κύριος λέει στον Ιησού του Ναυή ότι δίνει τη γη στους Ισραηλίτες, αλλά τα ίδια εδάφια αναφέρουν ότι ο Θεός τους έδωσε ήδη τη γη. Πώς γίνεται αυτό;

Η γη ήταν δώρο από τον Κύριο, ο οποίος ήταν ο πραγματικός ιδιοκτήτης. Στα εδάφια Ναυή 1/α' 2, 3, η λέξη "δίνω" έχει δύο διαφορετικές σημασίες. Η πρώτη σημασία μάς δείχνει ότι ο Θεός δίνει τη γη στον λαό Του. Οι Ισραηλίτες είχαν ήδη κερδίσει κάποια εδάφη πριν φτάσουν στον Ιορδάνη ποταμό, αλλά το μεγαλύτερο μέρος της Γης της Επαγγελίας δεν είχε ακόμη καταληφθεί.

Στο Ναυή 1/α' 3, η λέξη "έδωσα" χρησιμοποιείται για να δηλώσει ότι ο Θεός είχε ήδη δώσει τη γη στον Ισραήλ. Τα αγαθά που υπόσχεται ο Θεός στην Αγία Γραφή είναι σίγουρα και αληθινά. Έτσι, μπορούμε να εμπιστευτούμε ότι τα έχουμε τώρα, ακόμη και πριν τα αποκτήσουμε.

Η αντωνυμία στο εδάφιο 3, "σας", βρίσκεται στον πληθυντικό αριθμό, οπότε η υπόσχεση δίνεται όχι μόνο στον Ιησού του Ναυή αλλά και σε ολόκληρο τον λαό Ισραήλ.

Επίσης, η εβραϊκή λέξη "kol", που μπορεί να μεταφραστεί ως "όλα" ή "κάθε", επαναλαμβάνεται πολλές φορές στο πρώτο κεφάλαιο. Η συχνή παρουσία αυτής της λέξης εκφράζει την πληρότητα και την ακεραιότητα που έχει καθοριστική σημασία για την επίτευξη του στόχου του Ιησού του Ναυή. Πρέπει να υπάρχει απόλυτη συνεργασία ανάμεσα στον Θεό, τον Ιησού του Ναυή και τον λαό Ισραήλ, προκειμένου να διασφαλιστεί η επιτυχία για την επικείμενη κατάκτηση της Γης της Επαγγελίας.

Διαβάστε τα εδάφια Ναυή 1/α' 4-6 και Εβρ. 6/ς' 17, 18. Εκείνη τη στιγμή, η Γη της Επαγγελίας ήταν ακριβώς αυτό, μια υπόσχεση. Ωστόσο, ο Θεός την αποκαλεί κληρονομιά. Τι σημαίνει να είσαι κληρονόμος των υποσχέσεων του Θεού;

.....
.....
Δεν υπάρχει τίποτα μαγικό στις υποσχέσεις του Θεού. Από μόνες τους δεν έχουν τη δύναμη να πραγματοποιηθούν. Η εγγύηση ότι θα γίνουν πραγματικότητα βρίσκεται στην παρουσία του Θεού, ο

οποίος λέει: "Θα είμαι μαζί σου". Πράγματι, η παρουσία του Κυρίου ήταν ζωτικής σημασίας για την επιβίωση του Ισραήλ. Χωρίς αυτήν, θα ήταν μόνο ένα ακόμη έθνος ανάμεσα στα πολλά, χωρίς ιδιαίτερη κλήση, ταυτότητα ή αποστολή (Έξ. 33/λγ' 12-16). Η παρουσία του Θεού ήταν το μόνο που χρειαζόταν ο Ιησούς του Ναυή για να πετύχει. Δεν υπάρχει κάτι μαγικό στις υποσχέσεις του Θεού. Τίποτα δεν έχει αλλάξει σήμερα, γι' αυτό έχουμε την υπόσχεση του Ιησού στο Ματθ. 28/κη' 20.

Τετάρτη 1 Οκτωβρίου

ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΔΥΝΑΤΟΙ

Διαβάστε Ναυή 1/α' 7-9. Γιατί ο Κύριος έπρεπε να τονίσει δύο φορές στον Ιησού του Ναυή ότι έπρεπε να είναι δυνατός και θαρραλέος;

.....
.....
Το έργο που τέθηκε μπροστά στον Ιησού του Ναυή φαινόταν να περιλαμβάνει τεράστιες προκλήσεις. Τα τείχη των πόλεων στη Χαναάν φαίνονταν απροσπέλαστα και ο πληθυσμός της γης εκείνης ήταν εκπαιδευμένος για μάχη. Αντίθετα, οι Ισραηλίτες, απλοί νομάδες, δεν διέθεταν ούτε καν πρωτόγονες πολεμικές μηχανές για να καταρρίψουν τα οχυρωμένα τείχη. Η ιστορία μάς λέει ότι ούτε η Αίγυπτος, η υπερδύναμη εκείνης της εποχής, δεν μπόρεσε να πάρει τον έλεγχο της Χαναάν.

Ο Θεός θέλει ο Ιησούς του Ναυή να είναι δυνατός και θαρραλέος στον πόλεμο. Αλλά η εντολή του Κυρίου προς τον Ιησού του Ναυή δεν σχετίζεται εδώ μόνο με το ηθικό της μάχης ή με πολεμικές στρατηγικές. Οι Ισραηλίτες θα χρειαστούν θάρρος και δύναμη για να παραμείνουν πιστοί στον νόμο του Θεού και στους κανόνες του. Αυτοί οι νόμοι και οι κανόνες αποτελούσαν μέρος της ειδικής συμφωνίας ή διαθήκης του Ισραήλ με τον Θεό.

Διαβάστε Εφεσ. 6/ς' 10-18. Αν και σήμερα δεν καλούμαστε να πάρουμε μέρος σε στρατιωτικές μάχες, πώς τα λόγια ενθάρρυνσης που δόθηκαν στον Ιησού του Ναυή μπορούμε να τα εφαρμόσουμε στους καθημερινούς πνευματικούς μας αγώνες;

.....
.....
Σήμερα, κατά την εκπλήρωση της αποστολής που τους έχει ανατεθεί από τον Χριστό, οι Χριστιανοί αντιμετωπίζουν παρόμοιες προκλήσεις με εκείνες του Ιησού του Ναυή - δηλαδή, καλούνται να διεξάγουν πόλεμο ενάντια στις δικές τους αμαρτωλές τάσεις, ενάντια στις αρχές, στις εξουσίες, ενάντια στους άρχοντες του σκότους αυ-

τού του κόσμου και ενάντια στα πονηρά πνεύματα. Όπως ο Ιησούς του Ναυή, έχουν και αυτοί την υπόσχεση της παρουσίας του Χριστού: «Εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα» (Ματθ. 28/κη' 20). Η υπόσχεση του Θεού να είναι μαζί μας θα πρέπει να είναι αρκετή για να απομακρύνει τους φόβους, τις αμφιβολίες και τις ανησυχίες μας σήμερα.

Η πρόκληση για εμάς είναι να γνωρίσουμε τον Κύριο πολύ καλά ώστε να εμπιστευτούμε Αυτόν και τις υποσχέσεις Του προς εμάς. Και γι' αυτό, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, χρειαζόμαστε αυτήν την προσωπική σχέση μαζί Του.

ΣΚΕΨΗ: Το κρίσιμο ερώτημα για εμάς σήμερα δεν διαφέρει από εκείνο που αντιμετώπισε ο Ιησούς του Ναυή. Πώς μπορούμε να μείνουμε πιστοί στην αλήθεια της Αγίας Γραφής που δεν είναι δημοφιλής ή τόσο εύκολο για να την υπακούσουμε;

Πέμπτη 2 Οκτωβρίου

ΕΥΘΔΩΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Διαβάστε Ναυή 1/α' 7-9 μαζί με τα εδάφια Γέν. 24/κδ' 40, Ησ. 53/νγ' 10 και Ψαλ. 1/α' 1-3. Σύμφωνα με αυτά τα εδάφια, τι σημαίνει ευδωσά και επιτυχία;

.....
.....
Η εβραϊκή λέξη *tsalakh*, που μεταφράζεται ως "ευδωσά" (Ναυή 1/α' 8), έχει την έννοια της επιτυχημένης ολοκλήρωσης κάποιου σχεδίου ή μιας κατάστασης στην οποία όλα πάνε καλά και ευνοϊκά. Ο εβραϊκός όρος *sakal*, "να είσαι σοφός" (Ναυή 1/α' 8), μπορεί να μεταφραστεί ως "να ευημερείς" ή "να είσαι επιτυχημένος". Αλλά μπορεί επίσης να σημαίνει "να είσαι συνετός" ή "να ενεργείς με σύνεση". Εμφανίζεται συχνά στον Ιώβ, στις Παροιμίες και στους Ψαλμούς, όπου η έννοια της επιτυχίας είναι στενά συνδεδεμένη με το να ενεργεί κανείς σοφά, φοβούμενος τον Θεό και υπακούοντας στον λόγο Του.

Σύμφωνα με αυτήν την άποψη, η επιτυχία δεν ορίζεται απαραίτητα ως υλική ευημερία, αν και δεν την αποκλείει. Ο όρος επιτυχία στην Αγία Γραφή περιλαμβάνει την πνευματική αλήθεια και τη σοφία. Βλέπουμε αυτήν τη βιβλική αλήθεια σε όλα όσα δημιούργησε ο Θεός και στον νόμο Του.

Πράγματι, η εμπιστοσύνη στις υποσχέσεις του Θεού, ιδιαίτερα στην υπόσχεση της σωτηρίας μέσω της πίστης και της υπακοής στον νόμο Του, δεν είναι αντίθετες μεταξύ τους. Αντιθέτως, αποτελούν δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Διαβάστε Ρωμ. 3/γ' 31. Τι λέει αυτό το εδάφιο για τη σχέση μεταξύ νόμου και πίστης;

.....

Ο νόμος και η πίστη λειτουργούν πάντα μαζί. Έτσι, δεν πρέπει να νομίζουμε ότι αν πιστεύουμε ότι ο Ιησούς μας σώζει, δεν χρειάζεται να υπακούμε στον νόμο Του. Πρέπει να καταλάβουμε ότι ο νόμος είναι σημαντικός. Τότε θα κατανοήσουμε τον ρόλο που έχει η υπακοή στο σωτήριο σχέδιο του Θεού. Ο νόμος και η χάρη πάντοτε συμβαδίζουν. Μόνο μια επιφανειακή κατανόηση του νόμου μπορεί να οδηγήσει στην αντίληψη ότι ο νόμος και η χάρη είναι αντίθετα μεταξύ τους.

Οι συγγραφείς της Παλαιάς Διαθήκης έτρεφαν μεγάλη εκτίμηση για τον νόμο και τον θεωρούσαν πηγή ευχαρίστησης (Ψαλ. 1/α' 2, Ψαλ. 119/ριθ' 70, 77, 174). Η σωστή εξέταση και χρήση του νόμου, θα οδηγήσει σε βαθύτερη συνειδητοποίηση της αμαρτωλότητάς μας (Ρωμ. 7/ζ' 7) και της ανάγκης μας για τη δικαιοσύνη του Χριστού (Γαλ. 3/γ' 24).

ΣΚΕΨΗ: Όσο κι αν προσπαθείτε με τη χάρη του Θεού να τηρείτε τον νόμο Του, πώς έχει δείξει η δική σας εμπειρία την ανάγκη σας να ντυθείτε με τη δικαιοσύνη του Χριστού;

Παρασκευή 3 Οκτωβρίου

Δύση Ηλίου: 19:05'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Π. σελ.467 – Ι.Α. σελ. 128.

«Με τις υποσχέσεις και τις προειδοποιήσεις Του ο Ιησούς εννοεί εμένα. Ο Θεός τόσο αγάπησε τον κόσμο, ώστε έδωσε τον μονογενή Του Υιό, για να μη χαθώ εγώ, αλλά πιστεύοντας να έχω ζωή αιώνια. Οι πείρες που αναφέρονται στον λόγο του Θεού πρέπει να γίνουν δικές μου πείρες... Καθώς λοιπόν η πίστη αποδέχεται και αφομοιώνει τις αρχές της αλήθειας, αυτές γίνονται μέρος της ύπαρξης και καθιστούν την κινητήρια δύναμη της ζωής. Ο λόγος του Θεού, όταν εισέρχεται στην ψυχή, διαμορφώνει τις σκέψεις και προάγει τον χαρακτήρα.» - Ζ.Χ., σελ. 361-362.

«Δεν υπάρχει τίποτα πιο σημαντικό να τονίσουμε, να επαναλάβουμε ή να κατανοήσουμε όλοι, από το γεγονός ότι ο πεσμένος στην αμαρτία άνθρωπος δεν μπορεί να κερδίσει τίποτα με τα καλύτερα έργα του. Η σωτηρία έρχεται μόνο μέσω της πίστης στον Ιησού Χριστό.» - Ellen G. White, *Faith and Works*, σελ. 19.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Όσο διαφορετικές και αν είναι οι συνθήκες της ζωής και οι εμπειρίες του Ιησού του Ναυή από τις δικές μας, ποιες πνευματικές αρχές μπορούμε να πάρουμε από τη ζωή του και να τις εφαρμόσουμε στη δική μας; Γιατί, όμως, είναι σημαντικό να λαμβάνουμε πάντα υπόψη το πλαίσιο της ιστορίας όταν προσπαθούμε να κάνουμε τέτοιες αναλογίες;
2. Συζητήστε τη σχέση μεταξύ των υποσχέσεων του Θεού και της υπακοής μας σ' Αυτόν. Πώς αλληλοσυμπληρώνονται; Ποιος είναι ο κίνδυνος να λέμε ότι η χάρη του Θεού είναι πιο σημαντική από τον νόμο Του; Από την άλλη πλευρά, ποιος είναι ο κίνδυνος να λέμε ότι ο νόμος του Θεού είναι πιο σημαντικός από τη χάρη Του;
3. Σύμφωνα με το μάθημα αυτής της εβδομάδας, ποια είναι η βιβλική άποψη της επιτυχίας; Ποια θέση έχει η ευημερία σε έναν χριστιανικό ορισμό της επιτυχίας;
4. Φανταστείτε πώς ένιωσε ο Ιησούς του Ναυή όταν έγινε αρχηγός μετά τον θάνατο του Μωυσή. Ποια υπόσχεση έδωσε ο Θεός στον Ιησού του Ναυή για να τον βοηθήσει να κάνει το έργο του; Διαβάστε Ναυή 1/α' 5.

2. ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΧΑΡΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Με πίστη η πόρνη Ραάβ δεν απολέστηκε μαζί μ' εκείνους που απείθησαν, επειδή δέχθηκε με ειρήνη τους κατασκόπους» Εβραίου 11/ια' 31.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ναυή 2/β' 1-21, Αριθ. 14/ιδ' 1-12, Εβρ. 11/ια' 31, Έξ. 12/ιβ' 13, Ναυή 9/θ', Νεεμ. 7/ζ' 25.

"Γιατί το έκανα πάλι αυτό;" Οι περισσότεροι από εμάς έχουμε πει αυτά τα λόγια κάποια στιγμή στη ζωή μας. Σίγουρα, όλοι μας κάνουμε λάθη. Ποιος, λοιπόν, δεν επιθυμεί μια δεύτερη ευκαιρία για να διορθώσει τα πράγματα;

Ο λαός Ισραήλ έχει μια δεύτερη ευκαιρία να εισέλθει στη Γη της Επαγγελίας και ο Ιησούς του Ναυή παίρνει αυτήν την αποστολή στα σοβαρά. Το πρώτο βήμα που πρέπει να κάνουν είναι να κατανοήσουν με σαφήνεια τι έχουν να αντιμετωπίσουν. Στέλνει δύο κατασκόπους για να του φέρουν πολύτιμες πληροφορίες για το αμυντικό σύστημα της γης αυτής, τη στρατιωτική της ετοιμότητα, τα αποθέματα νερού και την ενδεχόμενη στάση του πληθυσμού απέναντι σε μια εισβολή.

Θα πίστευε κανείς ότι η υπόσχεση του Θεού να δώσει τη γη στους Ισραηλίτες δεν θα απαιτούσε καμία προσπάθεια από μέρους τους. Ωστόσο, η διαβεβαίωση της θεϊκής υποστήριξης δεν παρακάμπτει την ανθρώπινη ευθύνη. Ο Ισραήλ στέκεται στα σύνορα της Χαναάν για δεύτερη φορά. Οι προσδοκίες είναι υψηλές, αλλά την τελευταία φορά που ο Ισραήλ βρέθηκε στα σύνορα και είχε το ίδιο έργο, κατέληξε σε παταγώδη αποτυχία.

Αυτήν την εβδομάδα, θα εξετάσουμε δύο από τις πιο συναρπαστικές ιστορίες του βιβλίου του Ιησού του Ναυή και θα ανακαλύψουμε τη σημασία τους για την πίστη μας σήμερα. Θα δούμε επίσης ότι το έλεος του Θεού μπορεί να μας εκπλήξει με άπειρους τρόπους!

Κυριακή 5 Οκτωβρίου

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Διαβάστε Ναυή 2/β' 1, μαζί με Αριθ. 13/ιγ' 1, 2, 25-28, 33 και Αριθ. 14/ιδ' 1-12. Γιατί ο Ιησούς του Ναυή ξεκίνησε την αποστολή της κατάκτησης της Γης της Επαγγελίας στέλνοντας κατασκόπους;

.....

Ο τόπος από τον οποίο αποστέλλονται οι δύο κατασκόποι ονομάζεται Σιττείμ και μας θυμίζει δύο κακές εμπειρίες που βίωσε ο λαός Ισραήλ στο παρελθόν.

Η πρώτη είναι μια άλλη ιστορία κατασκόπων (βλ. Αριθ. 13/ιγ') με τα ίδια βασικά στοιχεία: η αποστολή των κατασκόπων, η μυστική ειςβολή τους σε εχθρικό έδαφος, η επιστροφή τους, η αναφορά των κατασκόπων για τα ευρήματά τους και η απόφαση να δράσουν με βάση την αναφορά.

Το άλλο περιστατικό στη Σιττείμ αντιπροσωπεύει μια από τις πιο προκλητικές, ειδωλολατρικές παραβιάσεις της διαθήκης από τους Ισραηλίτες, όταν, με την υποκίνηση του Βαλαάμ, προέβησαν σε ακόλαστες πράξεις με τις γυναίκες του Μωάβ και λάτρεψαν τους θεούς τους (Αριθ. 25/κε' 1-3, Αριθ. 31/λα' 16). Έτσι, το όνομα Σιττείμ βοηθά τον Ισραήλ να θυμάται τα φοβερά λάθη που διέπραξε στο παρελθόν. Τώρα βρίσκονται και πάλι στη Σιττείμ, στα σύνορα της Γης της Επαγγελίας. Θα κάνει ο Ισραήλ τα ίδια λάθη ή θα πράξει το σωστό, ώστε ο Θεός να μπορέσει να τηρήσει την υπόσχεσή Του προς αυτούς;

Διαβάστε Ιωάν. 18/ιη' 16-18, 25-27 και Ιωάν. 21/κα' 15-19. Ποιους παραλληλισμούς ανακαλύπτετε μεταξύ της δεύτερης ευκαιρίας που δόθηκε στον Ισραήλ ως έθνος και στον Πέτρο ως άτομο;

.....

Ο Θεός είναι Θεός των δεύτερων ευκαιριών (και πολλών άλλων ακόμη!). Η Αγία Γραφή έχει ένα άλλο όνομα για τη δεύτερη ευκαιρία: "χάρη". Χάρη σημαίνει να πάρουμε ένα δώρο χωρίς να κάνουμε κάτι για να το κερδίσουμε. Η Αγία Γραφή είναι γεμάτη από αυτή τη διδασκαλία για τη χάρη. (Συγκρίνετε Ρωμ. 5/ε' 2, Εφεσ. 2/β' 8 και Ρωμ. 11/ια' 6.) Ο Θεός, με τη χάρη Του, προσφέρει σε όλους τη δυνατότητα μιας νέας αρχής (Τίτος 2/β' 11-14). Ο ίδιος ο Πέτρος βίωσε αυτή τη χάρη και παρότρυνε την εκκλησία να αυξάνεται στη χάρη (Β' Πέτρ. 3/γ' 18). Και τα νέα γίνονται ακόμη καλύτερα: κι εμείς, επίσης, έχουμε πολύ περισσότερα από μια δεύτερη ευκαιρία, έτσι δεν είναι;

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε την εμπειρία των Ισραηλιτών, όταν τους δόθηκε μια δεύτερη ευκαιρία να εισέλθουν στη Χαναάν, και τη χάρη που δόθηκε στον Πέτρο αφού αρνήθηκε τον Κύριό του. Τι πρέπει να μας διδάξουν αυτά τα περιστατικά για το πώς πρέπει να δώσουμε χάρη σε όσους την έχουν ανάγκη;

Δευτέρα 6 Οκτωβρίου

ΑΞΙΑ ΣΕ ΑΠΡΟΣΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

Διαβάστε Ναυή 2/β' 2-11, Εβρ. 11/α'31 και Ιακ. 2/β' 25. Τι μας λένε αυτές οι περικοπές για τη Ραάβ;

.....
.....
Κεντρικό στοιχείο της ιστορίας της Ραάβ είναι το ψέμα που είπε για να προστατέψει τους κατασκόπους. Εξετάζοντας το ψέμα της, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ζούσε σε μια κοινωνία που ήταν εξαιρετικά αμαρτωλή, γεγονός που οδήγησε τελικά στην απόφαση του Θεού να κρίνει αυτήν την κοινωνία (Γέν. 15/ιε' 16, Δευτ. 9/θ' 5, Λευιτ. 18/ιη' 25-28). Ενώ είναι αλήθεια ότι η Καινή Διαθήκη επαινεί την πίστη της, μια προσεκτική ανάλυση των αναφορών στην πράξη της Ραάβ αποκαλύπτει ότι καμία δεν επικροτεί τα πάντα γι' αυτήν και καμία δεν επιδοκιμάζει το ψέμα της.

Η Εβραίους 11/α' 31 επιβεβαιώνει την πίστη της Ραάβ, καθώς επέλεξε να σταθεί στο πλευρό των κατασκόπων αντί να παραμείνει πιστή σε μια διεφθαρμένη κουλτούρα. Ο Ιάκωβος 2/β' 25 την επαινεί για τη φιλοξενία που προσέφερε στους δύο Ισραηλίτες κατασκόπους και για το ότι τους έδωσε οδηγίες για να επιστρέψουν με ασφάλεια. Παρά την παρακμάζουσα και διεφθαρμένη κοινωνία στην οποία ζούσε και με τον αμαρτωλό τρόπο ζωής της, ο Θεός διέκρινε μέσα της μια σπίθα πίστης, μέσω της οποίας μπορούσε να τη σώσει. Ο Θεός χρησιμοποίησε το καλό που υπήρχε μέσα στη Ραάβ - δηλαδή την πίστη της σ' Αυτόν και την επιλογή της να ανήκει στον λαό Του - αλλά δεν επιδοκίμασε όλες τις πράξεις της. Εκτίμησε, όμως, το θάρρος της, την ανδρεία της, το ότι έγινε μέσο σωτηρίας και την επιλογή της να ακολουθήσει τον Θεό του Ισραήλ. Η Ραάβ επέλεξε να είναι με το μέρος του Κυρίου. Είπε στους κατασκόπους στην ταράτσα του σπιτιού της: «...ο Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι ο Θεός επάνω στον ουρανό και κάτω στη γη» (Ναυή 2/β' 11). Οι Χαναναίοι συχνά ανέβαιναν στις ταράτσες τους για να προσευχηθούν στους θεούς που πίστευαν ότι έλεγχαν τον ουρανό. Η δήλωση της, λοιπόν, ότι ο Κύριος είναι ο μοναδικός Θεός, είναι σημαντική.

Η έκφραση που χρησιμοποιεί η Ραάβ εμφανίζεται προηγουμένως μόνο σε αποσπάσματα που τονίζουν το αποκλειστικό δικαίωμα του Θεού να λατρεύεται (Έξ. 20/κ' 4, Δευτ. 4/δ' 39, Δευτ. 5/ε' 8). Τα λόγια της μαρτυρούν μια προμελετημένη, συνειδητή επιλογή να αναγνωρίσει ότι ο Θεός των Ισραηλιτών είναι η μόνη αληθινή θεότητα. Η Ραάβ κατανοεί ότι ο Θεός είναι παντοδύναμος και, ως Κριτής ολόκληρης της γης, θα τιμωρήσει τον λαό της για τις αμαρτίες τους.

Η Ραάβ καταλαβαίνει ότι έχει δύο επιλογές: μπορεί να συνεχίσει να επαναστατεί ενάντια στον Θεό και να καταστραφεί μαζί με τον λαό της, ή να παραδοθεί με πίστη σ' Αυτόν. Έτσι, η Ραάβ διαλέγει να υπηρετήσει τον Θεό του Ισραήλ. Η επιλογή της την καθιστά λαμπρό παράδειγμα για τους ανθρώπους στην Ιεριχώ και δείχνει ποια θα ήταν η κατάληξη όλων των κατοίκων αν είχαν στραφεί στον Θεό του Ισραήλ για έλεος.

ΣΚΕΨΗ: Τι μας διδάσκει αυτή η ιστορία για το πώς ο Θεός πρέπει να έχει την απόλυτη υποταγή μας;

Τρίτη 7 Οκτωβρίου

ΝΕΑ ΠΙΣΤΗ

Διαβάστε τα εδάφια Ναυή 2/β' 12-21 και Έξ. 12/ιβ' 13, 22, 23. Πώς σας βοηθούν τα εδάφια στην Έξοδο να κατανοήσετε τη συμφωνία που έκαναν οι κατάσκοποι με την Ραάβ;

.....
.....
Η συμφωνία της Ραάβ με τους κατασκόπους είναι απλή και ξεκάθαρη. Θέλει να ανταλλάξει τη ζωή με τη ζωή και το έλεος με το έλεος. Η εβραϊκή λέξη *chesed* (Ναυή 2/β' 12), που σημαίνει "στοργική καλοσύνη", περιέχει τόσο πλούσιο νόημα που είναι δύσκολο να μεταφραστεί με μία μόνο λέξη σε άλλες γλώσσες. Αναφέρεται κυρίως στην πίστη κάποιου σε μία υπόσχεση, αλλά έχει επίσης την έννοια του ελέους, της καλοσύνης και της ευγένειας.

Τα λόγια της Ραάβ θυμίζουν επίσης το Δευτ. 7/ζ' 12, όπου ο ίδιος ο Κύριος υπόσχεται να συνεχίσει να δίνει *chesed* ή το έλεος Του στον Ισραήλ. «Και αν ακούτε τις κρίσεις αυτές, και τις τηρείτε και τις εκτελείτε, ο Κύριος ο Θεός σου θα φυλάξει σε σένα τη διαθήκη και το έλεος, που ορκίστηκε στους πατέρες σου» (Δευτ. 7/ζ' 12).

Είναι ενδιαφέρον ότι στο ίδιο κεφάλαιο (Δευτ. 7/ζ'), ο Θεός διατάζει τον Ισραήλ να καταστρέψει εντελώς τους Χαναναίους. Αυτό που προκαλεί έκπληξη είναι ότι, αν και η Ραάβ είναι Χαναναία και ανήκει στον λαό που πρόκειται να καταστραφεί, πιστεύει στις υποσχέ-

σεις που έδωσε ο Θεός στους Ισραηλίτες και τις διεκδικεί. Έτσι, ο Θεός τη σώζει.

Η συζήτηση της Ραάβ με τους κατασκόπους μάς βοηθά να θυμηθούμε το Πάσχα κατά τη διάρκεια της Εξόδου. Τότε, προκειμένου οι Ισραηλίτες να προστατευτούν, έπρεπε να μείνουν μέσα στα σπίτια τους και να σημαδέψουν το πάνω μέρος και τις πλευρές των θυρών με το αίμα του θυσιαζόμενου αρνιού.

«Και το αίμα θα είναι σε σας για σημείο επάνω στα σπίτια σας, στα οποία κατοικείτε· και όταν δώ το αίμα, θα σας παρατρέξω, και η πληγή δεν θα είναι σε σας για να σας εξολοθρεύσει, όταν χτυπήσω τη γη της Αιγύπτου» (Εξ. 12/ιβ' 13, Έξ. 12/ιβ' 22, 23).

«Οι άνθρωποι έπρεπε να δείξουν την πίστη τους με την υπακοή. Έτσι, και όσοι ελπίζουν να σωθούν με την αξία του αίματος του Χριστού, πρέπει να αναγνωρίσουν ότι και αυτοί οι ίδιοι οφείλουν κάτι να κάνουν για να εξασφαλίσουν τη σωτηρία τους. Ο Χριστός βέβαια είναι ο μόνος που μπορεί να μας λυτρώσει από την τιμωρία της παράβασης, όμως και εμείς πρέπει να στραφούμε από την αμαρτία στην υπακοή. Ο άνθρωπος σώζεται με την πίστη, όχι με τα έργα. Αλλά η πίστη του πρέπει να φανερωθεί από τα έργα του» - Π.Π., σελ. 255.

Στην περίπτωση αυτή, το αίμα ήταν ένα σημάδι που τους έσωσε από τον καταστροφικό άγγελο του Θεού. Όπως ο Θεός γλίτωσε τις ζωές των Ισραηλιτών κατά τη διάρκεια της τελευταίας πληγής στην Αίγυπτο, έτσι και οι Ισραηλίτες επρόκειτο να σώσουν τη Ραάβ και την οικογένειά της όταν η καταστροφή θα έφτανε στην Ιεριχώ.

ΣΚΕΨΗ: Ποιο ισχυρό μήνυμα μπορούμε να βρούμε σε αυτές τις δύο ιστορίες; Τι διδάγματα μπορούμε να πάρουμε από αυτές;

Τετάρτη 8 Οκτωβρίου

ΑΝΤΙΚΡΟΥΟΜΕΝΕΣ ΑΞΙΕΣ

Διαβάστε Ναυή 9/θ' 1-20. Ποιες είναι οι ομοιότητες και οι διαφορές μεταξύ της ιστορίας της Ραάβ και της ιστορίας των Γαβαωνιτών;

.....

Το κεφάλαιο 9/θ' του Ιησού του Ναυή ξεκινάει ενημερώνοντάς μας ότι οι Χαναναίοι βασιλιάδες, που συνήθως κυβερνούσαν μικρές πόλεις-κράτη, αποφάσισαν να δημιουργήσουν έναν συνασπισμό εναντίον των Ισραηλιτών. Αντίθετα, οι κάτοικοι της Γαβαών αποφάσισαν να συνάψουν διαθήκη με τον Ισραήλ.

Προκειμένου να ξεγελάσουν τους Ισραηλίτες και να κάνουν διαθήκη μαζί τους, οι Γαβαωνίτες προσποιούνται ότι είναι πρεσβευτές από μια ξένη χώρα. Σύμφωνα με το Δευτ. 20/κ' 10-18, ο Θεός έκα-

νε διάκριση μεταξύ των Χαναναίων και των ανθρώπων που ζούσαν εκτός της Γης της Επαγγελίας.

Η εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως "πανουργία" μπορεί να έχει θετική σημασία, υποδηλώνοντας σύνεση και σοφία (Παρ. 1/α' 4, Παρ. 8/η' 5, 12), ή αρνητική, δείχνοντας εγκληματική πρόθεση (Εξ. 21/κα' 14, Α' Σαμ. 23/κγ' 22, Ψαλ. 83/πγ' 3). Στην περίπτωση των Γαβαωνιτών, πίσω από την ύπουλη πράξη τους κρύβεται μια λιγότερο καταστροφική πρόθεση, εκείνη της αυτοσυντήρησης.

Τα λόγια των Γαβαωνιτών έχουν εντυπωσιακή ομοιότητα με εκείνα της Ραάβ. Και οι δύο ομολογούν τη δύναμη του Θεού του Ισραήλ, και οι δύο αναγνωρίζουν ότι η επιτυχία του Ισραήλ δεν είναι απλώς ένα ανθρώπινο κατόρθωμα. Σε αντίθεση με άλλους Χαναναίους, δεν επαναστατούν ενάντια στο σχέδιο του Κυρίου να παραχωρήσει τη γη στους Ισραηλίτες, και παραδέχονται ότι ο ίδιος ο Κύριος εκδιώκει αυτά τα έθνη για χάρη του Ισραήλ. Η είδηση της απελευθέρωσης από την Αίγυπτο και οι νίκες επί του Σηών και του Ωγ ωθούν τόσο τη Ραάβ όσο και τους Γαβαωνίτες να επιδιώξουν συμμαχία με τους Ισραηλίτες. Ωστόσο, αντί να ομολογήσουν την προθυμία τους να παραδοθούν στον Θεό του Ισραήλ, όπως κάνει η Ραάβ, οι Γαβαωνίτες καταφεύγουν σε ένα τέχνασμα.

Ο Μωυσής διδάξε τι έπρεπε να κάνει ο λαός για να μάθει ποιο είναι το θέλημα του Θεού σε τέτοιες περιπτώσεις, πριν πάρει την οποιαδήποτε απόφαση (Αριθ. 27/κζ' 16-21). Εάν ο Ιησούς του Ναυή είχε ρωτήσει τον Κύριο, θα είχε αποφύγει την εξαπάτηση των Γαβαωνιτών.

Το θεμελιώδες καθήκον ενός θεοκρατικού ηγέτη, και κάθε χριστιανού ηγέτη, είναι να αναζητά το θέλημα του Θεού (Α' Χρον. 28/κη' 9, Β' Χρον. 15/ιε' 2, Β' Χρον. 18/ιη' 4, Β' Χρον. 20/κ' 4). Παραμελώντας το, οι Ισραηλίτες αναγκάστηκαν είτε να παραβιάσουν τους βασικούς όρους που είχε θέσει ο Θεός για την κατάκτηση της γης είτε να παραβούν έναν όρκο που έδωσαν στο όνομα του Κυρίου, ο οποίος ήταν εξίσου δεσμευτικός.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο συχνά έχετε προβληματιστεί ανάμεσα σε δύο φαινομενικά αντικρουόμενες βιβλικές αξίες;

Πέμπτη 9 Οκτωβρίου

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΧΑΡΗ

Διαβάστε Ναυή 9/θ' 21-27. Πώς η λύση που έδωσε ο Ιησούς του Ναυή συνδύαζε τη δικαιοσύνη με τη χάρη;

.....
.....

Ακόμα και αν ο λαός του Ισραήλ ήθελε να επιτεθεί στους Γαβαωνίτες, δεν θα του επιτρεπόταν, λόγω του όρκου που είχαν δώσει οι άρχοντες της κοινότητας. Οι Ισραηλίτες ηγέτες ενήργησαν σύμφωνα με την αρχή ότι ένας όρκος, εφόσον δεν περιλαμβάνει αδίκημα ή εγκληματική πρόθεση (Κριτ. 11/ια' 29-40), είναι δεσμευτικός, ακόμη και αν οδηγή σε ζημία.

Στην Παλαιά Διαθήκη, οι άγιοι άνθρωποι κρατούσαν τις υποσχέσεις τους και έπαιρναν σοφές αποφάσεις. Δεν έδιναν υποσχέσεις που δεν μπορούσαν να τηρήσουν (Ψαλ. 15/ιε' 4, Ψαλ. 24/κδ' 4, Εκκ. 5/ε' 2, 6). Επειδή ο όρκος είχε δοθεί στο όνομα του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, οι ηγέτες δεν μπορούσαν να τον αλλάξουν. Τώρα, εξαιτίας αυτής της υπόσχεσης, οι Ισραηλίτες και οι Γαβαωνίτες συνδέθηκαν για πάντα. Στην πραγματικότητα, μέσω του διορισμού τους ως ξυλοκόποι και υδροφόροι για τον οίκο του Θεού (Ναυή 9/θ' 23), οι Γαβαωνίτες έγιναν αναπόσπαστο μέρος της λατρευτικής κοινότητας του Ισραήλ. Η απάντηση του Ιησού του Ναυή, σε αντίθεση με την ετυμηγορία των αρχόντων του Ισραήλ, η οποία όριζε δουλεία για "ολόκληρη τη συναγωγή" (Ναυή 9/θ' 21), μετέτρεψε την κατάρα σε πιθανή ευλογία για τους Γαβαωνίτες (συγκρίνετε με Β' Σαμ. 6/ς' 11).

Η μετέπειτα ιστορία της Γαβαών δείχνει τα μεγάλα θρησκευτικά προνόμια που απόλαυσε η πόλη, καθώς και την πιστότητά της προς τον λαό του Θεού. Ο όρκος που έδωσαν οι ηγέτες προς αυτούς τηρήθηκε για πολλές γενιές, τόσο ώστε, όταν οι Ισραηλίτες γύρισαν από την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα, οι Γαβαωνίτες ήταν ανάμεσα σε εκείνους που βοήθησαν να ξαναχτιστεί η Ιερουσαλήμ (Νεεμ. 7/ζ' 25). Οι πράξεις τους θα έχουν αιώνια θετικά αποτελέσματα, αλλά μόνο μέσω της χάρις του Θεού.

Τι θα μπορούσε να είχε συμβεί αν οι Γαβαωνίτες αποκάλυπταν την ταυτότητά τους και ζητούσαν έλεος, όπως έκανε η Ράβ; Δεν ξέρουμε, αλλά δεν μπορούμε να αποκλείσουμε το ενδεχόμενο ότι ακόμη και μια ερώτηση για το θέλημα του Θεού θα μπορούσε να είχε ως αποτέλεσμα την εξαίρεση των Γαβαωνιτών από την καταστροφή. Ο απώτερος σκοπός του Θεού δεν είναι να τιμωρήσει τους αμαρτωλούς, αλλά να τους δει να μετανοούν και να τους χορηγήσει το έλεός Του (συγκρίνετε με Ιεζ. 18/ιη' 23 και Ιεζ. 33/λγ' 11). Το τέχνασμα των Γαβαωνιτών πρέπει να εκληφθεί ως έκκληση στο έλεος του Θεού, στον ευγενικό και δίκαιο χαρακτήρα Του. Η άρνηση των Χαναανίων να μετανοήσουν και η περιφρόνησή τους στους σκοπούς του Θεού ήταν αυτή που οδήγησε στην απόφαση της εξόντωσής τους (Γέν. 15/ιε' 16). Ο Θεός τίμησε τους Γαβαωνίτες, επειδή αναγνώρισαν την υπεροχή Του, λόγω της επιθυμίας τους για ειρήνην αντί για εξέγερση και της προθυμίας τους να εγκα-

ταλείψουν την ειδωλολατρία και να λατρέψουν τον μόνο αληθινό Θεό.

Παρασκευή 10 Οκτωβρίου

Δύση Ηλίου: 18:55'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Π. σελ. 467-472.

Μετά από αυτή την ιστορία της Ραάβ και των κατασκόπων, η υπολοιπή Παλαιά Διαθήκη δεν αναφέρει τίποτε άλλο γι' αυτήν, μέχρι τη στιγμή που εμφανίζεται στη γενεαλογία του Ιησού. Αναφέρεται ότι έγινε σύζυγος του Σαλμών, από τη φυλή του Ιούδα, πατέρα του Βοόζ, και πεθερά μιας άλλης αξιοσημείωτης γυναίκας που αναφέρεται στην ίδια γενεαλογία, της Ρουθ (Ματθ. 1/α' 5 - συγκρίνετε με Ρουθ 4/δ' 13, 21). Μέσω της πίστης της στον Θεό, η πόρνη της Ιεριχώ, καταδικασμένη σε ολική καταστροφή, γίνεται ένας σημαντικός κρίκος στη βασιλική γραμμή του Δαβίδ και μία απόγονος του Μεσσία. Αυτό είναι που ο Θεός μπορεί να επιτύχει μέσω της πίστης, ακόμη και αν αυτή είναι τόσο μικρή όσο ένας σπόρος σιναπιού (Ματθ. 17/ιζ' 20, Λουκ. 17/ιζ' 6).

«Και η δική της μεταλλαγή δεν ήταν μια απομονωμένη περίπτωση της ευσπλαχνίας του Θεού προς τους ειδωλολάτρες που αναγνώριζαν τη θεϊκή εξουσία. Στην καρδιά της χώρας, ένας πολυάριθμος λαός - οι Γαβαωνίτες - αποκήρυξαν την ειδωλολατρία τους και ενώθηκαν με τον Ισραήλ, γινόμενοι συμμετοχοί των ευλογιών της διαθήκης. Ο Θεός δεν κάνει καμιά εθνική, φυλετική ή κοινωνική διάκριση. Αυτός είναι ο Πλάστης ολόκληρης της ανθρωπότητας. Ξεκινώντας από τη δημιουργία, όλοι οι άνθρωποι κατάγονται από την ίδια οικογένεια, και με την απολύτρωση λογίζονται πάλι ένα. Ο Χριστός ήρθε για να γκρεμίσει κάθε μεσότοιχο φραγμού, να ανοίξει διάπλατα κάθε διαμέρισμα στις αυλές του ναού, ώστε ο καθένας να μπορεί να πλησιάζει στον Θεό. Η αγάπη Του είναι τόσο πλατιά, τόσο βαθιά και τόσο περιεκτική που εισχωρεί παντού. Αποσπά από την επιρροή του Σατανά αυτούς που παρασύρθηκαν από τις απάτες του, και τους τοποθετεί σε προσιτή απόσταση από τον θρόνο του Θεού, τον θρόνο που περιβάλλεται από το τόξο της υπόσχησης. Εν Χριστώ δεν είναι Ιουδαίος ή Έλληνας, δούλος ή ελεύθερος.» - Π.Β., σελ. 254-255.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Συζητήστε το όλο ζήτημα των "δεύτερων ευκαιριών" (και ακόμη περισσότερων) και πώς πρέπει να τις προσφέρουμε και στους άλλους. Ταυτόχρονα, πώς μπορούμε να είμαστε προσεκτικοί ώστε να μην γίνεται κατάχρηση αυτής της έννοιας; Σκεφτείτε,

για παράδειγμα, μια γυναίκα που βρίσκεται σε μια κακοποιητική σχέση, και της λένε να συνεχίσει να επιστρέφει ("χάρη"), μόνο που σε ορισμένες περιπτώσεις η κακοποίηση απλώς συνεχίζεται; Πώς μπορούμε να βρούμε τη σωστή ισορροπία σε τέτοιες περιπτώσεις;

2. Δείτε τη Ραάβ ως παράδειγμα πίστης. Πώς μπορούμε να εκτιμήσουμε την στροφή των ανθρώπων προς τον Θεό, ακόμη και αν ο τρόπος ζωής τους απέχει πολύ από το βιβλικό ιδεώδες; Πώς είναι δυνατόν να εκτιμήσουμε την πίστη τους και ταυτόχρονα να μην επικροτούμε κάποιες από τις ενέργειες τους;
3. Ο Ιησούς του Ναυή κατάφερε να συνδυάσει τη δικαιοσύνη και το έλεος με πρακτικό τρόπο, προκειμένου να δώσει λύση στη δύσκολη κατάσταση που δημιουργήθηκε από την εξαπάτηση των Γαβαωνιτών και από τη δική του αμέλεια να μη συμβουλευτεί τον Κύριο. Σκεφτείτε μια κατάσταση στη ζωή σας που απαιτείται τόσο η δικαιοσύνη όσο και η χάρη. Πώς μπορεί να επιτευχθεί ο σωστός συνδυασμός των δύο;

3. ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΑΡΗΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σας αποξέρανε τα νερά του Ιορδάνη μπροστά σας, μέχρις ότου διαβήκατε, όπως έκανε ο Κύριος ο Θεός σας στην Ερυθρά Θάλασσα, που την αποξέρανε μπροστά μας, μέχρις ότου διαβήκαμε· για να γνωρίσουν όλοι οι λαοί της γης το χέρι του Κυρίου, ότι είναι δυνατό· για να φοβάστε πάντοτε τον Κύριο τον Θεό σας» Ιησούς του Ναυή 4/δ' 23, 24.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ναυή 3/γ', Αριθ. 14/ιδ' 44, Λουκ. 18/ιη' 18-27, Ναυή 4/δ', Ιωάν. 14/ιδ' 26, Εβρ. 4/δ' 8-11.

Ο αστυνομικός έκανε σήμα και ο Τζον αναγκάστηκε να σταματήσει. Ο αξιωματικός ζήτησε το δίπλωμά του και εκείνη τη στιγμή ο Τζον συνειδητοποίησε ότι είχε αφήσει το πορτοφόλι του με το δίπλωμα οδήγησης στο γραφείο. Εξήγησε τι συνέβη και ο αστυνομικός ρώτησε για τη δουλειά του. Ο Τζον απάντησε ότι ήταν καθηγητής. Καθώς ο αξιωματικός έδινε στον Τζον την κλήση, του είπε να μην την εκλάβει ως πρόστιμο.

"Είναι δίδακτρα", του είπε. "Όταν οι άνθρωποι θέλουν να μάθουν κάτι, πληρώνουν δίδακτρα. Αυτά είναι τα δίδακτρά σας για να μάθετε να μην ξεχνάτε το δίπλωμά σας όταν οδηγείτε. Καλή σας μέρα, κύριε καθηγητά!"

Ως άνθρωποι, έχουμε την τάση να ξεχνάμε πράγματα που δεν βρίσκονται συνεχώς στο οπτικό μας πεδίο. Ξεχνάμε να τηλεφωνήσουμε, να απαντήσουμε σε μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, να ποτίσουμε τα φυτά, να στείλουμε ευχές για γενέθλια, και ούτω καθεξής. Ο κατάλογος θα μπορούσε να συνεχιστεί. Ωστόσο, οι συνέπειες θα είναι σοβαρότερες από ένα απλό πρόστιμο, εάν ξεχνάμε τις πνευματικές μας ανάγκες, γιατί αυτές έχουν να κάνουν με τον αιώνιο προορισμό μας.

Ας μελετήσουμε τη διάβαση του Ιορδάνη από τους Ισραηλίτες και ας δούμε τι μπορούμε να μάθουμε από τις εμπειρίες τους.

Κυριακή 12 Οκτωβρίου

ΔΙΑΣΧΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗ

Διαβάστε Ναυή 3/γ' 1-5 και Αριθ. 14/ιδ' 41-44. Γιατί ο Θεός ζήτησε από τους Ισραηλίτες να προετοιμαστούν ειδικά γι' αυτό που επρόκειτο να συμβεί;

.....

Αυτή είναι η πρώτη φορά που η κιβωτός της διαθήκης αναφέρεται στο βιβλίο του Ιησού του Ναυή. Μέχρι αυτό το σημείο στην αφήγηση της Παλαιάς Διαθήκης, η κιβωτός έχει εμφανιστεί στο πλαίσιο του αγιαστηρίου (Έξ. 40/μ' 21), κατά την πορεία του Ισραήλ από το Σινά (Αριθ. 10/ι' 33-36), καθώς και στην αποτυχημένη προσπάθεια να ξεκινήσει η κατάκτηση της Χαναάν (Αριθ. 14/ιδ' 44). Ήταν το πιο ιερό έπιπλο στο αγιαστήριο των Ισραηλιτών και περιείχε τρία αντικείμενα, καθένα από τα οποία εξέφραζε την ιδιαίτερη σχέση του Ισραήλ με τον Θεό: (1) τις πλάκες που περιείχαν τις Δέκα Εντολές, (2) τη ράβδο του αρχιερέα Ααρών, και (3) ένα δοχείο με μάννα (Έξ. 16/ις' 33, Εβρ. 9/θ' 4).

Η κιβωτός και οι προετοιμασίες για τη διάβαση του Ιορδάνη υπενθύμιζαν στον Ισραήλ ότι δεν εισέρχονταν στη Χαναάν με τον δικό τους τρόπο και χρόνο. Η κατάκτηση θα ήταν επιτυχής μόνο αν ακολουθούσαν τον τρόπο και το χρονοδιάγραμμα του Θεού. Ο Θεός - ο Οποίος περιγράφεται ως ενθρονισμένος πάνω από τα χερουβείμ που κάλυπταν την κιβωτό της διαθήκης (Έξ. 25/κε' 22, Αριθ. 7/ζ' 89) και του Οποίου οι κινήσεις ταυτίζονται με τις κινήσεις της κιβωτού - εισέρχεται στη Χαναάν μπροστά από τους Ισραηλίτες ως Εκείνος που ηγείται της κατάκτησης.

Η εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται "καθαρισθείτε", στον Ναυή 3/γ' 5, αναφέρεται σε μια διαδικασία καθαρισμού παρόμοια με αυτή που ακολουθούσαν οι ιερείς πριν αρχίσουν την υπηρεσία τους στο αγιαστήριο (Έξ. 28/κη' 41, Έξ. 29/κθ' 1) και με αυτή που έκανε ο λαός του Ισραήλ πριν από την εμφάνιση του Θεού στο Σινά (Έξ. 19/ιθ' 10, 14). Αυτός ο καθαγιασμός περιλάμβανε την απομάκρυνση της αμαρτίας και την εξάλειψη όλων των τελετουργικών ακαθαρσιών. Η ίδια εντολή εμφανίζεται στους Αριθ. 11/ια' 18, που σχετίζεται με ένα θαύμα που επρόκειτο να κάνει ο Θεός. Μια τέτοια προετοιμασία απαιτούνταν επίσης πριν από τη διεξαγωγή πολέμων συγκρούσεων (Δευτ. 23/κγ' 14). Προτού ο Θεός πολεμήσει για τον Ισραήλ στη μάχη, πρέπει ο λαός να δείξει την υποταγή του σ' Αυτόν και να Τον εμπιστευτεί ως Αρχηγό του.

Το θαύμα της διάβασης του Ιορδάνη θα έδειχνε στους Ισραηλίτες ότι η υπόσχεση του Θεού να διώξει τον λαό από τη γη ήταν αξιόπι-

στη. Εκείνος που ήταν ικανός να εξασφαλίσει ένα στεγνό πέρασμα μέσα από τον Ιορδάνη μπορούσε επίσης να τους δώσει το δώρο της κατάκτησης της υποσχεμένης γης.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Λουκά 18/ιη' 18-27. Πώς η απάντηση του Ιησού στους μαθητές Του σας ενθαρρύνει να εμπιστευέστε τον Θεό σε ό,τι σας φαίνεται αδύνατο;

Δευτέρα 13 Οκτωβρίου

Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΘΕΟΣ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Διαβάστε Ναυή 3/γ' 6-17. Τι μας λέει η θαυματουργική διάβαση του Ιορδάνη για τη φύση του Θεού τον οποίο υπηρετούμε;

.....
.....
Η διάβαση του Ιορδάνη περιγράφεται στο Ναυή 3/γ' 5 με την εβραϊκή λέξη *niphla'ot*, "θαύματα", που συνήθως αναφέρεται στις ισχυρές, υπερφυσικές πράξεις του Θεού που αποδεικνύουν τη μοναδικότητά Του (Ψαλ. 72/οβ' 18, Ψαλ. 86/πς' 10). Αργότερα, οι Ισραηλίτες συλλογίστηκαν αυτές τις πράξεις και, ως αποτέλεσμα, ύμνησαν τον Κύριο (Ψαλ. 9/θ' 1) και Τον διακήρυξαν ανάμεσα στα έθνη (Ψαλ. 96:3). Ορισμένα από τα θαύματα του Θεού περιλαμβάνουν τις πληγές στην Αίγυπτο (Έξ. 3/γ' 20, Μιχ. 7/ζ' 15), τη διάβαση της Ερυθράς Θάλασσας, καθώς και την καθοδήγηση του Θεού στην έρημο (Ψαλ. 78/οη' 12-16).

Οι συγγραφείς της Αγίας Γραφής γνώριζαν και μαρτυρούσαν το γεγονός ότι ο Θεός που δημιούργησε τον κόσμο δεν περιορίστηκε ποτέ από τη δημιουργία Του. Τίποτα δεν είναι αδύνατο (υπερβολικά δύσκολο) γι' Αυτόν να πραγματοποιήσει (Ιερ. 32/λβ' 17). Το όνομά Του είναι «θαυμαστό» (Κριτ. 13/ιγ' 18), και είναι πέρα από την κατανόησή μας.

Σε αντίθεση με τους θεούς των άλλων εθνών, οι οποίοι δεν μπορούν να σώσουν (Ψαλ. 96:5, Ησ. 44/μδ' 8), ο Θεός της Αγίας Γραφής είναι ένας ενεργός και "ζωντανός Θεός", και όσοι τον ακολουθούν μπορούν να Τον εμπιστευόνται προσδοκώντας τη βοήθειά Του.

Ο προφήτης Ζαχαρίας χρησιμοποίησε τη λέξη "θαυμαστό" (από την ίδια ρίζα της λέξης *niphla'ot*) καθώς οραματιζόταν το μέλλον του Ισραήλ μετά τη Βαβυλωνιακή εξορία. Είδε ότι η Ιερουσαλήμ θα είχε πλήρως ανοικοδομηθεί με ηλικιωμένους ανθρώπους να κάθονται στους δρόμους της πόλης και αγόρια και κορίτσια να παίζουν εκεί. Οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ με δυσκολία πίστευαν την υπόσχεση του Ζαχαρία. Η πόλη είχε καταστραφεί. Πώς θα μπορούσε

λοιπόν να συμβεί αυτό το θαύμα; Ο Ζαχαρίας δήλωσε: «Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Αν φανεί θαυμαστό στα μάτια αυτού του υπόλοιπου λαού κατά τις ημέρες εκείνες, μήπως θα φανεί θαυμαστό και στα μάτια μου; λέει ο Κύριος των δυνάμεων. Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: “Προσέξτε, εγώ θα σώσω τον λαό μου από τη γη της ανατολής, και από τη γη της δύσης του ήλιου, και θα τους φέρω, και θα κατοικήσουν στο μέσον της Ιερουσαλήμ· και θα είναι λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός τους, με αλήθεια και δικαιοσύνη”» (Ζαχ. 8/η' 6-8).

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Λουκά 18/η' 18-27. Πώς η απάντηση του Ιησού στους μαθητές Του σας ενθαρρύνει να εμπιστευέστε τον Θεό σε ό,τι σας φαίνεται αδύνατο;

Τρίτη 14 Οκτωβρίου

ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ

Διαβάστε Ναυή 4/δ'. Γιατί ο Θεός ζήτησε από τους Ισραηλίτες να χτίσουν ένα μνημείο;

.....
.....
Ο σκοπός αυτών των λίθων είναι να γίνουν "σημείο". Ο εβραϊκός όρος *ot* συνδέεται συχνά με τη λέξη "θαύμα" και μπορεί να αναφέρεται σε θαυματουργικές πράξεις που έκανε ο Θεός (βλ. χθεσινή μελέτη), όπως οι πληγές στην Αίγυπτο (Έξ. 7/ζ' 3, Δευτ. 4/δ' 34). Μπορεί επίσης να έχει τη σημασία του "συμβόλου" ή του "σημείου", ως εξωτερικό σημάδι μιας βαθύτερης ή πιο πνευματικής αλήθειας. Για παράδειγμα, το ουράνιο τόξο είναι ένα "σημείο" της σχέσης του Θεού (Γέν. 9/θ' 12, 13) - το αίμα στο πάνω και πλαϊνό μέρος των θυρών στα σπίτια των Ισραηλιτών ονομάζεται επίσης "σημείο" (Έξ. 12/ιβ' 13) - και το πιο σημαντικό είναι ότι το Σάββατο είναι ένα "σημείο". Δείχνει ότι ο Θεός δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και ότι βρίσκεται με τον λαό Του και τον αγιάζει (Έξ. 31/λα' 13, 17- Ιεζ. 20/κ' 12).

Εδώ, το σημείο λειτουργεί ως μνημείο, υπενθυμίζοντας σε κάθε επόμενη γενιά το θαύμα της διάβασης του Ιορδάνη. Η λέξη «μνημείο» (*zikkaron*) προέρχεται από τη λέξη *zakar*, που σημαίνει «να θυμάσαι», και δηλώνει κάτι παραπάνω από μια απλή υπενθύμιση. Υποδηλώνει μια ανάμνηση που οδηγεί σε μία σωστή ενέργεια (Δευτ. 5/ε' 15, Δευτ. 8/η' 2). Η τοποθέτηση λίθινων μνημείων (Γέν. 28/κη' 18-22) και οι τελετές που προκαλούσαν ερωτήματα για τον Κύριο (Έξ. 12/ιβ' 26, 27, Δευτ. 6/ς' 20-25) ήταν συνηθισμένες στην Παλαιά Διαθήκη. Αντί να επαναλαμβάνονται τα θαύματα ξανά και ξανά, ο Θεός στήνει μνημεία που ξυπνούν τη μνήμη των μεγάλων

πράξεών Του και προκαλούν ουσιαστικές απαντήσεις. Επομένως, το σημείο πρέπει να παραμείνει εκεί "για πάντα", τονίζοντας την ανάγκη να διατηρηθεί συνεχώς αυτό το θαύμα του Κυρίου στη συλλογική μνήμη του λαού Του.

Το ενδεχόμενο ερώτημα των μελλοντικών γενεών είναι σημαντικό επειδή διατυπώνεται με προσωπικό τρόπο: «Τι σημαίνουν για εσάς αυτές οι πέτρες;». Κάθε νέα γενιά πρέπει να καταλάβει το νόημα αυτών των λίθων προσωπικά. Μπορούν να διατηρήσουν την πίστη τους ζωντανή μόνο αν κατανοήσουν τις ισχυρές πράξεις του Κυρίου στο παρελθόν. Τότε θα έχουν μια ζωντανή πίστη και όχι μια νεκρή θρησκεία. Το ίδιο ισχύει και για εμάς σήμερα. Τελικά, πρέπει να κάνουμε την πίστη δική μας. Κανείς, και ειδικά οι πρόγονοί μας, δεν μπορούν να πιστέψουν για εμάς.

ΣΚΕΨΗ: Ποια είναι μερικά από τα μνημεία, από τη δική σας εμπειρία και πορεία με τον Κύριο, που σας βοηθούν να θυμάστε τι έχει κάνει Εκείνος για σας;

Τετάρτη 15 Οκτωβρίου

ΛΗΣΜΟΝΙΑ

Διαβάστε Ναυή 4/δ' 20-24 υπό το φως των ακόλουθων εδαφίων: Κριτ. 3/γ' 7, Κριτ. 8/η' 34, Ψαλμ. 78/ση' 11, Δευτ. 8/η' 2, 18, Ψαλμ. 45/με' 17. Γιατί είναι τόσο σημαντικό να θυμόμαστε τα θαυμαστά έργα που έκανε ο Κύριος για εμάς στο παρελθόν;

.....
.....
Παρατηρήστε την αλλαγή από το "σας" σε "μας" στο Ναυή 4/δ' 23. Αναφέρεται ότι τα νερά του Ιορδάνη στέρεψαν μπροστά σε "σας", δηλαδή μπροστά σε όλους τους Ισραηλίτες που μόλις διέσχισαν τον Ιορδάνη, όπως η Ερυθρά Θάλασσα είχε στερέψει μπροστά σε "μας", δηλαδή μπροστά σε εκείνους που ανήκαν στην πρώτη γενιά και που έζησαν την έξοδο από την Αίγυπτο. Τα δύο γεγονότα που έζησαν δύο διαφορετικές γενιές είχαν παρόμοια σημασία. Οι Ισραηλίτες που διέσχισαν την Ερυθρά Θάλασσα διηγήθηκαν την εμπειρία τους στα παιδιά τους. Αυτή η αφήγηση βοήθησε τη νέα γενιά να καταλάβει καλύτερα το δικό της αντίστοιχο γεγονός — τη διάβαση του ποταμού Ιορδάνη.

Σε γενικές γραμμές, αντιλαμβανόμαστε τη λήθη ως ένα φυσιολογικό χαρακτηριστικό όλων των ανθρώπων καθώς η ηλικία προχωράει. Ωστόσο, μερικές φορές το πρόβλημά μας με τη μνήμη δεν οφείλεται στα γεράματα. Κάποιες φορές σταματάμε να σκεφτόμαστε ή να νοιαζόμαστε για ό,τι έκανε ο Θεός για εμάς, και τότε μπορεί να θέσουμε τους εαυτούς μας σε κίνδυνο. Για αυτό, πρέπει να

κάνουμε ό,τι μπορούμε για να θυμόμαστε ό,τι έχει κάνει ο Θεός για εμάς.

Ακόμα και σήμερα, αν θέλουμε να διαφυλάξουμε την ταυτότητά μας ως λαός με ιδιαίτερη κλήση και αποστολή, θα πρέπει να δημιουργούμε ευκαιρίες για την ανανέωση της ατομικής και της συλλογικής πνευματικής μας μνήμης, ώστε να διατηρούμε στο επίκεντρο της σκέψης μας από πού ερχόμαστε, ποιοι είμαστε και για ποιο λόγο είμαστε εδώ.

Διαβάστε Α' Κορ. 11/ια' 24, 25 και Ιωάν. 14/ιδ' 26. Γιατί πρέπει πάντα να θυμόμαστε τι έκανε ο Χριστός για μας; Πώς αυτό μπορεί να κάνει τη σχέση μας μαζί Του δυνατή κάθε μέρα;

.....
.....
Η Έλεν Χουάιτ κατάλαβε ότι πρέπει να θυμόμαστε τα πράγματα που έκανε ο Θεός για εμάς στο παρελθόν. Αν δεν το κάνουμε, είναι βέβαιο ότι θα χάσουμε το κίνητρο να εκπληρώσουμε την αποστολή μας στο μέλλον: «Δεν έχουμε τίποτα να φοβηθούμε για το μέλλον, εκτός αν ξεχάσουμε τον τρόπο με τον οποίο μας έχει οδηγήσει ο Κύριος και τη διδασκαλία Του στη ζωή μας μέχρι τώρα.» - Ε. Χουάιτ, Life Sketches, σελ. 196.

ΣΚΕΨΗ: Αν και είναι σημαντικό να θυμόμαστε το παρελθόν και το πώς ο Κύριος έχει εργαστεί στη ζωή μας, γιατί πρέπει να έχουμε κάθε μέρα μια προσωπική εμπειρία με τον Θεό;

Πέμπτη 16 Οκτωβρίου

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗ

«Μετέβαλε τη θάλασσα σε ξηρά·

πεζοί διάβηκαν μέσα από τον ποταμό·

εκεί ευφρανθήκαμε σ' αυτόν» (Ψαλ. 66/ξζ' 6)

Τόσο η διάβαση της Ερυθράς Θάλασσας όσο και του Ιορδάνη σηματοδοτούν την αρχή μιας νέας εποχής στη βιβλική ιστορία και έχουν συμβολική σημασία (βλ. Ψαλ. 66/ξζ' 16-19, Ψαλ. 114/ριδ' 1-7, και Β' Βασ. 2/β' 6-15). Ήδη στην Παλαιά Διαθήκη υπάρχουν κείμενα που συνδέουν τα δύο γεγονότα της διάβασης, όπως ο Ψαλ. 66/ξζ', για να διδάξουν το έλεος του Θεού και να Τον δοξάσουν για τη σωτηρία που προσφέρει.

Ο Ψαλμός 114/ριδ' συνδέει επίσης τα δύο γεγονότα, όχι επειδή ο συγγραφέας δεν καταλαβαίνει τη χρονική διαφορά μεταξύ τους, αλλά λόγω της θεολογικής σημασίας που έχουν. Και οι δύο διαβάσεις αντιπροσωπεύουν μια αλλαγή για τον Ισραήλ: από τη δουλεία στην ελευθερία και από την περιπλάνηση χωρίς γη στη δημιουργία έθνους. Στους ψαλμούς αυτούς, τα δύο παραδείγματα δείχνουν την

αλλαγή από την καταπίεση, τη φτώχεια και την αδυναμία στην ασφάλεια, την ευημερία και τη σωτηρία.

Η ιστορία της ανάληψης του Ηλία στον ουρανό, συμβαίνει επίσης στον Ιορδάνη ποταμό. Για τον Ηλία, η διάβαση έφερε την πιο σημαντική αλλαγή στη ζωή του: μεταφέρθηκε στον ουρανό. Για τον Ελισσαίε, η αλλαγή είναι επίσης σημαντική: ο βοηθός του προφήτη (Α' Βασ. 19/θ' 21) γίνεται προφήτης του έθνους (Β' Βασ. 2/β' 22). Διαβάστε Ματθ. 3/γ' 16, 17 και Μάρκ. 1/α' 9. Πώς μιλούν οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης για τον Ιορδάνη ποταμό; Τι υπονοούν ότι ο Ιορδάνης ποταμός συμβολίζει;

.....

.....

Η επίγεια διακονία του Ιησού, ως Αντιπρόσωπος του Ισραήλ, ακολουθεί το πρότυπο της ιστορίας του αρχαίου Ισραήλ. Ο Ιησούς βιώνει τις εμπειρίες της "Ερυθράς Θάλασσας" και του "Ιορδάνη ποταμού". Ο Θεός οδηγεί τον Ιησού έξω από την Αίγυπτο (Ματθ. 2/β' 14-16), περνάει 40 ημέρες στην έρημο (Ματθ. 4/δ' 2), παρόμοιες με τα 40 χρόνια του αρχαίου Ισραήλ, και, πριν ξεκινήσει τη δημόσια διακονία Του, βαπτίζεται στον Ιορδάνη ποταμό (Ματθ. 3/γ' 16, 17 - Μάρκ. 1/α' 9).

Αργότερα, η προς Εβραίους επιστολή μιλάει για τη διάβαση του Ισραήλ μέσα από τον Ιορδάνη. Το πέρασμά τους στη Χαναάν είναι ένα σύμβολο για την ανάπαυση στην οποία "εισέρχονται" οι Χριστιανοί μέσω της πίστης.

Παρασκευή 17 Οκτωβρίου

Δύση Ηλίου: 18:45'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Π. σελ. 483, 484.

«Μελετήστε προσεκτικά τις εμπειρίες του Ισραήλ στα ταξίδια του προς τη Χαναάν. Επίσης, εξετάστε τα κεφάλαια 3/γ' και 4/δ' του Ιησού του Ναυή. Αυτά τα κεφάλαια μιλούν για το πώς ο Ισραήλ ετοιμάστηκε και στη συνέχεια πέρασε τον Ιορδάνη ποταμό κατευθυνόμενος στη Γη της Επαγγελίας. Πρέπει πάντα να θυμόμαστε τα μαθήματα που δίδαξε ο Κύριος στον λαό Του στην αρχαιότητα. Τότε οι διδασκαλίες της Αγίας Γραφής θα είναι πάντα ενδιαφέροντες και σημαντικές για εμάς, όπως ακριβώς ήταν για τον Ισραήλ στα βιβλικά χρόνια.» Β.Σ., τόμος 2, σελ. 994.

«Ο σύγχρονος Ισραήλ διατρέχει μεγαλύτερο κίνδυνο να ξεχάσει τον Θεό και να οδηγηθεί στην ειδωλολατρία απ' ό,τι ο αρχαίος λαός Του. Πολλά είδωλα λατρεύονται, ακόμη και από άτομα που δηλώνουν ότι αγιάζουν την ημέρα του Σαββάτου. Ο Θεός επισήμανε ιδιαίτερα στον λαό Του να φυλάγεται από την ειδωλολατρία, διότι

αν απομακρύνονταν από την υπηρεσία του ζωντανού Θεού, η κα-
τάρα Του θα αναπαυόταν επάνω τους, ενώ αν Τον αγαπούσαν με
όλη τους την καρδιά, με όλη τους την ψυχή και με όλη τους τη δύ-
ναμη, τότε ο Θεός θα τους ευλογούσε με κάθε τρόπο και θα απο-
μάκρυνε κάθε ασθένεια από αυτούς.» Τ.Σ., τόμος 1, σελ. 609.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Συζητήστε στην τάξη σας τη θαυματουργική διάβαση του Ιορδά-
νη. Τι είναι θαύμα; Γιατί φαίνεται ότι ο Θεός δεν επιτελεί παρό-
μοια θαύματα σήμερα;
2. Ποιους πρακτικούς τρόπους μπορείτε να προτείνετε στην τάξη
σας για την πρόληψη της πνευματικής λησμονιάς, τόσο ως άτο-
μα όσο και ως εκκλησία; Αν και είναι σημαντικό να έχουμε μια
συνεχή δυναμική σχέση με τον Θεό και να μην οικοδομούμε ο-
λόκληρη τη χριστιανική μας ζωή πάνω σε ισχυρές εμπειρίες του
παρελθόντος, πώς μπορούμε παρόλα αυτά να χρησιμοποιούμε
τις εμπειρίες του παρελθόντος ως υπενθυμίσεις για το πώς ο
Θεός έχει εργαστεί στη ζωή μας;
3. Πώς πιστεύετε ότι το Σάββατο μπορεί, αφενός, να μας κάνει να
θυμόμαστε πώς μας βοήθησε ο Θεός στο παρελθόν και, αφετέ-
ρου, να μας δώσει μια πρόγευση της υποσχόμενης ανάπαυσης
στη βασιλεία Του; Πώς το Σάββατο υποδεικνύει, όχι μόνο αυτό
που πρέπει να θυμόμαστε, αλλά και αυτό που μπορούμε να
ελπίζουμε στο μέλλον;

4. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και τέτοια ημέρα δεν υπήρξε ούτε πριν ούτε μετά, ώστε ο Κύριος να ακούσει φωνή ανθρώπου· επειδή, ο Κύριος πολεμούσε υπέρ του Ισραήλ» Ιησούς του Ναυή 10/ι' 14.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ναυή 5/ε' 13-15, Ησ. 37/λζ' 16, Αποκ. 12/ιβ' 7-9, Δευτ. 32/λβ' 17, Έξ. 14/ιδ' 13, 14, Ναυή 6/ζ' 15-20.

Διαβάζοντας το βιβλίο του Ιησού του Ναυή, ερχόμαστε αντιμέτωποι με τις επιθετικές στρατιωτικές εκστρατείες που διεξάγονται κατ' εντολή του Θεού, στο όνομα του Θεού και με τη βοήθεια του Θεού. Η ιδέα ότι ο Θεός ήταν πίσω από την κατάκτηση της Χαναάν διατρέχει ολόκληρο το βιβλίο του Ιησού του Ναυή, και εκφράζεται μέσα από τις δηλώσεις του αφηγητή (Ναυή 10/ι' 10, 11), τα λόγια του Θεού (Ναυή 6/ζ' 2, Ναυή 8/η' 1), τις ομιλίες του Ιησού του Ναυή (Ναυή 4/δ' 23, 24, Ναυή 8/η' 7), τη μαρτυρία της Ραάβ (Ναυή 2/β' 10), των κατασκόπων (Ναυή 2/β' 24), και του λαού (Ναυή 24/κδ' 18). Ο Θεός ισχυρίζεται ότι είναι ο Ίδιος που ξεκινά αυτούς τους πολέμους.

Αυτή η πραγματικότητα γεννά αναπόφευκτα ερωτήματα. Πώς μπορούμε να κατανοήσουμε το γεγονός ότι ο εκλεκτός λαός του Θεού διεξήγαγε τόσους πολλούς πολέμους στα χρόνια της Παλαιάς Διαθήκης; Πώς είναι δυνατόν να συνδυάσουμε την εικόνα ενός "πολεμοχαρή" Θεού με τον χαρακτήρα της αγάπης Του (για παράδειγμα, Έξ. 34/λδ' 6, Ψαλμ. 86/πς' 15, Ψαλμ. 103/ργ' 8, Ψαλμ. 108/ρη' 4) χωρίς να μειώσουμε την αξιοπιστία, το κύρος και την ιστορικότητα της Παλαιάς Διαθήκης;

Αυτή την εβδομάδα και την επόμενη, θα απαντήσουμε στο δύσκολο ερώτημα σχετικά με τους πολέμους που ο Θεός διέταξε τον Ισραήλ να διεξάγει τόσο στο βιβλίο του Ιησού του Ναυή όσο και σε άλλα βιβλία.

Κυριακή 19 Οκτωβρίου

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Διαβάστε Ναυή 5/ε' 13-15. Τι λέει αυτό το κείμενο ότι συνέβη πριν ο Ισραήλ αρχίσει να πολεμά για την κατάκτηση της Χαναάν;

.....

Ο Ισραήλ μόλις διέσχισε τον Ιορδάνη ποταμό και μπήκε σε εχθρικό έδαφος. Το φρούριο της Ιεριχώ βρίσκεται μπροστά τους, με τις πύλες του καλά κλειστές (Ναυή 6/ς' 1). Σε αυτό το σημείο, ο λαός δεν γνωρίζει καμία στρατηγική μάχης. Αυτό που είναι ακόμη πιο ανησυχητικό είναι ότι ο Ισραήλ έχει μόνο σφεντόνες, δόρατα και βέλη για να αντιμετωπίσει μια πόλη που είναι καλά οχυρωμένη και μπορεί να αντέξει ακόμη και μια μακρά πολιορκία.

Οι ερωτήσεις του Ιησού του Ναυή σχετικά με την ταυτότητα του παράξενου επισκέπτη λαμβάνουν μια μάλλον αόριστη απάντηση: «Όχι». Η απάντηση αυτή αποκαλύπτει ότι ο επισκέπτης δεν σκοπεύει να τοποθετηθεί σε καμία από τις πλευρές που προσδιορίζει ο Ιησούς του Ναυή. Με άλλα λόγια, το τελικό ερώτημα δεν είναι αν είναι με το μέρος του Ιησού του Ναυή, αλλά αν ο Ιησούς του Ναυή είναι με το δικό Του μέρος.

Συγκρίνετε Ναυή 5/ε' 14, 15 με Β' Βασ. 6/ς' 8-17, Νεεμ. 9/θ' 6 και Ησ. 37/λζ' 16. Τι μαθαίνετε για την ταυτότητα του Αρχιστράτηγου των δυνάμεων του Κυρίου;

.....

Ενώ η έκφραση "Αρχιστράτηγος των δυνάμεων του Κυρίου" είναι μοναδική στην Εβραϊκή Βίβλο, ο συνδυασμός των δύο αυτών λέξεων "Αρχιστράτηγος" και "δυνάμεις" απευθύνεται πάντα σε έναν στρατιωτικό ηγέτη. Η λέξη "δυνάμεις" στην Αγία Γραφή μπορεί να αναφέρεται σε στρατιωτικά στρατεύματα, σε αγγέλους ή στον ήλιο, το φεγγάρι και τα αστέρια.

Ο προαιώνιος Χριστός εμφανίζεται στον Ιησού του Ναυή όχι απλώς ως σύμμαχος, ούτε καν ως ο πραγματικός Αρχιστράτηγος του στρατού του Ισραήλ, αλλά ως ο Αρχιστράτηγος του αόρατου αλλά πραγματικού στρατού των αγγέλων που εμπλέκεται σε μια πολύ μεγαλύτερη σύγκρουση από εκείνη του Ιησού του Ναυή με τους Χανααίους. Η απάντηση του Ιησού του Ναυή δείχνει ότι κατανοεί ότι ο Αρχιστράτηγος είναι ο Κύριος ο Θεός. Είναι ισότιμος με τον Θεό και ο Ιησούς του Ναυή Τον προσκυνεί δείχνοντας βαθύτατο σεβασμό και λατρεία (Ναυή 5/ε' 14, Γέν. 17/ιζ' 3, Β' Σαμ. 9/θ' 6, Β' Χρον. 20/κ' 18). Ο Ιησούς του Ναυή είναι έτοιμος να ακολουθήσει το σχέδιο μάχης του Κυρίου. Ο αγώνας τους για τη Γη της Ε-

παγγελίας είναι μέρος ενός μεγαλύτερου πολέμου που περιλαμβάνει τον ίδιο τον Θεό και τον ουράνιο στρατό.

ΣΚΕΨΗ: Ποια παρηγοριά μπορούμε και πρέπει να πάρουμε, γνωρίζοντας ότι ο "Αρχιστράτηγος των δυνάμεων του Κυρίου" ενεργεί για την υπεράσπιση του λαού Του;

Δευτέρα 20 Οκτωβρίου

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

Ο Ιησούς του Ναυή κατάλαβε ότι η μάχη ήταν μέρος μιας μεγαλύτερης σύγκρουσης. Τι γνωρίζουμε για τη σύγκρουση στην οποία συμμετείχε ο ίδιος ο Θεός; Διαβάστε Αποκ. 12/ιβ' 7-9, Ησ. 14/ιδ' 12-14, Ιεζ. 28/κη' 11-19 και Δαν. 10/ι' 12-14.

.....

.....

Ο Θεός γέμισε το σύμπαν με υπεύθυνα πλάσματα στα οποία έδωσε ελεύθερη βούληση, προϋπόθεση για να μπορούν να αγαπούν. Μπορούν να επιλέξουν να ενεργήσουν σύμφωνα ή αντίθετα με το θέλημα του Θεού. Ο ισχυρότερος των αγγέλων, ο Εωσφόρος, επαναστάτησε εναντίον του Θεού και παρέσυρε με το μέρος του πολλούς αγγέλους.

Ο Ησαΐας στο 14/ιδ' κεφάλαιο και ο Ιεζεκιήλ στο 28/κη' μιλούν για αυτόν τον πόλεμο. (Ορισμένοι μελετητές της Αγίας Γραφής λένε ότι αυτά τα κεφάλαια αναφέρονται μόνο στον βασιλιά της Βαβυλώνας και σε έναν ηγέτη της Τύρου. Υπάρχουν όμως σαφείς ενδείξεις ότι έχουν ευρύτερη έννοια). Ο βασιλιάς της Βαβυλώνας παρουσιάζεται ότι βρισκόταν στον ουρανό στον θρόνο του Θεού (Ησ. 14/ιδ' 12, 13), και ο βασιλιάς της Τύρου λέγεται ότι κατοικούσε στην Εδέμ ως προστατευτικό χερουβείμ στο άγιο βουνό του Θεού (Ιεζ. 28/κη' 12-15). Τίποτα από αυτά δεν ισχύει για τους βασιλιάδες της Βαβυλώνας και της Τύρου.

Ούτε μπορεί να ειπωθεί για αυτούς τους επίγειους βασιλιάδες ότι επισφράγισαν τα πάντα, και ότι ήταν τέλειοι. Συνεπώς, οι χαρακτηρισμοί αυτοί βρίσκονται πέρα από τα κυριολεκτικά βασίλεια της Βαβυλώνας και της Τύρου.

Ο Ησαΐας παρουσιάζει στην πραγματικότητα μια ιστορία με εικόνες. Σε αυτή την ιστορία, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας γίνεται παράδειγμα της εξέγερσης, της αυτάρκειας και της υπερηφάνειας. Με τον ίδιο τρόπο, ο Ιεζεκιήλ, χρησιμοποιώντας σύμβολα, μας λέει ότι ο επίγειος ηγεμόνας της Τύρου (Ιεζ. 28/κη' 2) δεν είναι ο ίδιος με τον βασιλιά της Τύρου (Ιεζ. 28/κη' 11, 12). Ο ηγεμόνας είναι ένας άρχοντας σε αυτή τη γη. Είναι ένα σύμβολο για τον βασιλιά που είναι αόρατος στα ανθρώπινα μάτια. Αυτός ο βασιλιάς έζησε στον

ουρανό πριν εκδιωχθεί και ισχυρίζεται ότι είναι ο άρχοντας ολόκληρης της γης.

Σύμφωνα με το Δανιήλ 10/ι' 12-14, ο Σατανάς και οι άγγελοί του προσπαθούν να σταματήσουν το έργο του Θεού στη γη. Αυτός ο πνευματικός πόλεμος διεξάγεται πίσω από όλα όσα βλέπουμε να συμβαίνουν γύρω μας. Η μεγάλη διαμάχη ανάμεσα στον Θεό και τον Σατανά, το καλό και το κακό, βρισκόταν πίσω από τους πολέμους που μάχονταν ο Ιησούς του Ναυή και ο Ισραήλ. Έτσι, οι πόλεμοι του Ισραήλ ήταν μέρος αυτού του υπερκόσμιου αγώνα.

ΣΚΕΨΗ: Με ποιους τρόπους βλέπουμε, στον κόσμο γύρω μας και στη δική μας ζωή, την πραγματικότητα αυτής της μεγάλης διαμάχης μεταξύ καλού και κακού;

Τρίτη 21 Οκτωβρίου

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ

Διαβάστε Έξ. 2/β' 23-25, Έξ. 12/ιβ' 12, 13 και Έξ. 15/ιε' 3-11. Τι σημαίνει ότι ο Θεός είναι πολεμιστής;

.....
.....
Κατά τη διάρκεια της μακράς παραμονής τους στην Αίγυπτο, οι Ισραηλίτες ξέχασαν τον αληθινό Θεό και άρχισαν να αναμειγνύουν ψευδή παγανιστικά στοιχεία με την αληθινή λατρεία. Κάτω από την καταπίεση των Αιγυπτίων, έκαναν έκκληση στον Κύριο για βοήθεια (Έξ. 2/β' 23-25), και την κατάλληλη στιγμή ο Κύριος ήρθε για να τους σώσει.

Ωστόσο, η σύγκρουση που περιγράφεται στα πρώτα 12 κεφάλαια της Εξόδου ήταν μεγαλύτερη από μια απλή μάχη εξουσίας μεταξύ του Μωυσή και του Φαραώ. Στην Εγγύς Ανατολή, οι άνθρωποι πίστευαν ότι οι μάχες μεταξύ λαών ήταν στην πραγματικότητα συγκρούσεις μεταξύ των θεών τους. Στην Έξοδο 12/ιβ' 12 βλέπουμε πως ο Κύριος επέβαλε κρίση, όχι μόνο στον Φαραώ, αλλά και στους θεούς της Αιγύπτου, εκείνους τους ισχυρούς δαίμονες (Λευιτ. 17/ιζ' 7, Δευτ. 32/λβ' 17) που βρίσκονταν πίσω από την καταπιεστική εξουσία της Αιγύπτου και διαμόρφωναν τους άδικους νόμους της.

Ο Θεός βρίσκεται σε πόλεμο με την αμαρτία και δεν ανέχεται αυτή τη σύγκρουση να διαρκέσει για πάντα (Ψαλ. 24/κδ' 8, Αποκ. 19/ιθ' 11, Αποκ. 20/κ' 1-4, 14). Όλοι οι πεσμένοι στην αμαρτία άγγελοι, καθώς και τα ανθρώπινα όντα που έχουν ταυτιστεί οριστικά και αμετάκλητα με την αμαρτία, θα καταστραφούν. Αυτή η υπόσχεση μάς βοηθά να κατανοήσουμε καλύτερα τους πολέμους στην Αγία Γραφή. Οι πόλεμοι του Ισραήλ ήταν μέρος της μεγαλύτερης διαμά-

χης μεταξύ του καλού και του κακού. Αυτός ο πόλεμος οδήγησε στον σταυρό και θα ολοκληρωθεί στην τελική κρίση. Τότε θα δικαιωθεί ο χαρακτήρας της αγάπης του Θεού.

Η μεγάλη διαμάχη μεταξύ του Θεού και του Σατανά μας βοηθά επίσης να κατανοήσουμε καλύτερα γιατί ο Θεός κατέστρεψε τους Χαναναίους. Ο Θεός βρίσκεται σε πόλεμο με το κακό, και θα αποδείξει σε όλους, στον ουρανό και στη γη, ότι όσα είπε ο Σατανάς για Αυτόν είναι ψέματα (Ρωμ. 3/γ' 4, Αποκ. 15/ιε' 3).

Από τη στιγμή που η αμαρτία εισήλθε στην ανθρώπινη ύπαρξη, κανείς δεν μπορεί να σταθεί σε ουδέτερο έδαφος. Πρέπει να είναι είτε με το μέρος του Θεού είτε με το μέρος του κακού. Όταν το κατανοήσουμε αυτό, θα καταλάβουμε καλύτερα γιατί ο Θεός κατέστρεψε τους Χαναναίους. Ο θάνατός τους μας δείχνει το τελικό έργο που θα κάνει ο Θεός ως Κριτής όλων των ανθρώπων στη γη.

ΣΚΕΨΗ: Στη μεγάλη διαμάχη μεταξύ του Θεού και του Σατανά, υπάρχουν μόνο δύο πλευρές. Πώς ξέρετε σε ποια πλευρά βρίσκεστε πραγματικά;

Τετάρτη 22 Οκτωβρίου

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΘΑ ΑΓΩΝΙΣΤΕΙ ΓΙΑ ΕΣΑΣ

Σύμφωνα με την 'Εξ. 14/ιδ' 13, 14, 25, ποιο ήταν το αρχικό και ιδανικό σχέδιο του Θεού σχετικά με τη συμμετοχή των Ισραηλιτών στον πόλεμο;

.....

Εκείνη τη στιγμή της κρίσης, όταν ο λαός του Ισραήλ οδηγήθηκε σε φυσικό αδιέξοδο, «ο Μωυσής είπε στον λαό: Μη φοβάστε· σταθείτε, και βλέπετε τη σωτηρία του Κυρίου, που θα κάνει σε σας σήμερα· επειδή, τους Αιγυπτίους, που είδατε σήμερα, δεν θα τους δείτε πλέον, ποτέ· ο Κύριος θα πολεμήσει για σας· και εσείς θα μένετε ήσυχoi» ('Εξ. 14/ιδ' 13, 14). Σύμφωνα με τη βιβλική αφήγηση, ακόμη και οι ίδιοι οι Αιγύπτιοι κατανόησαν αυτήν την πραγματικότητα: «Ας φύγουμε μπροστά από τον Ισραήλ, επειδή ο Κύριος πολεμάει τους Αιγυπτίους, για χάρη τους» ('Εξ. 14/ιδ' 25).

Η θαυματουργική παρέμβαση του Θεού στην Ερυθρά θάλασσα για τους ανήμπορους Ισραηλίτες, που δεν είχαν στρατιωτική εκπαίδευση, μας δείχνει το σχέδιο του Θεού για το πώς ο Θεός θα βοηθούσε τον Ισραήλ. Εδώ, όχι μόνο η μάχη διεξάγεται από τον Κύριο, αλλά απαιτείται από τον Ισραήλ να μην πολεμήσει ('Εξ. 14/ιδ' 14). Ο Θεός είναι ο Πολεμιστής - η πρωτοβουλία ανήκει σ' Αυτόν. Αυτός καθορίζει τη στρατηγική, ορίζει τα μέσα και διεξάγει την εκστρατεία.

Αν ο Κύριος δεν πολεμήσει για τον Ισραήλ, δεν υπάρχει καμία πιθανότητα επιτυχίας.

Η Έλεν Χουάιτ αναφερόμενη στο γεγονός αυτό λέει ότι ο Θεός «δεν σχεδίασε να κερδίσουν τη γη της επαγγελίας με πόλεμο, αλλά με υποταγή και ανεπιφύλακτη υπακοή στις εντολές Του».- Signs of Time, 2 Σεπτεμβρίου 1880. Όπως έγινε με την απελευθέρωσή τους από την Αίγυπτο, ο Θεός θα έδινε τις μάχες τους γι' αυτούς. Το μόνο που έπρεπε να κάνουν ήταν να μείνουν ήρεμοι και να γίνουν μάρτυρες της πανίσχυρης επέμβασής Του.

Η ιστορία αποδεικνύει ότι όποτε ο Ισραήλ εμπιστευόταν τον Θεό, δεν χρειαζόταν να πολεμήσει (βλ. Β' Βασ. 19/ιθ', Β' Χρον. 32/λβ', Ησ. 37/λζ').

Στο ιδανικό σχέδιο του Θεού, οι Ισραηλίτες δεν χρειάζονταν ποτέ να πολεμήσουν μόνοι τους. Ήταν αποτέλεσμα της απιστίας τους, η οποία εκδηλώθηκε μετά την Έξοδο, που ο Θεός τους επέτρεψε να συμμετάσχουν στον πόλεμο κατά των Χαναναίων. Όπως δεν χρειάστηκε να σηκώσουν ούτε ένα σπαθί εναντίον των Αιγυπτίων κατά την Έξοδο· δεν θα ήταν ποτέ απαραίτητο να πολεμήσουν για την κατάκτηση της Χαναάν (Δευτ. 7/ζ' 17-19).

ΣΚΕΨΗ: «Αν οι Ισραηλίτες δεν είχαν διαμαρτυρηθεί κατά του Κυρίου, ο Θεός δεν θα επέτρεπε να τους πολεμήσουν οι εχθροί τους.» - Ι.Α., σελ. 97. Τι συμβαίνει σήμερα όταν διαμαρτυρόμαστε εναντίον του Κυρίου;

Πέμπτη 23 Οκτωβρίου

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΙΛΟΓΗ

Διαβάστε Έξ. 17/ιζ' 7-13 και Ναυή 6/ς' 15-20. Ποιες ομοιότητες και διαφορές βρίσκετε σε αυτές τις δύο πολεμικές αφηγήσεις;

.....

Στην Έξοδο 17/ιζ', καταγράφεται η πρώτη φορά που ο Ισραήλ πολέμησε μετά την έξοδό του από την Αίγυπτο, όταν αμύνθηκε εναντίον των Αμαληκίων. Λίγες εβδομάδες νωρίτερα, ο λαός Ισραήλ είχε γίνει μάρτυρας της παντοδυναμίας του Θεού τόσο με τις πληγές που έπεσαν στους Αιγύπτιους όσο και κατά τη θαυμαστή απελευθέρωσή τους από τη σκλαβιά. Είδαμε επίσης ότι το αρχικό σχέδιο του Θεού για τον Ισραήλ δεν περιλάμβανε πολέμους εναντίον άλλων λαών (Έξ. 23/κγ' 28 - Έξ. 33/λγ' 2). Αλλά λίγο μετά την απελευθέρωσή τους από την Αίγυπτο, οι Ισραηλίτες άρχισαν να γογγύζουν κατευθυνόμενοι προς τη Γη της Επαγγελίας (Έξ. 17/ιζ' 3), αμφισβητώντας ακόμη και την παρουσία του Θεού ανάμεσά τους. Ήταν εκείνη τη στιγμή που ο Αμαλήκ ήρθε να πολεμήσει εναντίον

του Ισραήλ. Αυτό δεν ήταν τυχαίο. Ο Θεός επέτρεψε στους Αμαληκίτες να επιτεθούν στον Ισραήλ για να μάθουν να Τον εμπιστευτούν ξανά.

Χωρίς να συμβιβάζει τις αρχές Του, ο Θεός κατεβαίνει στο επίπεδο όπου βρίσκεται ο λαός Του, καλώντας τον συνεχώς να επιστρέψει σ' Αυτόν και στο τέλειο σχέδιό Του για τη ζωή τους που είναι η πλήρη και ανεπιφύλακτη εμπιστοσύνη σ' Αυτόν. Στην πραγματικότητα, ο νόμος του πολέμου (Δευτ. 20/κ') δόθηκε μόνο μετά την 40ετή εμπειρία της ερήμου, η οποία προκλήθηκε επίσης από την απιστία του Ισραήλ. Τώρα τα 40 χρόνια τελείωσαν. Οι Ισραηλίτες πρόκειται να εισέλθουν στη Γη της Επαγγελίας. Οι νέες μάχες χρειάζονται νέα πολεμικά σχέδια. Τώρα είναι που ο Θεός διατάζει τους Ισραηλίτες να καταστρέψουν ολοκληρωτικά τους Χαναναίους (Δευτ. 20/κ' 16-18).

Τώρα ο Ισραήλ πρέπει να πολεμήσει τους εχθρούς του. Ο Θεός χρησιμοποίησε τον πόλεμο ως δοκιμασία πίστης. Δεν εγκατέλειψε τον λαό Του, αλλά του επέτρεψε να γίνει μάρτυρας της δύναμής Του. Πριν ο Ισραήλ πάει στον πόλεμο, έπρεπε πρώτα να δείξει απόλυτη εξάρτηση από τον Θεό.

Η συμμετοχή των Ισραηλιτών στην κατάκτηση είναι εμφανής από το συμπέρασμα που βγάζει ο Ιησούς του Ναυή στο τέλος του βιβλίου. Εδώ αναφέρεται ότι οι Χαναναίοι πολεμούσαν εναντίον των Ισραηλιτών (Ναυή 24/κδ' 11). Ενώ η πτώση των τειχών της Ιεριχώ ήταν αποτέλεσμα ενός θεικού θαύματος, ο λαός του Ισραήλ έπρεπε να συμμετάσχει ενεργά στη μάχη και να αντιμετωπίσει τους πεισματάρηδες κατοίκους της πόλης που αρνούσαν να υπηρετήσουν τον Θεό.

Οι πόλεμοι του Ισραήλ έγιναν το μέσο για να μάθει ο λαός να εμπιστεύεται ολοκληρωτικά τον Θεό. Ωστόσο, ο Ισραήλ γνώριζε (Ναυή 7/ζ' 12, 13, Ναυή 10/ι' 8) ότι η έκβαση κάθε μάχης βρισκόταν τελικά στα χέρια του Κυρίου και ότι ο μόνος τρόπος με τον οποίο οι Ισραηλίτες θα μπορούσαν να κερδίσουν έναν πόλεμο ήταν μέσω της πίστης στις υποσχέσεις του Θεού. Η επιλογή να Τον εμπιστευτούν ήταν δική τους.

Παρασκευή 24 Οκτωβρίου

Δύση Ηλίου: 18:36'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Π., σελ. 473-484.

Όταν στο σύμπαν προέκυψε εξέγερση κατά της εξουσίας του Θεού, ο Θεός είτε θα έπαυε να είναι αυτό που ουσιαστικά, αναλλοίωτα και αιώνια είναι, και θα έδινε την ηγεσία ολοκληρωτού του σύμπα-

ντος σε ένα από τα επαναστατημένα πλάσματά Του, είτε θα παρέμενε ο άγιος, δίκαιος, στοργικός και φιλεύσπλαχνος Πατέρας όλων όσων υπάρχουν. Η Αγία Γραφή παρουσιάζει ότι ακολούθησε τη δεύτερη επιλογή και, σε αυτή την περίπτωση, η σύγκρουση μεταξύ των δυνάμεων του κακού και της δύναμής Του ήταν αναπόφευκτη. Όταν ο Σατανάς και όλες οι επαναστατικές κοσμικές δυνάμεις συνεχίζουν να εκδηλώνουν την ίδια προκλητική στάση απέναντι στον Κύριο, Εκείνος ως ο Κυρίαρχος του σύμπαντος, παρεμβαίνει. Πριν από πολύ καιρό, ο Κύριος επέλεξε να μπει σε αυτόν τον αγώνα για να ελευθερώσει τους αμαρτωλούς από την αμαρτία και τον Σατανά. Στα χρόνια της Παλαιάς Διαθήκης, ο Κύριος, ως ισχυρός πολεμιστής, ήρθε για να βοηθήσει τον λαό Του. Αυτή η εικόνα του Θεού μάς βοηθά να καταλάβουμε ότι θα πολεμήσει για εμάς στους έσχατους καιρούς, και θα δώσει ένα τέλος στη μεγάλη διαμάχη μεταξύ του καλού και του κακού (Αποκ. 20/κ' 8-10). Οι πόλεμοι του Ισραήλ, στα χρόνια της Παλαιάς Διαθήκης, είναι μια εικόνα αυτής της μεγάλης διαμάχης. Οι πόλεμοι του Ισραήλ μας δίνουν επίσης την ελπίδα ότι ο Θεός θα κρίνει υπερασπιζόμενος τον λαό Του.

«Ο Θεός τούς είχε χορηγήσει το προνόμιο και το καθήκον να εισέλθουν στη γη (Χαναάν) στον προσδιορισμένο από Αυτόν καιρό, αλλά εξαιτίας της επίμονης αμέλειας τους η άδεια εκείνη αποσύρθηκε... Η πρόθεσή Του δεν ήταν να κατακτήσουν τη γη με πόλεμο, αλλά με τέλεια υποταγή στις προσταγές Του.» - Π.Π, σελ. 375.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Πώς η μεγάλη διαμάχη μεταξύ του καλού και του κακού σας βοηθά να καταλάβετε γιατί ο Θεός διέταξε τον Ισραήλ να πάει σε πόλεμο;
2. Συζητήστε την ερώτηση στο τέλος της μελέτης της Δευτέρας. Πώς ξέρουμε ότι η μεγάλη διαμάχη συμβαίνει γύρω μας; Ποιος είναι ο ρόλος μας σε αυτήν τη διαμάχη; Πώς μπορούμε να κάνουμε, σε αυτόν τον αγώνα, αυτό που ζητάει ο Θεός από εμάς;
3. Τι σημαίνει να μένουμε "ήρεμοι" και να περιμένουμε τον Θεό να αγωνιστεί για εμάς στην πνευματική μας ζωή;
4. Πολλές φορές, στις συζητήσεις και τις περιστασιακές διαφωνίες μέσα στην εκκλησία, θέλουμε να δούμε ποιος είναι με το μέρος μας. Πώς θα πρέπει να αλλάξουμε τη στάση μας με βάση το Ναυή 5/ε' 13-15;

5. Ο ΘΕΟΣ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΣΕΝΑ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και όλους αυτούς τους βασιλιάδες και τη γη τους ο Ιησούς κυριεύσε μεμιάς, επειδή ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ πολεμούσε υπέρ του Ισραήλ» Ιησούς του Ναυή 10/ι' 42.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Γέν. 15/ιε' 16, Λευιτ. 18/ιη' 24-30, Β' Τιμ. 4/δ' 1, 8, Έξ. 23/κγ' 28-30, Δευτ. 20/κ' 10, 15-18, Ησ. 9/θ' 6.

Το βιβλίο του Ιησού του Ναυή περιέχει κάποιες ιστορίες που ίσως δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε. Σοβαρά ερωτήματα εγείρονται στο άκουσμα θείκου ή ιερού πολέμου που απεικονίζει μια ομάδα ανθρώπων που έχουν λάβει θείκη εντολή να καταστρέψουν μια άλλη ομάδα.

Σίγουρα, οι Χριστιανοί δυσκολεύονται να κατανοήσουν το θέμα του πολέμου στην Παλαιά Διαθήκη. Η Παλαιά Διαθήκη μας δείχνει ότι ο Θεός έχει τον έλεγχο των πάντων στον ουρανό και στη γη. Άρα, όλα όσα συμβαίνουν πρέπει με κάποιο τρόπο να αποτελούν μέρος του σχεδίου Του. Έτσι, το ερώτημα "Πώς μπορεί ο Θεός να επιτρέπει τέτοια πράγματα;" καθίσταται αναπόφευκτο. Την προηγούμενη εβδομάδα είδαμε ότι ο ίδιος ο Θεός εμπλέκεται σε μια σύγκρουση που είναι πολύ μεγαλύτερη από οποιονδήποτε πόλεμο ή μάχη που δόθηκε στην ανθρώπινη ιστορία, μια μάχη που διαπερνά κάθε πτυχή της ζωής μας. Είδαμε επίσης ότι τα γεγονότα, είτε από την Αγία Γραφή είτε από την παγκόσμια ιστορία, μπορούν να γίνουν πλήρως κατανοητά μόνο αν τα δούμε μέσα από το πλαίσιο της μεγάλης διαμάχης μεταξύ του καλού και του κακού.

Αυτή την εβδομάδα συνεχίζουμε να μελετάμε τους πολέμους που ο Θεός ζήτησε από τον λαό Του να διεξάγει. Θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε στα ακόλουθα ερωτήματα: Γιατί ο Θεός ζήτησε από τον λαό Του να πολεμήσει; Ποιες βιβλικές αλήθειες μας διδάσκουν αυτοί οι πόλεμοι; Ποια ήταν τα όρια που έθεσε ο Θεός στον λαό Του όταν πολεμούσε; Ποιο σχέδιο ειρήνης προσέφερε ο Θεός;

Κυριακή 26 Οκτωβρίου

ΟΙ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΩΝ ΧΑΝΑΝΑΙΩΝ

Διαβάστε Γέν. 15/ιε' 16, Λευιτ. 18/ιη' 24-30, Δευτ. 18/ιη' 9-14, και Έσδ. 9/θ' 11. Γιατί ο Θεός προσέφερε τη γη Χαναάν στους Ισραηλίτες; Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια για το ευρύτερο σχέδιο του Θεού για τον λαό Του;

.....

Πρέπει να διαβάσουμε το βιβλίο του Δευτερονομίου, αν θέλουμε να καταλάβουμε το μέγεθος της ανομίας των εθνών που κατοικούσαν στη Χαναάν. Οι απεχθείς συνήθειες αυτών των εθνών, όπως οι παιδικές θυσίες, η μαντεία, η μαγεία, η νεκρομαντεία και ο πνευματισμός, μας δίνουν μια εικόνα της πνευματικής τους κατάστασης (Δευτ. 18/ιη' 9-12).

Η ανακάλυψη των αρχαίων Ουγκαριτικών κειμένων (στον λόφο Ρας Σάμρα, στη βόρεια Συρία) παρέχουν περισσότερες πληροφορίες για τη θρησκεία και την κοινωνία των Χαναναίων και αποδεικνύουν ότι η καταδίκη αυτού του πολιτισμού δεν ήταν μόνο κατανοητή, αλλά, σύμφωνα με τα ηθικά πρότυπα της Παλαιάς Διαθήκης, ήταν και δικαιολογημένη.

Η θρησκεία των Χαναναίων βασιζόταν στην πεποίθηση ότι τα φυσικά φαινόμενα, τα οποία εξασφάλιζαν τη γονιμότητα των ανθρώπων και την εφορία της γης, ελέγχονταν από τις σεξουαλικές σχέσεις μεταξύ των θεών. Οι Χαναναίοι πίστευαν ότι εάν επιδίδονταν σε τελετουργικές σεξουαλικές πράξεις, η συμπεριφορά τους θα υποκινούσε τους θεούς και τις θεές να κάνουν κι αυτοί το ίδιο και αν συνέβαινε αυτό, οι σοδειές τους θα μεγάλωναν, θα έπεφτε βροχή και θα γεννιόντουσαν μωρά. Έτσι, οι σεξουαλικές πράξεις έγιναν μέρος της θρησκείας των Χαναναίων και άνδρες και γυναίκες ερωτοτροπούσαν στα πλαίσια της λατρείας τους!

Ένα έθνος δεν μπορεί να ανέβει ηθικά πιο ψηλά από τους θεούς που λατρεύει ο λαός του. Γι' αυτό, επειδή οι Χαναναίοι πίστευαν σε σκληρούς και ανήθικους θεούς, δεν είναι περίεργο που η θρησκεία τους περιλάμβανε τελετές, όπως θυσίες παιδιών, που η Αγία Γραφή απαγορεύει ξεκάθαρα.

Τα αρχαιολογικά στοιχεία επιβεβαιώνουν ότι οι κάτοικοι της Χαναάν θυσίαζαν συχνά τα πρωτότοκα παιδιά τους στους θεούς τους, οι οποίοι στην πραγματικότητα ήταν δαίμονες τους οποίους λάτρευαν. Μικροί σκελετοί που βρέθηκαν συνθλιμμένοι μέσα σε μεγάλα πιθάρια με επιγραφές που έλεγαν ότι τα μωρά ήταν προσφορές, μαρτυρούν την εξευτελιστική θρησκεία τους.

Η εξόντωση των Χαναναίων, λοιπόν, δεν ήταν μια εκ των υστέρων σκέψη, κάτι που προέκυψε μετά την απόφαση του Θεού να δώσει τη γη της Χαναάν στους Ισραηλίτες. Στους κατοίκους της Χαναάν παραχωρήθηκε χρόνος, μια περίοδος πρόσθετου ελέους κατά την οποία είχαν την ευκαιρία να ανακαλύψουν τον Θεό και τον χαρακτήρα Του μέσω της μαρτυρίας των πατριαρχών, του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, που ζούσαν ανάμεσά τους. Είχαν την ευκαιρία, αλλά προφανώς την αγνόησαν και συνέχισαν τις φρικτές τελετές τους, μέχρι που ο Κύριος αναγκάστηκε τελικά να τους σταματήσει.

Δευτέρα 27 Οκτωβρίου

Ο ΑΝΩΤΑΤΟΣ ΚΡΙΤΗΣ

Διαβάστε Γέν. 18/ιη' 25, Ψαλ. 7/ζ' 11, Ψαλ. 50/ν' 6, Ψαλ. 82/πβ' 1, Ψαλ. 96:10 και Β' Τιμ. 4/δ' 1, 8. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τον Θεό; Ο Θεός είναι ο Κριτής του ουρανού και της γης. Πώς το έργο του Θεού ως Κριτή μάς βοηθά να καταλάβουμε γιατί ο Θεός ζήτησε από τον λαό Του να πάει σε πόλεμο; Τι είναι ο "ιερός" πόλεμος;

.....

.....

Η αγιότητα του Θεού σημαίνει ότι δεν μπορεί να ανεχτεί την αμαρτία. Είναι υπομονετικός, αλλά η αμαρτία τελικά οδηγεί στον θάνατο (Ρωμ. 6/ς' 23). Ο Θεός κήρυξε πόλεμο ενάντια στην αμαρτία, όπου κι αν αυτή βρισκόταν - είτε στους Ισραηλίτες είτε στους Χαναναίους. Οι Ισραηλίτες δεν έγιναν άγιοι απλώς και μόνο επειδή πήραν μέρος σε ιερούς πολέμους, ούτε ήταν καλύτεροι από τα άλλα έθνη (Δευτ. 9/θ' 4-5, 12/ιβ' 29-30). Μάλιστα, όταν απομακρύνθηκαν από τον Θεό, Εκείνος σταμάτησε να τους προστατεύει και άφησε τους εχθρούς τους να τους νικήσουν (δείτε Ναυή, κεφ. 7/ζ').

Ολόκληρη η έννοια του ιερού πολέμου μπορεί να γίνει κατανοητή μόνο αν τη δούμε μέσα από τη δραστηριότητα του Θεού ως Κριτή. Όταν τη δούμε έτσι, οι πόλεμοι του Ισραήλ αποκτούν έναν τελείως διαφορετικό χαρακτήρα. Σε αντίθεση με τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους για δόξα και δύναμη, που ήταν συνηθισμένοι στην αρχαιότητα (και εξακολουθούν να υπάρχουν σήμερα), οι πόλεμοι του Ισραήλ δεν αποσκοπούσαν στη δική τους προβολή, αλλά στην εγκαθίδρυση της δικαιοσύνης και της ειρήνης του Θεού στη γη. Έτσι, οι ιεροί πόλεμοι που έκανε ο Ισραήλ αφορούν στην πραγματικότητα το έργο του Θεού ως Πολεμιστή, Βασιλιά και Κριτή, προκειμένου να αποκατασταθεί η δικαιοσύνη.

Ο Ιεοβά, παρουσιάζεται σαν Πολεμιστής που, όπως ένας δίκαιος κριτής, φροντίζει να εφαρμόζεται και να τηρείται ο νόμος - ένας νό-

μος που αντανακλά τον χαρακτήρα Του. Η εικόνα του Θεού ως Πολεμιστή - όπως και ως Κριτή ή Βασιλιά - δείχνει ότι ο Κύριος δεν θα ανεχτεί για πάντα την ανταρσία ενάντια στη θείκη τάξη που έχει θεσπίσει. Συνεπώς, μπορούμε να πούμε ότι σκοπός του Θεού δεν είναι ο ίδιος ο πόλεμος ή η νίκη, αλλά η αποκατάσταση της δικαιοσύνης και της ειρήνης. Τελικά, όταν ο Θεός είναι το πρόσωπο που ενεργεί, το να κρίνει και το να πολεμά είναι το ίδιο και το αυτό — είναι η απονομή της θείκης δικαιοσύνης.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε το έργο του Θεού ως Κριτή. Ως Κριτής, ο Θεός είναι πάντα δίκαιος. Δεν μπορούμε να αγοράσουμε την εύνοια του Θεού με χρήματα. Ο Θεός δεν θα επιτρέψει το κακό ή την αμαρτία να συνεχίσουν για πάντα. Γιατί η ιδέα ενός δίκαιου Κριτή αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του Ευαγγελίου;

Τρίτη 28 Οκτωβρίου

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ Ή ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ:

Συγκρίνετε Έξ. 23/κγ' 28-30, Έξ. 33/λγ' 2, Έξ. 34/λδ' 11, Αριθ. 33/λγ' 52 και Δευτ. 7/ζ' 20 με Έξ. 34/λδ' 13, Δευτ. 7/ζ' 5, Δευτ. 9/θ' 3, Δευτ. 12/ιβ' 2, 3 και Δευτ. 31/λα' 3, 4. Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια για τον πόλεμο του Ισραήλ για να κερδίσει τη Γη της Επαγγελίας; Ποιο το μέγεθος της καταστροφής;

.....

.....

Το αρχικό σχέδιο του Θεού για τους Χαναναίους δεν ήταν ο θάνατος. Καθώς διαβάζουμε τα παραπάνω εδάφια, καταλαβαίνουμε ότι ο Θεός ήθελε ο λαός Ισραήλ να πάρει τη γη των Χαναναίων και να τους αφήσει ζωντανούς. Ήθελε να τους απομακρύνει από τη γη τους και να καταστραφούν τα αντικείμενα που χρησιμοποιούσαν για να λατρεύουν τους θεούς τους.

Ο Θεός ήθελε ο λαός Του να παραμείνει καθαρός στην καρδιά και στο μυαλό. Έτσι, διέταξε τον Ισραήλ να καταστρέψει όλα τα αντικείμενα που χρησιμοποιούσαν οι Χαναναίοι για να λατρεύουν τους θεούς τους. Αυτά τα πράγματα θα έκαναν τον Ισραήλ να αμαρτήσσει ενάντια στον Θεό. Ταυτόχρονα, ο Θεός έδειξε έλεος στους Χαναναίους που Τον αποδέχτηκαν και τους επέτρεψε να ελευθερωθούν (Ναυή 2/β' 9-14 - συγκρίνετε με Κριτ. 1/α' 24-26). Ο Θεός κατέστρεψε μόνο εκείνους τους Χαναναίους που αρνήθηκαν να υπακούσουν στον Θεό. Ήταν εκείνοι που αποσύρθηκαν στις οχυρωμένες πόλεις, συνέχισαν πεισματικά να επαναστατούν ενάντια στο σχέδιο του Θεού για τους Ισραηλίτες και σκλήρυναν την καρδιά τους (Ναυή 11/ια' 19, 20).

Ωστόσο, αυτό εγείρει ένα ερώτημα: αν ο αρχικός σκοπός της κατάκτησης της Χαναάν ήταν να διώξει τους κατοίκους της γης και όχι να τους εξοντώσει, γιατί οι Ισραηλίτες έπρεπε να σκοτώσουν τόσους πολλούς ανθρώπους;

Η ανάλυση των βιβλικών κειμένων που σχετίζονται με την είσοδο στη Χαναάν, αποκάλυψε ότι η αρχική πρόθεση της κατάκτησης είχε σκοπό την απομάκρυνση του πληθυσμού αυτής της περιοχής. Ωστόσο, η πλειοψηφία των Χαναανίων, όπως και ο Φαραώ της Αιγύπτου, σκλήρυναν την καρδιά τους και έγιναν ένα με τον αμαρτωλό πολιτισμό τους σε τέτοιο βαθμό που η καταστροφή αυτού του πολιτισμού σήμαινε αναπόφευκτα και τη δική τους καταστροφή.

ΣΚΕΨΗ: Υπάρχουν πράγματα στην καρδιά σας που πρέπει να επιτρέψετε στον Θεό να τα απομακρύνει και να τα καταστρέψει; Αν ναι, ποια είναι αυτά;

Τετάρτη 29 Οκτωβρίου

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΠΙΛΟΓΗ

Διαβάστε Δευτ. 20/κ' 10, 15-18, Δευτ. 13/ιγ' 12-18 και Ναυή 10/ι' 40. Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια σχετικά με τους κανόνες μάχης που έδωσε ο Θεός στον Ισραήλ; Ποια όρια έθεσε ο Θεός στον Ισραήλ; Τι και πόσο επιτρεπόταν στους Ισραηλίτες να καταστρέψουν;

.....
.....
Το εβραϊκό κείμενο χρησιμοποιεί μία μοναδική λέξη για να περιγράψει την καταστροφή ανθρώπων στον πόλεμο: *cherem*. Η λέξη αυτή αναφέρεται σε κάτι που είναι «απαγορευμένο», «καταραμένο» ή «αφιερωμένο προς εξολόθρευση». Τις περισσότερες φορές δηλώνει την πλήρη και αμετάκλητη αφιέρωση ανθρώπων, ζώων ή άψυχων αντικειμένων αποκλειστικά στον Θεό, κάτι που στον πόλεμο σήμαινε συνήθως την καταστροφή τους. Μπορούμε να κατανοήσουμε καλύτερα αυτή την ιδέα αν καταλάβουμε τον αγώνα του Θεού κατά του κακού. Αυτός ο πόλεμος αφορά τις επιθέσεις του Σατανά κατά της αγάπης του Θεού και του νόμου Του.

Και πάλι, από την εμφάνιση της αμαρτίας στον κόσμο, δεν υπάρχει ουδετερότητα: κάποιος είναι είτε με το μέρος του Θεού είτε εναντίον Του. Η μία πλευρά οδηγεί στη ζωή, την αιώνια ζωή, και η άλλη στο θάνατο, τον αιώνιο θάνατο.

Όταν ο Θεός κατέστρεψε τους Χαναανίους, έδειξε τι θα κάνει στην αμαρτία και το κακό στο τέλος του κόσμου. Ο Θεός ανέθεσε το έργο της καταστροφής των Χαναανίων στον εκλεκτό λαό Του, τον Ισραήλ. Αλλά ο Θεός έλεγχε αυτό το έργο, το οποίο περιορίστηκε

σε μία συγκεκριμένη περίοδο της ιστορίας, στην κατάκτηση, και σε μια καθορισμένη γεωγραφική περιοχή, στην αρχαία Χαναάν. Όπως είδαμε στη χθεσινή μελέτη, ο Θεός κατέστρεψε μόνο τον λαό που επαναστατούσε σταθερά ενάντια στους σκοπούς Του και τους αψηφούσε, χωρίς ποτέ να μετανοήσει. Επομένως, η απόφαση του Θεού να τους καταστρέψει δεν ήταν επειδή ήταν κακός ή επειδή αγαπούσε περισσότερο τον Ισραήλ.

Ο Ισραήλ κατάλαβε ότι και αυτός θα καταστρεφόταν αν υιοθετούσε τον ίδιο τρόπο ζωής με τους Χαναανίους (συγκρίνετε με Δευτ. 13/γ'). Όπως θα δούμε, οι ιστορίες για τη Ραάβ, τον Αχάν και τους Γαβαωνίτες μάς δείχνουν ότι ο Θεός είναι πρόθυμος να δείξει έλεος στους αμαρτωλούς που βρίσκονται κάτω από την κατάρα της αμαρτίας. Πρέπει, όμως, να απομακρυνθούν από την αμαρτία και να Τον αποδεχτούν. Ο Θεός δίνει πάντα στους αμαρτωλούς μια επιλογή. Μπορούν να επιλέξουν να υπακούσουν στον Θεό και να ζήσουν. Με τον ίδιο τρόπο, οι Ισραηλίτες μπορούσαν να χάσουν την ιδιαίτερη εύνοια του Θεού αν αμάρταναν ενάντια στον Κύριο.

ΣΚΕΨΗ: Ποια είναι τα πνευματικά διδάγματα για εμάς σήμερα από την αντίσταση των Χαναανίων προς τον Θεό; Δηλαδή, ποιες είναι οι συνέπειες των ελεύθερων επιλογών μας για εμάς προσωπικά;

Πέμπτη 30 Οκτωβρίου

Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Διαβάστε Ησ. 9/θ' 6, Ησ. 11/ια' 1-5, Ησ. 60/ξ' 17, Ωσ. 2/β' 18, Μιχ. 4/δ' 3. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για το μέλλον που σχεδιάζει ο Θεός για τον λαό Του;

.....
.....
Το μάθημα αυτής της εβδομάδας αφορά τον ιερό πόλεμο στην Παλαιά Διαθήκη. Ωστόσο, πρέπει να αναφέρουμε την παρουσία ενός άλλου εξίσου σημαντικού θέματος στα προφητικά κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης: τη μελλοντική ειρήνη που υπόσχεται ο Θεός. Ο Μεσσίας απεικονίζεται ως "Άρχοντας ειρήνης" (Ησ. 9/θ' 6). Θα εγκαταστήσει μια βασιλεία γεμάτη γαλήνη, το λιοντάρι και το αρνί θα βόσκουν μαζί (Ησ. 11/ια' 1-8), δεν θα υπάρχει πόνος ή δυστυχία (Ησ. 11/ια' 9) και η ειρήνη θα κυριαρχεί (Ησ. 60/ξ' 17) και θα ρέει σαν ποτάμι (Ησ. 66/ξζ' 12).

Διαβάστε Β' Βασ. 6/ζ' 16-23. Τι μας διδάσκει αυτή η ιστορία για το σχέδιο του Θεού για τον ιδιαίτερο λαό Του και για την ανθρωπότητα;

Σε αυτή την ιστορία, ο Ελισσαίε διατάζει τον λαό του Θεού να δώσει τροφή στον συριακό στρατό. Ο Ελισσαίε επιλέγει να μην σκοτώσει τους Σύριους (Β' Βασ. 6/ς' 22), αλλά να τους δείξει έλεος. Το σχέδιο του Θεού για τον λαό Του και για όλους τους άλλους είναι πάντα η ειρήνη. Στην ιστορία, ο Ελισσαίε γνωρίζει ότι ένας αόρατος στρατός αγγέλων βρίσκεται γύρω από τον εχθρό (Β' Βασ. 6/ς' 17). Αυτοί οι άγγελοι είναι ισχυρότεροι από τον συριακό στρατό. Ο Θεός θέλει να σώσει τους ανθρώπους, όχι να τους χτυπήσει ή να τους καταστρέψει. Θέλει να ζουν ειρηνικά, όχι ως σκλάβοι. Το μίσος και ο πόνος προκαλούν περισσότερο μίσος και πόνο (Ματθ. 26/κς' 52), ενώ η ειρήνη δημιουργεί περισσότερη ειρήνη. Η ιστορία στο Β' Βασ. 6/ς' τελειώνει με την δήλωση: «Και στο εξής δεν ήρθαν τα τάγματα της Συρίας στη γη του Ισραήλ» (Β' Βασ. 6/ς' 23).

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε όλους τους τρόπους με τους οποίους, προσπαθώντας να μιμηθούμε τον Ιησού, μπορούμε να μοιραστούμε την ειρήνη Του με άλλους ανθρώπους; Τι γίνεται με τη δική σας ζωή αυτή τη στιγμή; Με ποιους τρόπους μπορείτε να φέρετε την ειρήνη και όχι τον πόλεμο στις ζωές των άλλων ανθρώπων;

Παρασκευή 31 Οκτωβρίου

Δύση Ηλίου: 17:27'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Π., σελ. 473-484.

Όπως είδαμε ήδη, η μεγάλη διαμάχη μεταξύ του Θεού και του Σατανά μάς βοηθά να κατανοήσουμε τους πολέμους του Ισραήλ εναντίον των Χαναναίων.

«Ο Θεός είναι πολύ υπομονετικός. Έδωσε στα ασεβή έθνη χρόνο για να μάθουν για τον νόμο Του και την αγάπη Του. Ανάλογα με το φως που τους δόθηκε ήταν και η καταδίκη τους, επειδή αρνήθηκαν να δεχτούν το φως και επέλεξαν τους δικούς τους δρόμους αντί για τους δρόμους του Θεού. Ο Θεός εξήγησε γιατί δεν απομάκρυνε αμέσως τους Χαναναίους. Ήθελε να σώσει τους Αμορραίους, αλλά οι Αμορραίοι συνέχισαν να αμαρτάνουν. Σύντομα ο Θεός θα σταματούσε να είναι υπομονετικός μαζί τους, εξαιτίας των αμαρτιών τους, και τότε θα κατέστρεφε τους Αμορραίους. Μέχρι τότε, όμως, ο Θεός συνέχιζε να μακροθυμεί. Όλα τα έθνη πέρασαν από μια περίοδο δοκιμασίας. Αλλά οι άνθρωποι που δεν σεβάστηκαν τον νόμο του Θεού έκαναν όλο και περισσότερο κακό. Τα παιδιά θα κληρονομούσαν το επαναστατικό πνεύμα των γονέων τους και θα έκαναν χειρότερα από τους πατέρες τους, μέχρι που η οργή του Θεού θα έπεφτε πάνω τους. Επειδή ο Θεός δεν τους τιμώρησε

αμέσως, δεν σημαίνει ότι οι αμαρτίες τους δεν ήταν τρομερές.» SDA Bible Commentary, τόμος 2, σ. 1005.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Ο Θεός είναι ο Κριτής του ουρανού και της γης. Γιατί το έργο του Θεού ως Κριτή είναι σημαντικό για το σχέδιό Του να μας σώσει;
2. Τι μας διδάσκει η ιστορία των Χαναναίων για τον Θεό και πόσο υπομονετικός είναι μαζί μας; Πώς μπορούμε να δείξουμε την αγάπη του Θεού και να είμαστε υπομονετικοί με τους άλλους ανθρώπους;
3. Γιατί πιστεύετε ότι ο Θεός σέβεται την ελευθερία της επιλογής μας; Πώς συνδέονται μεταξύ τους η αγάπη και η ελευθερία της επιλογής;
4. Η Παλαιά Διαθήκη περιέχει πολλές ιστορίες πολέμου και συγκρούσεων, αλλά τελικά προβάλλει ένα όραμα ειρήνης. Τι μπορούν να κάνουν οι Χριστιανοί για να φέρουν την ειρήνη στις κοινότητές τους;

6. Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΧΘΡΟΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Εγώ ο Κύριος εξετάζω την καρδιά, δοκιμάζω τα νεφρά, για να δώσω στον κάθε έναν σύμφωνα με τους δρόμους του, σύμφωνα με τον καρπό των έργων του» Ιερεμίας 17/ιζ' 10.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Α' Πετ. 1/α' 4, Ναυή 7/ζ', Ψαλ. 139/ρλθ' 1-16, Έσδ. 10/ι' 11, Λουκ. 12/ιβ' 15, Ναυή 8/η' 1-29.

Στο Ναυή 7/ζ', είναι η πρώτη φορά που ο λαός Ισραήλ έμαθε - μέσα από μια δύσκολη και θλιβερή εμπειρία - πόσο σημαντική είναι η διαθήκη με τον Θεό και ποιες είναι οι συνέπειές της. Ενώ η υπακοή στους όρους της διαθήκης εξασφάλιζε τη νίκη, η αγνόηση των όρων της επέφερε την ήττα. Η στρατιωτική επιτυχία του Ισραήλ δεν εξαρτιόταν από τον αριθμό τους, τη στρατηγική της μάχης ή τις έξυπνες τακτικές τους, αλλά από το αν η παρουσία το Θεϊκού Πολεμιστή θα ήταν μαζί τους.

Κατά την κατάκτηση της Γης της Επαγγελίας, οι Ισραηλίτες έπρεπε να πάρουν ένα δύσκολο μάθημα: ο πιο επικίνδυνος εχθρός τους δεν ήταν έξω από το στρατόπεδό τους, αλλά ανάμεσα στους ίδιους. Το μεγαλύτερο εμπόδιο που αντιμετώπιζαν δεν ήταν τα οχυρωμένα τείχη των Χανααίων ούτε η προηγμένη στρατιωτική τους τεχνολογία, αλλά το πείσμα ορισμένων ανθρώπων, μέσα στο ίδιο τους το στρατόπεδο, που αγνοούσαν τις εντολές του Κυρίου.

Το ίδιο πρόβλημα έχουμε και σήμερα, καθώς περιμένουμε τον Θεό να μας δώσει την ουράνια κληρονομιά που μας υποσχέθηκε (Α' Πέτ. 1/α' 4, Κολ. 3/γ' 24). Ενώ βρισκόμαστε στα σύνορα της Γης της Επαγγελίας, η πίστη μας δοκιμάζεται και μπορούμε να νικήσουμε μόνο αν παραδώσουμε ολοκληρωτικά τον εαυτό μας στον Ιησού Χριστό.

Κυριακή 2 Νοεμβρίου

ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Διαβάστε Ναυή 7/ζ'. Για ποιους κυρίως λόγους ο λαός Ισραήλ έχασε από τους κατοίκους της Γαι;

.....

Είναι ενδιαφέρον να παρατηρήσουμε ότι ο αναγνώστης γνωρίζει από την αρχή τον λόγο της οργής του Κυρίου, καθώς και το όνομα του δράστη. Έτσι, η αγωνία για την αποκάλυψη της παράβασης του Αχάν προέρχεται από την ένταση που δημιουργείται μεταξύ του Ιησού του Ναυή και των Ισραηλιτών. Όπως πολλά άλλα κεφάλαια της Παλαιάς Διαθήκης, το κεφάλαιο 7/ζ' του Ιησού του Ναυή έχει χιαστή δομή. Το κεντρικό, κλιμακούμενο τμήμα του, απαντά στο ερώτημα γιατί οι Ισραηλίτες δεν μπόρεσαν να κατακτήσουν την Γαι με την πρώτη τους προσπάθεια.

Υπήρχαν δύο κύριοι λόγοι για την ήττα του Ισραήλ από τους κατοίκους της Γαι: (1) η αμαρτία του Αχάν και (2) η υπερβολική εμπιστοσύνη των Ισραηλιτών στη δύναμή τους. Ο Ισραήλ ξέχασε να ζητήσει τη συμβουλή του Θεού πριν επιτεθεί στην Γαι, και πίστεψε ότι ο στρατός του εχθρού ήταν ανίσχυρος, υποτιμώντας έτσι τη δύναμη του.

Σύμφωνα με το Ναυή 7/ζ' 1, 11-13, βλέπουμε ότι, παρόλο που ο Αχάν ήταν υπαίτιος για την ύπουλη πράξη που διέπραξε παραβιάζοντας την απαγόρευση, ολόκληρο το έθνος θεωρείται συνυπεύθυνο και υποφέρει γι' αυτό που έγινε. Ο Θεός περιγράφει την αμαρτία του Αχάν δείχνοντας σταδιακά τη σοβαρότητά της μέσω της συχνης χρήσης, στο εδάφιο 11, του εβραϊκού επιρρήματος *gam*, που σημαίνει "επιπλέον" ή "επίσης". Αρχικά, χρησιμοποιείται ο πιο κοινός όρος για την αμαρτία: *khata*. Στη συνέχεια, το εδάφιο μιλάει για πέντε ακόμη αμαρτίες που διέπραξε ο Αχάν. (1) Απομάκρυνε τον Θεό από την καρδιά του. (2) Έκλεψε πράγματα. (3) Ακόμη χειρότερα, έκλεψε πράγματα που ο Θεός διέταξε τον Ισραήλ να καταστρέψει. (4) Είπε ψέματα. (5) Στη συνέχεια, έκρυψε τα πράγματα που έκλεψε.

Η διαθήκη μεταξύ του Κυρίου και του Ισραήλ αφορούσε τους ανθρώπους τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο. Βάσει της διαθήκης, ο Ισραήλ θεωρείται ως ένα αδιαίρετο σύνολο – ο εκλεκτός λαός του Θεού. Γι' αυτό, η αμαρτία ενός ή ακόμη και κάποιων από τα μέλη του, επιφέρει ενοχή σε ολόκληρη την κοινότητα. Όπως είπε ο Κύριος: «Ο Ισραήλ αμάρτησε, και μάλιστα παρέβηκαν τη διαθήκη μου, που τους πρόσταξα» (Ναυή 7/ζ' 11).

ΣΚΕΨΗ: Με ποιους τρόπους ολόκληρες κοινότητες μπορούν να υποφέρουν, και έχουν υποφέρει, από τις κακές πράξεις ατόμων εντός της κοινότητας; Ποια παραδείγματα μπορείτε να σκεφτείτε;

Δευτέρα 3 Νοεμβρίου

Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΤΟΥ ΑΧΑΝ

Διαβάστε Ναυή 7/ζ' 16-19. Τι μας λέει αυτή η ιστορία τόσο για τον Θεό όσο και για τον Αχάν;

.....

.....

Αντί να αποκαλύψει αμέσως ποιος είχε παραβεί την εντολή, ο Θεός θέτει σε εφαρμογή μια διαδικασία που δείχνει τόσο τη δικαιοσύνη Του όσο και το έλεός Του. Αφού εξηγεί τον λόγο της ήττας του Ισραήλ και ζητά να αγιαστεί ο λαός (Ναυή 7/ζ' 13), αφήνει ένα χρονικό περιθώριο πριν εφαρμοστεί η διαδικασία. Αυτό το διάστημα δίνει στον Αχάν την ευκαιρία να σκεφτεί, να μετανοήσει και να ομολογήσει την αμαρτία του. Το ίδιο και η οικογένειά του (αν ήξερε τι είχε συμβεί) είχε την ευκαιρία να επιλέξει αν θα καλύψει την πράξη ή αν θα αρνηθεί να συμμετάσχει, όπως έκαναν οι γιοι του Κορέ, που γλίτωσαν την καταστροφή επειδή δεν στάθηκαν στο πλευρό του πατέρα τους (συγκρίνετε με Αριθ. 16/ις' 23-33, Αριθ. 26/κς' 11).

Η λύση στο πρόβλημα ακολουθεί την αντίθετη πορεία από αυτήν με την οποία η ενοχή εισήλθε και ταλαιπώρησε τον Ισραήλ: η συλλογική ενοχή περιορίζεται σταδιακά - από ολόκληρο τον λαό, σε μία φυλή· από τη φυλή, σε μια οικογένεια· από την οικογένεια, σε ένα σπίτι· και από εκεί, σε ένα άτομο. Εκτός του ότι αποκάλυψε τον ένοχο, αυτή η διαδικασία έδειξε και ποιοι ήταν αθώοι. Αυτό ήταν εξίσου σημαντικό στη σχολαστική αυτή νομική διαδικασία, στην οποία ο ίδιος ο Θεός ενεργεί ως μάρτυρας για τις κρυφές πράξεις του Αχάν.

Ο αναγνώστης σχεδόν μπορεί να νιώσει την αγωνία καθώς ο Θεός εστιάζει στον Αχάν. Και ποιος δεν μπορεί να αναρωτηθεί για το πείσμα αυτού του ανθρώπου που ήλπιζε ότι θα μπορούσε να περάσει απαρατήρητος! Τίποτα δεν μπορεί να κρυφτεί από το διαπεραστικό βλέμμα του Κυρίου (Ψαλ. 139/ρλθ' 1-16, Β' Χρον. 16/ις' 9), ο Οποίος γνωρίζει όλα κρύβονται στην καρδιά του ανθρώπου (Α' Σαμ. 16/ις' 7, Ιερ. 17/ιζ' 10, Παρ. 5/ε' 21).

Είναι σημαντικό να παρατηρήσουμε τον τρόπο με τον οποίο ο Ιησούς του Ναυή απευθύνεται στον Αχάν: "Παιδί μου". Αυτή η έκφραση δείχνει όχι μόνο την ηλικία και τον ηγετικό ρόλο του Ιησού του Ναυή, αλλά και το πνεύμα με το οποίο αυτός ο μεγάλος πολε-

μιστής προσέγγιζε τη δικαιοσύνη. Η καρδιά του ήταν γεμάτη συμπόνια για τον Αχάν, παρόλο που κλήθηκε να εκτελέσει την τιμωρία του παραβάτη. Μέσα από τη στάση του, ο Ιησούς του Ναυή αντανakλούσε και πάλι την ευαισθησία, την καλοσύνη και την αγάπη Εκείνου που «δεν ήταν ποτέ απότομος, ποτέ χωρίς αιτία δεν πρόφερε ένα αυστηρό λόγο, ποτέ χωρίς αιτία δεν προκαλούσε πόνο σε μια ευαίσθητη ψυχή... Απερίφραστα κατήγγειλε την υποκρισία, την απιστία και την αδικία, αλλά η φωνή Του έπαλλε από λυγμούς όταν πρόφερε τις δρυμείες επιπλήξεις Του.»- Ζ.Χ., σελ. 325.

ΣΚΕΨΗ: Πώς επηρεάζει τη ζωή σας το γεγονός ότι ο Θεός γνωρίζει όλα όσα κάνετε, ακόμη και αυτά που κανένας άλλος δεν ξέρει; Πώς θα έπρεπε να επηρεάζει τον τρόπο που ζείτε;

Τρίτη 4 Νοεμβρίου

ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΠΟΥ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ

Διαβάστε Ναυή 7/ζ' 19-21. Τι ζητάει ο Ιησούς του Ναυή από τον Αχάν να κάνει; Γιατί είναι τόσο σημαντική αυτή η ερώτηση; Τι δείχνει η απάντηση του Αχάν για την καρδιά του;

.....
.....
Ο Ιησούς του Ναυή ζητά από τον Αχάν να κάνει δύο πράγματα. Πρώτον, να δώσει δόξα στον Θεό και να Τον τιμήσει. Δεύτερον, να ομολογήσει αυτό που έκανε χωρίς να το αποκρύψει. Ο Αχάν έπρεπε να δώσει δόξα στον Θεό παραδεχόμενος αυτό που είχε κάνει. Η εβραϊκή λέξη που χρησιμοποιείται εδώ, *todah*, μπορεί να αναφέρεται στην ευχαριστία (Ψαλμ. 26/κς' 7, Ησ. 51/να' 3, Ιερ. 17/ιζ' 26), αλλά και στην ομολογία της αμαρτίας (Έσδ. 10/ι' 11). Δυστυχώς, ο Αχάν δεν έκανε τίποτα για να δείξει ότι λυπόταν πραγματικά. Ήλπιζε να κρατήσει την αμαρτία του κρυφή. Ο νόμος του Μωυσή λέει ότι ο Θεός δεν μπορεί να συγχωρήσει αμαρτίες για τις οποίες δεν έχουμε μετανιώσει (συγκρίνετε με Αριθ. 15/ιε' 27-31).

Τα λόγια του Αχάν στο Ναυή 7/ζ' 21 θυμίζουν την πτώση του Αδάμ και της Εύας. Η Εύα είδε (*ra'ah*) ότι το δέντρο ήταν επιθυμητό (*khamad*) και τελικά πήρε (*laqakh*) από τον καρπό του (Γέν. 3/γ' 6). Στην εξομολόγησή του, ο Αχάν παραδέχεται ότι είδε (*ra'ah*) στα λάφυρα μία όμορφη βαβυλωνιακή στολή, 200 σίκλους ασήμι και μια ράβδο χρυσού. Τότε τα επιθύμησε (*khamad*) και τα πήρε (*laqakh*). Όπως ακριβώς και στην περίπτωση του Αδάμ και της Εύας, η επιλογή του Αχάν αποκαλύπτει ότι η αμαρτία της πλεονεξίας είναι η αμαρτία της απιστίας. Πιστεύει ότι ο Θεός δεν θέλει το

καλύτερο για τα πλάσματά Του και ότι τους κρύβει κάποιες υπέροχες απολαύσεις, οι οποίες ανήκουν μόνο στη σφαίρα της θεότητας. Εκτός από τον υπαινιγμό στην πρώτη ανθρώπινη αμαρτία, το κείμενο παρουσιάζει μια έντονη αντίθεση μεταξύ της συμπεριφοράς της Ραάβ (συγκρίνετε με Ναυή 2/β' 1-13) και της συμπεριφοράς του Αχάν. Η μία πήρε τους κατασκόπους στο σπίτι της και τους έκρυψε από τους στρατιώτες - ο άλλος πήρε απαγορευμένα πράγματα και τα έκρυψε από τον Ιησού του Ναυή. Η μία έδειξε καλοσύνη στους Ισραηλίτες κατασκόπους και τους βοήθησε να εξασφαλίσουν τη νίκη - ο άλλος έφερε προβλήματα στον Ισραήλ με την απληστία του και εξασφάλισε την ήττα. Η μία έκανε διαθήκη με τους Ισραηλίτες - ο άλλος αθέτησε τη διαθήκη με τον Κύριο. Η Ραάβ έσωσε τον εαυτό της και την οικογένειά της και έγιναν σεβαστοί πολίτες στο Ισραήλ - ο Αχάν καταδίκασε τον εαυτό του και την οικογένειά του σε θάνατο και έγινε ένα ντροπιαστικό παράδειγμα.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε πόσο εύκολο είναι να γίνουμε εγωιστές και άπληστοι. Πώς μπορούμε να αποφύγουμε αυτές τις αμαρτίες; (Συγκρίνετε την απάντησή σας με Λουκ. 12/β' 15).

Τετάρτη 5 Νοεμβρίου

Η ΘΥΡΑ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Διαβάστε Ναυή 8/η' 1-29. Τι μας λέει αυτή η ιστορία για το πώς ο Θεός μπορεί να μετατρέψει τα χειρότερα λάθη μας σε ευλογίες;

.....

.....

Ο Θεός μετατρέπει την ήττα του Ισραήλ σε επιτυχία, μεταμορφώνοντας έτσι την Κοιλιάδα του Αχώρ (εβραϊκή λέξη για τη "δυσκολία") σε θύρα ελπίδας (συγκρίνετε με Ωσ. 2/β' 15). Έχοντας αποκτήσει υπερβολική αυτοπεποίθηση από την πρώτη τους νίκη επί των Ισραηλιτών, οι πολίτες της Γαι επαναλαμβάνουν τη στρατηγική τους επιτιθέμενοι στους Ισραηλίτες που προσποιούνται ότι υποχωρούν και ότι χάνουν τη μάχη. Μόλις οι κάτοικοι της Γαι απομακρύνονται από το οχυρό τους, οι 30.000 Ισραηλίτες, που τοποθετήθηκαν κοντά, στο πίσω μέρος της πόλης (Ναυή 8/η' 4), καταλαμβάνουν την άδεια πόλη βάζοντάς της φωτιά. Το εδάφιο Ναυή 8/η' 7 καθιστά σαφές ότι δεν είναι η στρατηγική που φέρνει τη νίκη, αλλά είναι ο ίδιος ο Κύριος που χαρίζει τον θρίαμβο και παραδίδει την πόλη Γαι στους Ισραηλίτες. Ακόμη και σε ένα κεφάλαιο στο οποίο οι στρατιωτικές λεπτομέρειες κυριαρχούν στην αφήγηση, περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο κεφάλαιο του βιβλίου, το κείμενο υπογραμμίζει την αλήθεια ότι η νίκη είναι ένα δώρο από τον Κύριο.

Το όπλο που κρατάει ο Ιησούς του Ναυή είναι ένα κυρτό σπαθί, κάτι σαν δρεπάνι, και όχι απλό ξίφος ή ακόντιο. Την εποχή εκείνη μπορεί να μην χρησιμοποιούνταν ως πραγματικό όπλο, αλλά είχε αποκτήσει συμβολική σημασία εξουσίας και ηγεσίας. Εκτός από το ότι λειτουργεί ως σήμα για την επίθεση, το σπαθί αυτό εκφράζει τη θεϊκή κυριαρχία στη νίκη κατά της Γαι. Με το να κρατά σηκωμένο το σπαθί μέχρι την ολοκλήρωση της νίκης, ο Ιησούς του Ναυή δείχνει ότι έχει πλέον αναλάβει πλήρως τον ηγετικό ρόλο που είχε προηγουμένως ο Μωυσής, τόσο στη διάβαση της Ερυθράς Θάλασσας (Εξ. 14/ιδ' 16), όσο και στη μάχη με τους Αμαληκίτες (Εξ. 17/ιζ' 11–13), όπου ο Ιησούς του Ναυή πολέμουσε στην πρώτη γραμμή.

Αυτή τη φορά δεν υπάρχει κάποια ορατή, θαυμαστή παρέμβαση από τον Θεό, όμως η νίκη κατά της Γαι είναι εξίσου θεϊκά καθοδευόμενη όσο και η νίκη κατά των Αιγυπτίων από την πρώτη γενιά ή η πρόσφατη νίκη στην Ιεριχώ. Το μυστικό της επιτυχίας βρίσκεται στην πίστη του Ιησού του Ναυή στον λόγο του Κυρίου και στην απόλυτη υπακοή του σε Αυτόν. Αυτός ο σημαντικός κανόνας αποτελεί μάθημα για εμάς σήμερα. Κάθε φορά που βρισκόμαστε σε δύσκολη θέση ή χρειαζόμαστε βοήθεια, πρέπει να εμπιστευόμαστε τον Θεό για να μας δώσει επιτυχία.

Πέμπτη 6 Νοεμβρίου

MARTYΡΑΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Όπως ήδη εξετάσαμε (δες μάθημα 5), ο Θεός είχε δώσει την ευκαιρία στα ειδωλολατρικά έθνη να μάθουν γι' Αυτόν και να επιστρέψουν από τους κακούς τους δρόμους. Εκείνοι, ωστόσο, αρνήθηκαν την πρόσκληση του Θεού. Τελικά, ήρθε η ώρα να τους τιμωρήσει για τις αμαρτίες τους.

Διαβάστε Ναυή 7/ζ' 6-9, όπου γίνεται αναφορά στην αρχική αντίδραση του Ιησού του Ναυή στη συμφορά που τους βρήκε. Επικεντρωθείτε ιδιαίτερα στο εδάφιο 9. Ποια σημαντική θεολογική αρχή βρίσκεται στα λόγια του;

.....

Στην αρχή, ο Ιησούς του Ναυή μοιάζει να παραπονιέται, όπως και οι Ισραηλίτες μετά την έξοδο τους από την Αίγυπτο: «Είθε να πεθαινάμε κάτω από το χέρι του Κυρίου στη γη της Αιγύπτου, όταν καθόμασταν κοντά στα καζάνια του κρέατος, και όταν τρώγαμε ψωμί μέχρι χορτασμού! Επειδή, μας βγάλατε σ' αυτή την έρημο, για να θανατώσετε με την πείνα ολόκληρη αυτή τη συναγωγή» (Εξ. 16/ις' 3).

Τώρα ακούστε τον Ιησού του Ναυή: «Α! Κυρίαρχε Κύριε, γιατί διέπρασες αυτόν τον λαό διαμέσου του Ιορδάνη, για να μας παραδώσεις στα χέρια των Αμορραίων, ώστε να μας αφανίσουν; Είθε να ήμασταν ευχαριστημένοι, καθώς καθόμασταν πέρα από τον Ιορδάνη!» (Ναυή 7/ζ' 7).

Αμέσως μετά, όμως, δείχνει τη μεγάλη του ανησυχία για τη ζημιά που θα υποστεί το όνομα και η φήμη του Θεού από αυτήν την ήττα. «Και ακούγοντας οι Χαναναίοι και όλοι οι κάτοικοι της γης, θα μας περικυκλώσουν, και θα εξαλείψουν το όνομά μας από τη γη· και τι θα κάνεις για το μεγάλο σου όνομα;» (Ναυή 7/ζ' 9).

Αυτό δείχνει μια βασική αρχή που ήταν μέρος του σχεδίου του Θεού για τον Ισραήλ. Ο Θεός ήθελε τα ειδωλολατρικά έθνη γύρω τους να δουν τα μεγάλα πράγματα που θα έκανε για τον λαό Του όταν Τον υπάκουαν. Όπως συνέβη με τη Ραάβ, οι λαοί μπορούσαν να μάθουν για τον Θεό του Ισραήλ μέσα από τη δύναμη των επιτυχιών Του. Από την άλλη, αν τα πράγματα πήγαιναν στραβά - όπως σε αυτή την περίπτωση - τα έθνη θα θεωρούσαν τον Θεό του Ισραήλ αδύναμο (βλ. Αριθ. 14/ιδ' 16, Δευτ. 9/θ' 28), γεγονός που θα μπορούσε να ενθαρρύνει την αντίσταση των Χαναναίων.

Με απλά λόγια, στην κατάκτηση της γης, υπήρχαν σημαντικά θέματα, όπως το να δώσουν τιμή και δόξα στον Θεό, που ήταν η μόνη ελπίδα τόσο για τον Ισραήλ όσο και για τα άλλα έθνη.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Δευτ. 4/δ' 5-9. Με ποιους τρόπους μπορούμε να δούμε εδώ έναν παραλληλισμό μεταξύ του Ισραήλ και της μαρτυρίας τους στον κόσμο με τη δική μας μαρτυρία σήμερα, ως Α-ντιβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας;

Παρασκευή 7 Νοεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:20'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Π., σελ. 473-484.

«Το μοιραίο αμάρτημα που οδήγησε στον εξολοθρεμό του Αχάν, είχε τις ρίζες του στην πλεονεξία, την πιο συνηθισμένη και την ελαφρότερη θεωρούμενη αμαρτία από όλες...»

«Ο Αχάν αναγνώρισε την ενοχή του, αλλά ήταν πια πολύ αργά για να ωφεληθεί από την εξομολόγηση. Είχε δει τον στρατό του Ισραήλ να επιστρέφει από τη Γαι νικημένος και αποκαρδιωμένος. Και όμως, δεν παρουσιάστηκε για να ομολογήσει το αμάρτημά του. Είχε δει τον Ιησού και τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ πεσμένους κατάγής να θλίνονται με μια απερίγραπτη λύπη. Αν τότε είχε κάνει την εξομολόγηση, θα μπορούσε να είχε δώσει κάποιο δείγμα πραγματικής μεταμέλειας. Αλλά εξακολουθούσε να σιωπά. Είχε ακούσει τη διακήρυξη ότι ένα μεγάλο κρίμα είχε διαπραχθεί και είχε μάλιστα

ακούσει καθαρά για τι είδους έγκλημα επρόκειτο. Τα χείλη του όμως έμειναν σφραγισμένα. Τότε ακολούθησε η επίσημη διερεύνηση. Πόσο ρίγησε η καρδιά του από φρίκη όταν είδε να πιάνεται η φυλή του, κατόπιν η συγγένειά του και η οικογένειά του! Ακόμη όμως δεν ομολόγησε τίποτε μέχρι που το δάκτυλο του Θεού έπεσε επάνω του. Τότε, όταν πια η αμαρτία του δεν ήταν δυνατόν να κρυφθεί περισσότερο, ομολόγησε την αλήθεια. Πόσο συχνά γίνονται παρόμοιες εξομολογήσεις αμαρτημάτων που είναι γνωστά μόνο ανάμεσα σε εμάς και στον Θεό! Ο Αχάν δε θα είχε ομολογήσει αν δεν έλπιζε ότι με αυτό θα μπορούσε να αποτρέψει τις συνέπειες του εγκλήματός του. Η εξομολόγησή του όμως χρησίμευσε μόνο για να δείξει ότι η τιμωρία του ήταν δίκαιη. Δεν υπήρχε από μέρους του καμιά πραγματική μεταμέλεια για την αμαρτία, καμιά συντριβή, καμιά αλλαγή προθέσεων, καμιά αποστροφή για το κακό. — Π.Π., σελ. 481, 483.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Διαβάστε τη 10η εντολή. Πώς μπορούμε να υπακούσουμε σε αυτήν την εντολή όταν βλέπουμε παντού γύρω μας διαφημίσεις για πράγματα που δεν χρειαζόμαστε πραγματικά; Σε τι διαφέρει μια πραγματική ανάγκη από κάτι που θέλουμε;
2. Διαβάστε την προσευχή του Δανιήλ στο Δαν. 9/θ' 4-19. Γιατί ο Δανιήλ λέει ότι "εμείς" κάναμε όλα αυτά τα κακά πράγματα, ακόμη και όταν ο Δανιήλ δεν έκανε κανένα από αυτά; Γιατί ο Δανιήλ συμπεριλαμβάνει και τον εαυτό του; Τι μας διδάσκει η απάντηση για την προσευχή;
3. Σκεφτείτε την ερώτηση στο τέλος της μελέτης της Πέμπτης. Γιατί η υπακοή των Ισραηλιτών σε όλα τα "διατάγματα και τις κρίσεις" ήταν τόσο σημαντική για τη μαρτυρία τους; Πώς ισχύει η ίδια αρχή για την εκκλησία μας σήμερα; Δηλαδή, πόσο πιο αποτελεσματική θα ήταν η μαρτυρία μας αν πράγματι ακολουθούσαμε όλα όσα μας ζητήθηκαν από τον Θεό;

7. ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΦΟΣΙΩΣΗ: ΛΑΤΡΕΙΑ ΣΕ ΕΜΠΟΛΕΜΗ ΖΩΝΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Αλλά, να ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού, και τη δικαιοσύνη του· και όλα αυτά θα σας προστεθούν» Ματθαίο 6/ς' 33.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ναυή 5/ε' 1-7, Έξ. 12/ιβ' 6, Α' Κορ. 5/ε' 7, Ναυή 8/η' 30-35, Δευτ. 8/η' 11, 14, Εβρ. 9/θ' 11, 12.

Αυτή την εβδομάδα θα εξετάσουμε μερικές σημαντικές στιγμές κατά τη διάρκεια της παρουσίας του Ισραήλ στη Γη της Επαγγελίας, όταν ο λαός ανανέωσε την αφοσίωσή του στον Κύριο - μερικές φορές, μάλιστα, υπό την απειλή σοβαρού κινδύνου.

Ο Ιησούς του Ναυή πήρε φαινομενικά παράλογες αποφάσεις: να περιτμηθούν οι Ισραηλίτες σε εχθρικό έδαφος (Ναυή 5/ε' 1-9) - να γιορτάσουν το Πάσχα κάποια στιγμή που βρίσκονταν σε κίνδυνο (Ναυή 5/ε' 10-12) - να χτίσουν ένα θυσιαστήριο και να λατρέψουν τον Κύριο, ενώ η κατάκτηση της γης ήταν σε εξέλιξη (Ναυή 8/η' 30-35) - και να στήσουν τη σκηνή του Μαρτυρίου, όταν επτά φυλές του Ισραήλ δεν είχαν ακόμη πάρει την κληρονομιά τους (Ναυή 18/ιη' 1, 2).

Στην πολυάσχολη ζωή μας, έχουμε την τάση να δίνουμε προσοχή στις επείγουσες καταστάσεις που εμφανίζονται στη ζωή μας. Πολύ συχνά παραμελούμε να αφιερώσουμε ποιοτικό χρόνο για να ανανεώσουμε την αφοσίωσή μας προς τον Θεό και να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας για όσα έχει κάνει και συνεχίζει καθημερινά να κάνει για εμάς. Η πρωινή και η απογευματινή λατρεία, καθώς και η οικογενειακή μας μελέτη, φαίνεται να είναι τόσο εκτός τόπου στην υπερφορτωμένη, γρήγορη και προσανατολισμένη στην επιτυχία ζωή μας. Κι όμως, βαθιά μέσα μας, όλοι γνωρίζουμε ότι οι στιγμές που περνάμε με τον Θεό και τα αγαπημένα μας πρόσωπα είναι η καλύτερη επένδυση του πολύτιμου μας χρόνου.

Κυριακή 9 Νοεμβρίου

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΕ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ

Διαβάστε Ναυή 5/ε' 1-7. Γιατί ο Κύριος διέταξε τον Ιησού του Ναυή να περιτέμνει τη δεύτερη γενιά των Ισραηλιτών εκείνη τη στιγμή που η κατάκτηση βρίσκονταν σε εξέλιξη;

.....

Μετά την εξερεύνηση της χώρας, την ενθαρρυντική αναφορά των κατασκόπων και τη θαυματουργική διάβαση του Ιορδάνη, θα περιμέναμε μια άμεση σύγκρουση με τον εχθρό. Ωστόσο, υπάρχει κάτι πιο σημαντικό από τη στρατιωτική κατάκτηση: η διαθήκη του Ισραήλ με τον Θεό.

Πριν η νέα γενιά αρχίσει να καταλαμβάνει τη γη, έπρεπε να είναι πλήρως συνειδητοποιημένη για τη μοναδική σχέση της με τον Ιδιοκτήκη της γης. Η ανανέωση της διαθήκης έρχεται ως απάντηση στην θαυματουργική πράξη του Θεού να περάσει τον Ισραήλ με ασφάλεια μέσα από τον Ιορδάνη.

Η διαθήκη μας με τον Θεό θα πρέπει πάντα να είναι μια απάντηση ευγνωμοσύνης για όσα Εκείνος έχει ήδη επιτελέσει για εμάς, και ποτέ μια πράξη προσπάθειας να αποκτήσουμε κάποιο όφελος μέσω της νομικιστικής συμμόρφωσης στις εντολές Του. (Αυτό το θέμα, χωρίς αμφιβολία, ήταν σημαντικό για τους αγώνες του Παύλου με εκείνους που επέμεναν ότι οι εθνικοί προσήλυτοι έπρεπε να κάνουν περιτομή, όπως φαίνεται ξεκάθαρα στην επιστολή του προς τους Γαλάτες).

Ο Ισραήλ βρισκόταν στα πρόθυρα της μεγαλύτερης στρατιωτικής εκστρατείας στην ιστορία του, και θα περίμενε κανείς ότι όλο το στρατόπεδο θα ήταν απασχολημένο με τις πολεμικές προετοιμασίες. Έτσι και έγινε, αλλά όχι με τον τρόπο που θα περιμέναμε. Αντί να προετοιμάσουν τα άλογα και να ακονίσουν τα σπαθιά, επιδόθηκαν σε μια τελετή που άφησε το μεγαλύτερο μέρος της πολεμικής δύναμης ευάλωτο για τουλάχιστον τρεις ημέρες.

Το έκαναν αυτό για να γιορτάσουν τη σχέση τους με τον Θεό, που τους είχε απελευθερώσει από την Αίγυπτο. Γιατί; Επειδή αναγνώρισαν ότι η μάχη ανήκει στον Κύριο. Αυτός είναι που θα τους χαρίσει τη νίκη και την επιτυχία. Ο Ιησούς διατύπωσε την ίδια αρχή με ελαφρώς διαφορετικά λόγια: «Αλλά, να ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού, και τη δικαιοσύνη του· και όλα αυτά θα σας προστεθούν» (Ματθ. 6/ς' 33). Τις περισσότερες φορές, η καθημερινή ζωή φαίνεται να μας πιέζει με πολλές σημαντικές υποθέσεις και ξεχνάμε να δώσουμε προτεραιότητα στην σημαντικότερη της ζωής μας: την καθημερινή ανανέωση της σχέσης μας με τον Χριστό.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε τις φορές που παραμελήσατε τον χρόνο σας με τον Θεό εξαιτίας πιο "σημαντικών" θεμάτων. Γιατί είναι τόσο εύκολο να το κάνουμε αυτό το λάθος και πώς μπορούμε να το καταπολεμήσουμε;

Δευτέρα 10 Νοεμβρίου

ΠΑΣΧΑ

Γιατί είναι σημαντικό που ο Ιησούς του Ναυή επέλεξε να γιορτάσει το Πάσχα παρά την επείγουσα και τεράστια αποστολή να καταλάβει τη Γη της Επαγγελίας; Διαβάστε Ναυή 5/ε' 10, Έξ. 12/ιβ' 6, Λευ. ιτ. 23/κγ' 5, Αριθ. 28/κη' 16, Δευτ. 16/ις' 4, 6.

.....
.....
Η δεύτερη σημαντική δραστηριότητα που προηγείται της κατάκτησης είναι η γιορτή του Πάσχα. Αυτή λαμβάνει χώρα το βράδυ της δέκατης τέταρτης ημέρας του μήνα, με προσεκτική τήρηση των οδηγιών που δόθηκαν από τον Θεό. Τα γεγονότα που συμβαίνουν στο βιβλίο του Ιησού του Ναυή ταιριάζουν με αυτά που συνέβησαν όταν ο Μωυσής οδήγησε τον Ισραήλ έξω από την Αίγυπτο. Το Πάσχα θυμίζει τη νύχτα της δέκατης πληγής (Έξ. 12/ιβ'), όταν ο άγγελος του Κυρίου σκότωσε όλα τα πρωτότοκα στην Αίγυπτο και χάρισε τη ζωή στους Ισραηλίτες που έβαλαν το αίμα του αρνιού στο πάνω μέρος και στα πλαίσιά των θυρών τους. Ακολουθεί η Έξοδος από την Αίγυπτο, η διάβαση της Ερυθράς Θάλασσας και το ταξίδι στην έρημο.

Αντίστροφα, η ιστορία της δεύτερης γενιάς αρχίζει στην έρημο, συνεχίζεται με τη διάβαση του Ιορδάνη, περιλαμβάνει την περιτομή και τον εορτασμό του Πάσχα και οδηγεί στην κρίσιμη στιγμή κατά την οποία αναμένεται μια άλλη θαυμαστή επέμβαση του Κυρίου εναντίον των εχθρών του Ισραήλ, των κατοίκων της Χαναάν. Μαζί με όλες τις προηγούμενες πράξεις, η γιορτή του Πάσχα σηματοδοτεί την αρχή μιας νέας εποχής στην ιστορία του Ισραήλ.

Το αρνί του Πάσχα ήταν ένα σύμβολο, το οποίο έδειχνε ότι ο Θεός έσωσε τον Ισραήλ από τη σκλαβιά, αλλά ταυτόχρονα ήταν ένα σύμβολο για τον Αμνό του Θεού, τον Ιησού (Ιωάν. 1/α' 29, 36, Α' Κορ. 5/ε' 7, Α' Πέτ. 1/α' 18, 19), ο Οποίος μας λύτρωσε από τη δουλεία της αμαρτίας. Στον Δείπνο του Κυρίου, πριν προσφέρει τον εαυτό Του ως την υπέρτατη θυσία, ο Ιησούς μετέτρεψε το Πάσχα σε ανάμνηση του θανάτου Του (Ματθ. 26/κς' 26-29, Α' Κορ. 11/ια' 23-26).

Ωστόσο, τόσο το Πάσχα όσο και ο Κυριακός Δείπνος υποδεικνύουν μια ακόμη πιο ένδοξη πραγματικότητα: αυτή του λυτρωμένου

πλήθους που μπαίνει στην ουράνια Χαναάν. Ο Ιωάννης μιλάει για την σωζόμενη ειδική ομάδα των 144.000, που περπατά στη γυάλινη θάλασσα μπροστά από τον θρόνο του Θεού (Αποκ. 4/δ' 6, Αποκ. 7/ζ' 9, 10). Με τον ίδιο τρόπο, οι Ισραηλίτες περπάτησαν σε στεγνή γη διασχίζοντας την Ερυθρά Θάλασσα και τον Ιορδάνη ποταμό. Στον ουρανό, θα γιορτάσουμε τον Δείπνο του Κυρίου κατά τη διάρκεια της γαμήλιας γιορτής του Αρνίου (Ματθ. 26/κς' 29 - Αποκ. 19/ιθ' 9).

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε, ακόμα και όταν δεν συμμετέχουμε στη Θεία Κοινωνία, να θυμόμαστε πάντα τη σημασία του σταυρού;

Τρίτη 11 Νοεμβρίου

ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΑ: ΣΥΜΒΟΛΑ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ ΣΧΕΣΗΣ

Για ποιο λόγο ο Ιησούς του Ναυή έχτισε θυσιαστήριο για τον Κύριο; Διαβάστε Ναυή 8/η' 30, 31- συγκρίνετε με Δευτ. 11/ια' 26-30- Δευτ. 27/κζ' 2-10.

.....
Ο Θεός είχε πει στους πατριάρχες να χτίσουν θυσιαστήρια στη γη που τους υποσχέθηκε. Οι βωμοί αυτοί έδειχναν ότι η γη τούς ανήκει. Τώρα, με την ανέγερση ενός θυσιαστηρίου, οι Ισραηλίτες μαρτυρούν ότι οι υποσχέσεις που είχαν δοθεί στους προγόνους τους εκπληρώθηκαν. Στην περίπτωση αυτή, η ανέγερση του θυσιαστηρίου έγινε σύμφωνα με τις οδηγίες που είχε δώσει ο Μωυσής (Δευτ. 11/ια' 26-30, Δευτ. 27/κζ' 2-10).

Η περικοπή στο Ναυή 8/η' 30-35 παίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση ολόκληρου του θεολογικού μηνύματος του βιβλίου. Συνδέοντας μία από τις πιο βίαιες αφηγήσεις (τον πόλεμο) με κάτι εντελώς διαφορετικό - μία σκηνή ανανέωσης της διαθήκης (λατρεία) - ο Ιησούς του Ναυή μάς επιστρέφει σε ένα από τα πιο σημαντικά θεολογικά θέματα που παρουσιάζονται από την αρχή του βιβλίου: ο Ιησούς έχει την εντολή να οδηγήσει τον Ισραήλ σε μια ζωή υπακοής στη διαθήκη (Ναυή 1/α' 7). Αυτή είναι επίσης η εικόνα που δίνεται και στο τέλος του βιβλίου.

Παρά τη σημασία του πολέμου και της κατάκτησης, υπάρχει κάτι ακόμη πιο ουσιαστικό: η υπακοή στον νόμο του Θεού. Το σχέδιο του Θεού για τον Ισραήλ περιλαμβάνει ολόκληρη την ανθρωπινή οικογένεια. Το σχέδιο του Θεού είναι να σώσει όλους όσοι Τον αποδέχονται. Θα υπακούσουμε στον νόμο του Θεού; Ο καθένας πρέπει να απαντήσει σε αυτό το ερώτημα. Η αιώνια ζωή μας εξαρτάται από την απάντησή μας.

Ο Ιησούς του Ναυή γράφει το αντίγραφο του νόμου πάνω σε μεγάλες, ασβεστωμένες πέτρες, διαφορετικές από τις πέτρες του θυσιαστηρίου (συγκρίνετε με Δευτ. 27/κζ' 2-8). Έτσι, οι πέτρες αυτές - που πιθανότατα περιείχαν τις Δέκα Εντολές - αποτελούσαν ένα ξεχωριστό μνημείο κοντά στο θυσιαστήριο, υπενθυμίζοντας συνεχώς στον λαό πόσο σημαντική είναι η υπακοή στον Θεό.

Ο Ιησούς του Ναυή συμβολίζει τον Ιησού Χριστό, του οποίου η αποστολή ήταν, μεταξύ άλλων, να οδηγήσει την ανθρωπότητα πίσω στην υπακοή προς τον Θεό. Για να πετύχει αυτόν τον σκοπό, έπρεπε να συγκρουστεί με τις δυνάμεις του κακού. Ο Ιησούς κράτησε την υπόσχεση του Θεού: «Επειδή, όλες οι υποσχέσεις του Θεού είναι σ' αυτόν το Ναι, και σ' αυτόν το Αμήν, προς δόξαν του Θεού μέσα από μας» (Β' Κορ. 1/α' 20).

ΣΚΕΨΗ: Ποια είναι τα πράγματα που μπορούμε να κάνουμε αυτή τη στιγμή, για να ανανεώσουμε τη σχέση μας με τον Θεό;

Τετάρτη 12 Νοεμβρίου

ΓΡΑΜΜΕΝΑ ΣΕ ΠΕΤΡΕΣ

Διαβάστε Ναυή 8/η' 32-35. Τι συμβαίνει σε αυτά τα εδάφια; Τι σημαίνει αυτό για εμάς σήμερα;

.....
.....
Το όρος Εβάλ αναφέρεται μόνο στο Δευτερονόμιο (Δευτ. 11/α' 29, Δευτ. 27/κζ' 4, 13) και στο βιβλίο του Ιησού του Ναυή (Ναυή 8/η' 30, 33). Μαζί με το Γαριζίν, ήταν ο τόπος όπου έπρεπε να αναγνωστούν οι ευλογίες και οι κατάρες της διαθήκης. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το Δευτ. 11/α' 29 και το Δευτ. 27/κζ' 4, 13, από το όρος Εβάλ ακούγονταν οι κατάρες. Εκεί, οι Ισραηλίτες στέκονταν στα δύο πλευρά της κιβωτού, ενώπιον των ιερέων (Ναυή 8/η' 33). Η μία ομάδα στεκόταν μπροστά από το όρος Εβάλ και η άλλη μπροστά από το όρος Γαριζίν. Εκεί συμβολικά αναπαριστούσαν τις δύο δυνατές στάσεις απέναντι στη διαθήκη: υπακοή ή ανυπακοή. Οι θυσίες που προσφέρθηκαν εκεί έδειχναν στον Ιησού, ο οποίος πήρε επάνω Του όλες τις κατάρες της διαθήκης, ώστε όλοι όσοι πιστεύουν σε Αυτόν να απολαύσουν τις ευλογίες της (Γαλ. 3/γ' 13, Β' Κορ. 5/ε' 21).

Γιατί ο Ιησούς του Ναυή χρειάστηκε να γράψει ένα αντίγραφο της διαθήκης του Θεού σε ένα μνημείο που θα μπορούσαν να το δουν όλοι; (Διαβάστε Δευτ. 4/δ' 31, Δευτ. 6/ς' 12, Δευτ. 8/η' 11, 14, Β' Βασ. 17/ιζ' 38, Ψαλ. 78/οη' 7).

Εμείς οι άνθρωποι έχουμε την τάση να ξεχνάμε. Προσπαθούμε να χωρέσουμε τις ολοένα και πιο μπερδεμένες απαιτήσεις της καθημερινής ζωής σε όλο και μικρότερα χρονικά διαστήματα. Αναπόφευκτα ξεχνάμε πράγματα που δεν επαναλαμβάνονται με την ίδια συχνότητα ή ένταση. Κάθε φορά που γίνεται η Θεία Κοινωνία, έχουμε μια ιδιαίτερη ευκαιρία να αφιερωθούμε ξανά στον Κύριο και να ανανεώσουμε τη διαθήκη μας με Αυτόν. Θα ήταν καλό να βλέπουμε αυτές τις ευκαιρίες όχι μόνο ως στιγμές προσωπικής αφιέρωσης, αλλά και ως συλλογικές ευκαιρίες για ανανέωση της πίστης και αφοσίωσής μας στον Θεό. Σε μια κοινωνία που γίνεται όλο και πιο ατομικιστική, πρέπει να ξαναβρούμε τη δύναμη να ανήκουμε σε μια κοινότητα που μοιράζεται τις ίδιες αξίες, πεποιθήσεις και στόχους.

ΣΚΕΨΗ: Μέσα στον πανικό και την αναστάτωση της ζωής, πόσο εύκολο είναι να ξεχνάτε τον Κύριο και να προσπαθείτε να κάνετε τα πράγματα με τη δική σας δύναμη; Γιατί είναι τόσο εύκολο να το κάνετε αυτό, ειδικά όταν τα πράγματα πάνε καλά για εσάς;

Πέμπτη 13 Νοεμβρίου

ΛΑΧΤΑΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ

Διαβάστε Ναυή 18/ιη' 1, 2. Για ποιο λόγο ο Ιησούς του Ναυή διέκοψε τη διαδικασία διανομής της γης;

.....
.....

Μετά την περιγραφή των περιοχών που δόθηκαν στις δύο μεγαλύτερες φυλές στη δυτική πλευρά του Ιορδάνη και στη μισή φυλή του Μανασσή, το απόσπασμα αυτό παρουσιάζει μια συνέλευση στη Σηλώ, όπου γίνεται η διανομή της γης στις υπόλοιπες επτά μικρότερες φυλές.

Η εγκαθίδρυση του αγιαστηρίου, της "Σκηνής μου", αντιπροσωπεύει την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Θεού να ζει ανάμεσα στον λαό Του (Έξ. 25/κε' 8· Λευιτ. 26/κς' 11, 12) και αποκαλύπτει το κεντρικό θέμα του βιβλίου: η παρουσία του Θεού στο κέντρο του Ισραήλ έκανε δυνατή την κατάκτηση της γης και θα αποτελεί συνεχιζόμενη πηγή ευλογίας όχι μόνο για τον Ισραήλ, αλλά και για όλη τη γη (Γέν. 12/ιβ' 3). Η λατρεία του Θεού έχει την κεντρική και σημαντικότερη θέση, περισσότερο και από την κατάκτηση και τη διανομή της γης!

Διαβάστε Εβρ. 6/ς' 19, 20, Εβρ. 9/θ' 11, 12 και Εβρ. 10/ι' 19-23. Τι μπορούμε να μάθουμε από τον Ιησού του Ναυή εμείς οι Χριστιανοί που δεν έχουμε ένα επίγειο αγιαστήριο που να φιλοξενεί τη φυσική παρουσία του Θεού ανάμεσά μας;

.....
.....
Η κιβωτός της διαθήκης μάς βοηθά να θυμόμαστε τα Άγια των Αγίων στον ουρανό. Αυτή ήταν το κεντρικό έπιπλο στο διαμέρισμα αυτό του αγιαστηρίου και σχετίστηκε με τις δύο πρώτες ενότητες του βιβλίου: τη διάβαση και την κατάκτηση. Είχε κεντρικό ρόλο στη διάβαση του Ισραήλ και ήταν εκεί όταν ο Ισραήλ κατέκτησε τη Γη της Επαγγελίας. Τώρα, τοποθετώντας την ανέγερση της σκηνής στο επίκεντρο της διανομής της γης, ο Ιησούς του Ναυή δείχνει ότι όλη η ζωή του Ισραήλ περιστρεφόταν γύρω από το αγιαστήριο, το οποίο ήταν το αρχηγείο του Κυρίου στη γη.

Είναι ακόμα πιο σημαντικό για εμάς, ως Χριστιανοί που ζούμε στην εποχή που ο Θεός θα κρίνει όλους τους ανθρώπους, να στρέφουμε το βλέμμα μας στο ουράνιο αγιαστήριο, καθώς συνεχίζουμε τον αγώνα μας με τους σύγχρονους (ή μεταμοντέρνους) "γίγαντες" που αμφισβητούν την πίστη, την ελπίδα και την πνευματική μας κληρονομιά. Καθώς συνεχώς στηριζόμαστε στο έργο που ο Χριστός ολοκλήρωσε πάνω στον σταυρό και στο ουράνιο αγιαστήριο, μπορούμε να περιμένουμε με πίστη την ημέρα που ο Θεός θα κατοικήσει ξανά με τον λαό Του, αλλά αυτή τη φορά θα είναι για πάντα. (Συγκρίνετε με την Αποκ. 21/κ' 3.)

Παρασκευή 14 Νοεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:14'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Π., σελ. 485-488.

«Σύμφωνα με τις οδηγίες που δόθηκαν στον Μωυσή, ένα μνημείο από μεγάλες πέτρες είχε ανεγερθεί επάνω στο όρος Εβάλ, και επάνω στις πέτρες αυτές που είχαν ήδη ασβεστωθεί, γράφθηκε ο νόμος. Όχι μόνο οι δέκα εντολές που εκφωνήθηκαν από το ύψος του Σινά και ήταν γραμμένες στις δύο λίθινες πλάκες, αλλά και οι νόμοι που είχαν υπαγορευθεί στον Μωυσή και αυτός τους έγραψε σε βιβλίο. Πλάι στο μνημείο αυτό οικοδομήθηκε ένας βωμός από λαξευτές πέτρες επάνω στον οποίο προσφέρονταν θυσίες στον Κύριο. Το γεγονός ότι ο βωμός είχε τοποθετηθεί στο όρος Εβάλ, το όρος από όπου προφέρθηκαν οι κατάρρες, ήταν σημαντικό. Σήμαινε ότι εξαιτίας των παραβάσεων του θείκου νόμου οι Ισραηλίτες είχαν προκαλέσει τη δικαιολογημένη οργή του Θεού, και ότι αυτή θα έπρεπε να ξεσπάσει αμέσως, αν δεν ήταν η εξιλαστική θυσία του Χριστού που συμβολιζόταν με το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος» - Π.Π, σελ. 488.

«Αλλά η Θεία Κοινωνία δεν πρέπει να είναι περίοδος λύπης. Δεν είναι αυτός ο σκοπός της. Καθώς οι μαθητές του Χριστού συγκε-

ντρώνονται γύρω από το τραπέζι Του, δεν πρέπει να θυμούνται και να θρηνούν για τις ατέλειές τους. Δεν πρέπει να ενδιατρίβουν στις θρησκευτικές πείρες του παρελθόντος, είτε αυτές οι πείρες ήταν ενθαρρυντικές, είτε απογοητευτικές. Δεν πρέπει να ανακαλούν στη μνήμη τους τις διαφορές μεταξύ αυτών και των αδελφών τους. Όλα αυτά έχουν τακτοποιηθεί με την προπαρασκευαστική τελετή. Ο αυτοέλεγχος, η εξομολόγηση των αμαρτιών, η συμφιλίωση, έχουν όλα προηγηθεί. Τώρα έρχονται να συναντηθούν με τον Χριστό. Δεν πρέπει να στέκονται στη σκιά του σταυρού, αλλά στο σωτήριο φως του. Πρέπει να ανοίξουν την ψυχή στις φωτεινές ακτίνες του Ηλίου της Δικαιοσύνης.» - Ζ.Χ., σελ. 633.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Τι σημαίνει για εσάς να ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού; Πώς αυτή η σημαντική αρχή αλλάζει την καθημερινή σας ζωή;
2. Κοιτάξτε την απάντησή σας στην τελευταία ερώτηση της Τετάρτης σχετικά με το πόσο εύκολο είναι να ξεχάσουμε τον Κύριο μέσα στην καθημερινή βιασύνη της ζωής. Συζητήστε, γιατί είναι τόσο εύκολο να το κάνουμε αυτό. Με ποιους τρόπους μπορούμε να Τον θυμόμαστε;
3. Ως Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, πιστεύουμε ότι ο Ιησούς εργάζεται για εμάς στο ουράνιο αγιαστήριο σε αυτούς τους έσχατους καιρούς. Πώς μπορεί αυτή η πίστη να μας δώσει ελπίδα και δύναμη; Ο Ιησούς είναι εκεί πάνω και μεσιτεύει για εμάς, ζητώντας από τον Θεό να μας βοηθήσει αυτή τη στιγμή (Εβρ. 7/ζ' 25)! Πώς θα πρέπει αυτή η καταπληκτική αλήθεια της Αγίας Γραφής να μας βοηθήσει να καταλάβουμε γιατί το έργο Του στον ουρανό είναι πολύ καλό νέο για εμάς;

8. ΓΙΓΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ & ΧΑΛΕΒ

ΕΔΑΦΙΟ ΠΙΣΤΗΣ: «Να θυμάστε τους ηρωότες σας, που σας μίλησαν τον λόγο του Θεού· των οποίων να μιμείστε την πίστη, έχοντας μπροστά στα μάτια σας το αποτέλεσμα του πολιτεύματός τους» Εβραίους 13/γ' 7.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Αριθ. 13/γ' 6, 30-32, Ναυή 14/ιδ' 6-14, Λουκ. 18/ιη' 1-5, Ναυή 19/ιθ' 49-51, Β' Κορ. 3/γ' 18, Ρωμ. 12/ιβ' 1, 2.

Κάθε γονέας γνωρίζει ότι τα παιδιά μαθαίνουν μέσω του παραδείγματος. Πόσοι γονείς έχουν ανησυχήσει βλέποντας τα παιδιά τους να ακολουθούν τα κακά τους χαρακτηριστικά αντί για τα καλά! Όποια κι αν είναι η ηλικία μας, βρίσκουμε πιο εύκολο να κάνουμε το λάθος παρά το σωστό. Όπως λέει ο Παύλος: «Επειδή, δεν γνωρίζω εκείνο που κάνω· για τον λόγο ότι, εκείνο που θέλω, δεν το κάνω, αλλά εκείνο που μισώ, αυτό κάνω» (Ρωμ. 7/ζ' 15). Όλοι έχουμε ταυτιστεί με αυτά τα λόγια, έτσι δεν είναι;

Από τη γέννηση, οι άνθρωποι διαμορφώνονται μέσα από τη δύναμη του παραδείγματος. Μαθαίνουμε να κάνουμε τα πιο βασικά πράγματα στη ζωή - όπως το να περπατάμε, να μιλάμε και να εκφράζουμε τα συναισθήματά μας - μιμούμενοι αυτούς που είναι κοντά μας. Ως ενήλικες, εξακολουθούμε να χρειαζόμαστε πρότυπα και, ακόμη και αν δεν είναι τέλεια, μπορούμε να θαυμάζουμε και να μιμούμαστε εκείνα τα πνευματικά χαρακτηριστικά που τους έκαναν γίγαντες της πίστης.

Αυτή την εβδομάδα, θα ρίξουμε μια βαθύτερη ματιά στα παραδείγματα δύο γιγάντων της πίστης που βρίσκονται στο βιβλίο του Ιησού του Ναυή: του Χάλεβ και του Ιησού του Ναυή. Τι είναι αυτό που τους έκανε να ξεχωρίσουν στη γενιά τους και να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο στη ζωή του λαού του Θεού σε μία από τις πιο κρίσιμες περιόδους της ιστορίας του Ισραήλ;

Κυριακή 16 Νοεμβρίου

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

Διαβάστε Αριθ. 13/ιγ' 6, 30-32 και Ναυή 14/ιδ' 6, 14. Ποιος ήταν ο Χάλεβ; Ποια ήταν η θέση του ανάμεσα στον λαό του Ισραήλ;

.....

Το όνομα του Χάλεβ προέρχεται από την εβραϊκή λέξη *keleb*, που σημαίνει "σκύλος", η οποία στην Παλαιά Διαθήκη έχει πάντα αρνητική έννοια. Ωστόσο, η λέξη *keleb* χρησιμοποιείται σε εξωβιβλικές επιστολές και ύμνους για να εκφράσει το θάρρος, την επιμονή και την πίστη ενός υπηρέτη προς τον κύριό του. Από αυτή την άποψη, ο Χάλεβ ανταποκρίθηκε πλήρως στο όνομά του, δείχνοντας, σε όλη τη διάρκεια της ζωής του, ακλόνητη πίστη στον Κύριό του. Τι δείχνει για τον Χάλεβ η προθυμία του να πει τη γνώμη του, παρόλο που η πλειοψηφία των κατασκόπων είχε εντελώς διαφορετική άποψη και ο λαός του Ισραήλ απειλούσε να τον σκοτώσει; Διαβάστε Αριθ. 14/ιδ' 6-10, 21-25, Αριθ. 26/κς' 65, Αριθ. 32/λβ' 12.

.....

Σκεφτείτε αυτούς τους σημαντικούς Ισραηλίτες ηγέτες, σύγχρονους του Ιησού του Ναυή και του Χάλεβ: Σαμμουά, Σαφάτ, Ιγάλ, Φαλτί, Γαδιήλ, Γαδδί, Αμμιήλ, Σεθούρ, Νααβί, ο Γεουήλ. Σας φαίνονται γνωστά αυτά τα ονόματα; Μάλλον όχι.

Γιατί; Επειδή είναι τα ονόματα των άλλων δέκα κατασκόπων που απέστειλε ο Μωυσής για να εξερευνήσουν τη γη Χαναάν. Αυτά τα ονόματα έχουν ξεχαστεί, επειδή δεν ήταν άξια να μείνουν στη μνήμη. Η αναφορά που έφεραν έδειχνε ότι η Γη της Επαγγελίας ήταν αδύνατο να κατακτηθεί. Έβλεπαν τους εαυτούς τους σαν ακρίδες σε σύγκριση με τους γίγαντες που κατοικούσαν σε ορισμένες περιοχές της γης, και οι καρδιές τους έτρεμαν από φόβο μπροστά στα "απόρρητα" τείχη των οχυρωμένων πόλεων της Χαναάν.

Ο Χάλεβ, ο ένας από τους δύο κατασκόπους που έφεραν θετική αναφορά, αναλαμβάνει την πρωτοβουλία να παρουσιάσει μια διαφορετική άποψη: τη στάση της πίστης. Ήταν πρόθυμος να μιλήσει για αυτό που ήξερε ότι ήταν σωστό, παρά την αντίδραση των άλλων, ακόμη και μπροστά στο ενδεχόμενο του θανάτου: «Και ολόκληρη η συναγωγή είπε να τους λιθοβολήσουν με πέτρες» (Αριθ. 14/ιδ' 10).

ΣΚΕΨΗ: Τι κάνετε όταν οι περισσότεροι άνθρωποι γύρω σας φαίνεται να έχουν διαφορετική γνώμη, που έρχεται σε αντίθεση με τις βαθύτερες πεποιθήσεις σας; Συμφωνείτε μαζί τους, ή λέτε την αλήθεια;

Δευτέρα 17 Νοεμβρίου

ΔΩΣΕ ΜΟΥ ΑΥΤΗΝ ΤΗ ΧΩΡΑ

Διαβάστε Ναυή 14/ιδ' 6-14, Αριθ. 14/ιδ' 24, Αριθ. 32/λβ' 12, Δευτ. 1/α' 36 και Λουκ. 6/ζ' 45. Πώς θα περιγράφατε τη στάση του Χάλεβ και του Ιησού του Ναυή; Τι σημαίνει να ακολουθείτε εντελώς τον Κύριο;

.....

Ο Χάλεβ δεν ξέχασε ποτέ την υπόσχεση που του είχε δώσει ο Κύριος μέσω του Μωυσή: θα έμπαινε στη γη της Επαγγελίας (Αριθ. 14/ιδ' 24). Σαραντα χρόνια αργότερα, αναφέρεται στη δική του γνώμη για τη γη λέγοντας: «Και ανήγγειλα σ' αυτόν έναν λόγο, που ήταν στην καρδιά μου» (Ναυή 14/ιδ' 7). Η αναφορά του βασιζόταν στην πεποίθησή του ότι, με την καθοδήγηση και τη βοήθεια του Θεού, ο Ισραήλ θα ήταν σε θέση να κατακτήσει τη γη.

Σε αντίθεση με την αναφορά των άλλων δέκα κατασκόπων, οι οποίοι ενέπνεαν φόβο στους Ισραηλίτες, ο Χάλεβ έδειξε απόλυτη εμπιστοσύνη και αφοσίωση στην υπόσχεση του Κυρίου. Η εβραϊκή φράση, η οποία κυριολεκτικά σημαίνει «ήμουν πλήρης με τον Κύριο» (Ναυή 14/ιδ' 8), είναι πιθανότατα μια σύντομη μορφή ενός μεγαλύτερου ιδιωματισμού: «Η καρδιά μου ακολούθησε ολοκληρωτικά τον Κύριο», ή «γέμισα την καρδιά μου για να περπατήσω πίσω από τον Κύριο». Σε αντίθεση με άλλους που περπατούσαν πίσω από ξένους θεούς και που δεν ακολουθούσαν ολοκληρωτικά τον Κύριο, η καρδιά του Χάλεβ ήταν πλήρως αφιερωμένη σ' Αυτόν. Η ίδια έκφραση, «ακολούθησε ολοκληρωτικά», επαναλαμβάνεται αργότερα δύο φορές, τονίζοντας την πίστη του Χάλεβ (Ναυή 14/ιδ' 9, 14). Γι' αυτό ο Κύριος είπε: «Αλλά, τον δούλο μου τον Χάλεβ, επειδή έχει μέσα του άλλο πνεύμα, και με ακολούθησε εντελώς, αυτόν θα τον φέρω στη γη, μέσα στην οποία μπήκε, και το σπέρμα του θα την κληρονομήσει» (Αριθ. 14/ιδ' 24). Το πνεύμα του Χάλεβ τον έκανε να ξεχωρίζει από τους άλλους δέκα κατασκόπους. Ακόμη και στην ηλικία των 85 ετών, συνέχισε να αποτελεί παράδειγμα για το τι μπορεί να επιτύχει ο Κύριος με τους ανθρώπους που δίνουν την καρδιά τους ολοκληρωτικά σε Αυτόν.

Ο Χάλεβ κατάλαβε ότι όλα εξαρτώνται από την πίστη. Αν οι Ισραηλίτες είχαν μεγάλη πίστη για να αγωνιστούν για τη γη, τότε ο Κύριος θα τους βοηθούσε να νικήσουν. Έτσι, όσο περισσότερη πίστη είχαν, τόσο περισσότερη γη θα τους έδινε ο Θεός. Οι υποσχέσεις του Θεού δεν είναι αυτοεκπληρούμενες, με την έννοια ότι πραγματοποιούνται ανεξάρτητα από τη θέλησή μας. Αντίθετα, απαιτούν πίστη συνοδευόμενη από αποφασιστική δράση. Γι' αυτό ο Χάλεβ

λέει στον Ιησού του Ναυή: «Τώρα, λοιπόν, δώσε μου αυτό το βουνό, για το οποίο ο Κύριος μίλησε εκείνη την ημέρα· επειδή, εσύ άκουσες εκείνη την ημέρα, ότι εκεί είναι οι Ανακείμε, και μεγάλες οχυρωμένες πόλεις· αν ο Κύριος είναι μαζί μου, εγώ θα μπορέσω να τους διώξω, όπως ο Κύριος είπε» (Ναυή 14/ιδ' 12). Η εβραϊκή λέξη *ulay*, "ίσως", μπορεί να σημαίνει φόβο και αμφιβολία. Συχνά όμως σημαίνει ελπίδα και την προσδοκία ότι κάτι καλό θα συμβεί (Γέν. 16/ις' 2, Αριθ. 22/κβ' 6, 11, Αριθ. 23/κγ' 3).

ΣΚΕΨΗ: Ποιοι "μικροί" συμβιβασμοί μπορούν να μας εμποδίσουν να ακολουθήσουμε ολοκληρωτικά τον Κύριο;

Τρίτη 18 Νοεμβρίου

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Διαβάστε Ναυή 15/ιε' 16-19, Κριτ. 1/α' 13 και Κριτ. 3/γ' 7-11. Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια για τη δύναμη του παραδείγματος; Πώς οι νεότεροι Ισραηλίτες αντιγράφουν το πνεύμα θάρρους και πίστης του Χάλεβ;

.....
.....
Σε αυτή την περικοπή, ο Χάλεβ προσφέρει την κόρη του, την Αχσάν, να παντρευτεί εκείνον που θα κατακτήσει την Κιριάθ-σεφέρ. Ο Γοθονιήλ καταλαμβάνει την πόλη και κερδίζει το χέρι της Αχσάν. Αυτή η ιστορία είναι σημαντική. Δείχνει το θάρρος και την πίστη του Χάλεβ, ο οποίος είναι έτοιμος και πρόθυμος να κάνει νέα πράγματα για τον Κύριο.

Δείχνει επίσης ότι οι νεότεροι Ισραηλίτες ακολούθησαν το παράδειγμα αυτών των γιγάντων της πίστης, του Χάλεβ και του Ιησού του Ναυή. Καθώς η παλαιότερη γενιά ολοκληρώνει το έργο της, υπάρχει μια νέα γενιά έτοιμη να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις και να συνεχίσει να εκπληρώνει το σχέδιο του Θεού για τον Ισραήλ. Με τρόπο παρόμοιο με το αίτημα του Χάλεβ προς τον Ιησού του Ναυή, «Δώσε μου αυτό το βουνό», η Αχσάν, παίρνοντας θάρρος από τον σύζυγό της, εκδηλώνει την ίδια πίστη και αποφασιστικότητα που είχε δείξει ο πατέρας της. Μέσα από την επιμονή και την τόλμη της, η Αχσάν συνεχίζει την πορεία που χάραξε ο Χάλεβ με το παράδειγμα του για την εκπλήρωση της υπόσχεσης να καταλάβει τη γη.

Πράγματι, η γη είναι δώρο του Κυρίου προς τον Ισραήλ, αλλά ο Ισραήλ πρέπει να αγωνιστεί για να την κερδίσει, διεκδικώντας τις υποσχέσεις του Κυρίου με πίστη και θάρρος. Η αποφασιστικότητα της Αχσάν προαναγγέλλει την επιμονή εκείνων των γυναικών στα Ευαγγέλια, που δεν αποθαρρύνθηκαν ούτε από το πλήθος ούτε

από τους μαθητές και δεν τα παράτησαν μέχρι να λάβουν την ευλογία του Ιησού για τις ίδιες και τις οικογένειές τους. Διαβάστε Λουκά 18/ιη' 1-5. Ποιο μάθημα μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια;

.....

ΣΚΕΨΗ: Πρέπει να βοηθήσουμε τους νέους να ετοιμαστούν να υπηρετήσουν τον Θεό όταν το έργο μας γι' Αυτόν τελειώσει. Ο Θεός μάς εμπιστεύεται αυτό το ειδικό έργο. Σκεφτείτε τι μπορούμε να κάνουμε για να εκπαιδεύσουμε τους σημερινούς νέους ώστε να γίνουν οι αυριανοί ηγέτες. Πόσο σημαντικό είναι το παράδειγμά μας για την επιτυχία αυτού του έργου;

Τετάρτη 19 Νοεμβρίου

ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΗΡΩΑΣ

Ο Θεός υπόσχεται να δώσει στον Χάλεβ και τον Ιησού του Ναυή γη. Ο Χάλεβ πήρε την κληρονομιά του πρώτος, ενώ ο Ιησούς του Ναυή έλαβε την κληρονομιά του τελευταίος. Μέχρι αυτό το σημείο, ο Ιησούς του Ναυή μοίρασε τη γη στις φυλές του Ισραήλ - τώρα ήρθε η ώρα ο λαός του Ισραήλ να δώσει στον Ιησού του Ναυή την δική του κληρονομιά.

Διαβάστε Ναυή 19/ιθ' 49-51. Γιατί ο Ιησούς του Ναυή παίρνει τελευταίος τη γη του; Τι μας δείχνει αυτή η πληροφορία για αυτόν τον ηγέτη;

.....

Η πόλη που λαμβάνει ο Ιησούς του Ναυή είναι η Θαμνάθ-σαράχ, ένα όνομα που αποτελείται από δύο λέξεις. Η πρώτη, Θαμνάθ, προέρχεται από το εβραϊκό ρήμα *manah* που σημαίνει καταμετρώ ή αναθέτω και σημαίνει μερίδα ή περιοχή. Η δεύτερη λέξη μπορεί να προήλθε από το εβραϊκό ρήμα *serach* και σημαίνει περίσσευμα ή υπόλοιπο (συγκρίνετε με το Έξ. 26/κς' 12). Το όνομα της πόλης του Ιησού του Ναυή μπορεί να μεταφραστεί ως "υπόλοιπη μερίδα" ή "το υπόλοιπο της κληρονομιάς".

Το όνομα της πόλης που επέλεξε ο Ιησούς του Ναυή μαρτυρά τον ευγενή χαρακτήρα του δεύτερου ηγέτη του Ισραήλ. Πρώτα απ' όλα, περίμενε μέχρι όλος ο λαός να πάρει το μερίδιό του. Στη συνέχεια, ο Ιησούς του Ναυή δεν επέλεξε ως κληρονομιά του μια από τις πυκνοκατοικημένες περιοχές της γης ή τις πιο εντυπωσιακές πόλεις, αλλά μια ταπεινή πόλη ή ίσως ακόμη και τα ερείπιά της, προκειμένου να την ανοικοδομήσει με επίπονη εργασία (συγκρίνετε με το Ναυή 19/ιθ' 50).

Επιπλέον, η Θαμνάθ-σαράχ βρισκόταν κοντά στη Σηλώ, κοντά στο αγιαστήριο, γεγονός που δείχνει ποιες ήταν οι προτεραιότητες του Ιησού του Ναυή και με τι ήταν δεμένη η καρδιά του. Σίγουρα, αφού το νεοσύστατο έθνος του Ισραήλ είχε οδηγηθεί στη Γη της Επαγγελίας και, με τη βοήθεια του Θεού, είχε εξασφαλίσει την κληρονομιά κάθε φυλής και οικογένειας, ο λαός δεν θα είχε αντίρρηση στην απαίτηση του Ιησού του Ναυή για μια πιο εντυπωσιακή κληρονομιά. Ωστόσο, ο Ιησούς του Ναυή αρκέστηκε στο να ζει μια απλή ζωή, έχοντας ως επίκεντρο το πιο σημαντικό από όλα, τον ίδιο τον Θεό. Η επιλογή του μας βοηθά να θυμηθούμε τα λόγια του βασιλιά Δαβίδ: «Ένα ζήτησα από τον Κύριο, αυτό και θα ζητώ· το να κατοικώ στον οίκο του Κυρίου όλες τις ημέρες της ζωής μου, να θωρώ την ωραιότητα του Κυρίου, και να επισκέπτομαι τον ναό του» (Ψαλμ. 27/κζ' 4).

ΣΚΕΨΗ: Τι διδάγματα μπορείτε να πάρετε από τη στάση του Ιησού του Ναυή; Πώς θα μπορούσατε να την εφαρμόστε και στη δική σας ζωή;

Πέμπτη 20 Νοεμβρίου

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Η μελέτη του παραδείγματος που μας άφησαν οι μεγάλοι ήρωες της πίστης είναι απαραίτητη για την πνευματική μας ανάπτυξη. Ωστόσο, το απόλυτο παράδειγμά μας είναι ο Ιησούς Χριστός - η ζωή και οι διδασκαλίες Του. Πώς η εστίαση στη ζωή του Ιησού αλλάζει τη δική μας ζωή; Βλέπε Εβρ. 12/ιβ' 1, 2, Β' Κορ. 3/γ' 18

.....

.....

Ο Marco Iacoboni, ένας νευροεπιστήμονας στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας στο Λος Άντζελες, μελέτησε πώς λειτουργούν οι «κατοπτρικοί νευρώνες». Αυτά τα μικρά κυκλώματα κυττάρων ενεργοποιούνται τόσο όταν εμείς εκτελούμε μια συγκεκριμένη ενέργεια - όπως το να γελάμε ή να αγκαλιάζουμε κάποιον - όσο και όταν παρατηρούμε κάποιον άλλον να εκτελεί την ίδια ενέργεια. Η δραστηριότητα αυτών των νευρώνων μειώνει τη διάκριση ανάμεσα στο να βλέπεις και στο να κάνεις.

Η Έλεν Χουάιτ μιλάει για το τι μας συμβαίνει όταν σκεφτόμαστε την αγάπη του Ιησού: «Κοιτάζοντας τον Ιησού αποκτούμε πιο ξεκάθαρες απόψεις για τον Θεό, και, βλέποντας Τον, αλλάζουμε. Η καλοσύνη, η αγάπη για τον συνάνθρωπο μας, γίνεται το φυσικό μας ένστικτο. Αναπτύσσουμε έναν χαρακτήρα που είναι αντίστοιχο του θεικού χαρακτήρα. Όσο περισσότερο μοιάζουμε στον Θεό, τόσο περισσότερο Τον γνωρίζουμε. Μπαίνουμε όλο και πιο βαθιά σε

κοινωνία με τον ουρανό. Ο Θεός μάς δίνει περισσότερη γνώση και σοφία.» – Christ's Object Lessons, σελ. 355.

Διαβάστε Ρωμ. 12/ιβ' 1, 2. Ποιες δύο δυνάμεις μάχονται μεταξύ τους για την προσοχή μας; Πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι θα επιλέξουμε τη σωστή πλευρά;

.....

Στη Ρωμαίους 12/ιβ', ο απόστολος Παύλος μιλάει για δύο δυνάμεις που μάχονται η μία εναντίον της άλλης και προσπαθούν να διαμορφώσουν τη ζωή μας. Από τη μία πλευρά, ο κόσμος που μας περιβάλλει, με τις διάφορες επιρροές του, προσπαθεί καθημερινά να μας αναγκάσει να μπούμε στο δικό του καλούπι, επιφέροντας σε μας μια αλλαγή που λειτουργεί από έξω προς τα μέσα.

Για να αντιμετωπιστεί αυτή η επίδραση, το Άγιο Πνεύμα είναι σε θέση να μας μεταμορφώσει μέσα-έξω με τρόπο παρόμοιο με τον τρόπο που μια κάμπια μεταμορφώνεται σε μια όμορφη πεταλούδα. Αλλά για να συμβεί αυτή η διαδικασία, πρέπει να αφιερώσουμε τους εαυτούς μας στον Θεό και να Του ζητήσουμε να συνεχίσει το καλό έργο που έχει ξεκινήσει μέσα μας (Φιλιπ. 1/α' 6). Στο τέλος, πρέπει να κάνουμε μια επιλογή, κάθε στιγμή, να δίνουμε στο Πνεύμα του Θεού τον πλήρη έλεγχο της ζωής μας.

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:09'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: «Η πίστη του Χάλεβ ήταν και τότε η ίδια ακριβώς, όπως τότε που έδωσε τη μαρτυρία του, η οποία ήρθε σε αντίφαση με την αρνητική αναφορά των κατασκόπων. Πίστεψε στην υπόσχεση του Θεού ότι θα έκανε τον λαό Του να κατακτήσουν τη Χαναάν και σε αυτό είχε ακολουθήσει εντελώς τον Θεό. Είχε υποστεί μαζί με τον λαό τη μακροχρόνια περιπλάνηση στην έρημο, συμμεριζόμενος έτσι τις απογοητεύσεις και τα βάρη των ενόχων. Δεν παραπονέθηκε όμως γι' αυτό, αλλά υμνούσε την ευσπλαχνία του Θεού που τον είχε διαφυλάξει στην έρημο, ενώ οι αδελφοί του είχαν αποκλειστεί. Ανάμεσα σε όλες τις ταλαιπωρίες, τους κινδύνους και τις συμφορές των περιπλανήσεών τους στην έρημο, και στα εμπόλεμα χρόνια από τη στιγμή που μπήκαν στη Χαναάν, ο Κύριος τον είχε διατηρήσει στη ζωή. Και τώρα, πάνω από ογδόντα ετών άνθρωπος, είχε το ίδιο αμείωτο σφρίγος. Δε ζήτησε για τον εαυτό του μέρος της γης που είχε ήδη κατακτηθεί, αλλά το μέρος ακριβώς εκείνο που από όλα τα άλλα οι κατάσκοποι θεωρούσαν αδύνατον να κατακτηθεί.» - Π.Π. σελ. 498.

«Η πίστη του Χάλεβ στον Θεό ήταν αυτή που του έδωσε θάρρος, που τον κράτησε μακριά από τον φόβο των ανθρώπων και του

επέτρεψε να σταθεί με τόλμη και σταθερότητα κατά την υπεράσπιση του δικαίου. Μέσω της εμπιστοσύνης στην ίδια δύναμη, τον πανίσχυρο Αρχιστράτηγο των στρατευμάτων του ουρανού, κάθε αληθινός στρατιώτης του σταυρού μπορεί να λάβει δύναμη και θάρρος για να ξεπεράσει τα εμπόδια που φαίνονται ανυπέρβλητα.» —Ε. Χουάιτ, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 30 Μαΐου 1912.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Πόσο θάρρος χρειάζεται για να πεις την αλήθεια όταν οι άλλοι δεν το κάνουν; Γιατί είναι τόσο δύσκολο να είσαι γενναίος; Πώς μπορούμε να αποφύγουμε να γίνουμε αγενείς ενώ υπερασπιζόμαστε αυτό που πιστεύουμε ότι είναι σωστό;
2. Μοιραστείτε στην τάξη σας μερικά παραδείγματα ατόμων από την εκκλησία ή την κοινότητά σας που έδειξαν πίστη και επηρέασαν τη ζωή και τον χαρακτήρα σας. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά αυτών των ανθρώπων που αξίζει να ακολουθήσετε;
3. Σκεφτείτε και συζητήστε την επιρροή που ασκούν τα μέσα ενημέρωσης στη ζωή μας. Πώς μπορούμε να αποφύγουμε την αρνητική επίδρασή τους και ταυτόχρονα να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητές τους για καλό σκοπό;
4. Πώς ο Ιησούς του Ναυή αποτελεί για εσάς παράδειγμα καλού ηγέτη;

9. ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΤΩΝ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΝ – ΔΕΣΜΙΟΙ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Επιστρέψτε στο οχύρωμα, δέσμιοι της ελπίδας· ακόμα και σήμερα κηρύττω ότι θα ανταποδώσω σε σένα διπλά» Ζαχαρίας 9/θ' 12.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Γέν. 3/γ' 17-24, Δευτ. 6/ς' 3, Ναυή 13/ιγ' 1-7, Εβρ. 12/ιβ' 28, Λευιτ. 25/κε' 1-5, 8-13, Ιεζ. 37/λζ' 14, 25.

Ο Ιησούς του Ναυή 13/ιγ' - 21/κα' περιέχει μεγάλες λίστες με τοποθεσίες που δείχνουν πώς μοιράστηκε η γη στις φυλές του Ισραήλ. Για τον σύγχρονο αναγνώστη, αυτά τα αποσπάσματα μπορεί να φαίνονται βαρετά, όμως κρύβουν μια πολύ σημαντική αλήθεια. Ο Θεός είχε υποσχεθεί να δώσει γη στον λαό Του και αυτές οι αναφορές αποτελούν απόδειξη ότι ο Θεός τήρησε την υπόσχεσή Του. Παρόλα αυτά, οι Ισραηλίτες έπρεπε να συνεργαστούν με τον Κύριο για να πραγματοποιηθεί αυτή η υπόσχεση.

Ναι, η γη ήταν δώρο από τον Θεό, ο οποίος την είχε υποσχεθεί στους πατέρες του Ισραήλ. Αλλά και ο Ισραήλ είχε να διαδραματίσει το δικό του ρόλο: «Δέστε, εγώ παρέδωσα μπροστά σας τη γη· μπειτέ μέσα και κυριεύστε τη γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σας, στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ, να τη δώσει σ' αυτούς, και στο σπέρμα τους ύστερα απ' αυτούς» (Δευτ. 1/α' 8).

Αυτή την εβδομάδα θα εξετάσουμε μερικά θεολογικά θέματα που σχετίζονται με τη Γη της Επαγγελίας και θα προσπαθήσουμε να καταλάβουμε τι σημαίνουν για εμάς σήμερα.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου

ΕΔΕΜ ΚΑΙ ΧΑΝΑΑΝ

Διαβάστε Γέν. 2/β' 15 και Γέν. 3/γ' 17-24. Τι συνέβη στον Κήπο της Εδέμ όταν ο Αδάμ και η Εύα αμάρτησαν;

.....

Κατά τη Δημιουργία, ο Θεός τοποθέτησε τον Αδάμ και την Εύα σε έναν τέλειο κόσμο, γεμάτο αφθονία και ομορφιά. Εκεί ζούσαν σε έναν υπέροχο χώρο, ικανό να καλύψει όλες τις φυσικές τους ανάγκες. Πέρα από τον προφορικό λόγο του Θεού, ο Κήπος της Εδέμ λειτουργούσε και ως τόπος μάθησης, όπου ο Αδάμ και η Εύα γνώριζαν καλύτερα τον χαρακτήρα του Θεού και το σχέδιό Του για τη ζωή τους. Όταν όμως έπαψαν να Τον εμπιστεύονται, όλα άλλαξαν. Το αποτέλεσμα ήταν να εκδιωχθούν από τον Κήπο και να χάσουν τη γη που τους είχε δοθεί. Έτσι, ο Κήπος της Εδέμ έγινε σύμβολο της αφθονίας ζωής — ένα θέμα που θα ξανασυναντήσουμε αργότερα στη Γη της Επαγγελίας.

Διαβάστε Γέν. 13/ιγ' 14, 15, Γέν. 26/κς' 3, 24 και Γέν. 28/κη' 13. Τι σκέφτηκαν ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ για την υπόσχεση του Θεού να τους δώσει γη; Ποια υπόσχεση σχετικά με τη γη έχει δώσει ο Θεός σε εμάς; Πώς αυτή η υπόσχεση μάς δίνει ελπίδα; (Εβρ. 6/ς' 11-15).

.....

Καθώς ο Αβραάμ πήγε στη γη που του είχε δείξει ο Θεός, με πίστη ο τόπος αυτός έγινε η Γη της Επαγγελίας για τον ίδιο και τους απογόνους του, και παρέμεινε Γη της Επαγγελίας για 400 χρόνια. Οι πατριάρχες δεν κατείχαν πραγματικά τη γη - δεν ήταν δική τους με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορούν να τη δώσουν στα παιδιά τους ως κληρονομιά. Αντίθετα, ανήκε στον Θεό, όπως Του ανήκε και ο Κήπος της Εδέμ. Όπως ο Αδάμ και η Εύα δεν έκαναν τίποτα που να τους δίνει το δικαίωμα να αποκτήσουν τον Κήπο της Εδέμ, έτσι και ο Ισραήλ δεν είχε συνεισφέρει σε τίποτα για να αξίζει τη γη. Η Γη της Επαγγελίας ήταν ένα δώρο από τον Θεό που βασίστηκε στη δική Του πρωτοβουλία. Ο Ισραήλ δεν είχε καμία φυσική αξίωση ή δικαίωμα να κατέχει τη γη (Δευτ. 9/θ' 4-6) - μόνο με τη χάρη του Θεού μπορούσε να την αποκτήσει.

Ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ ζούσαν με την ελπίδα στις υποσχέσεις του Θεού. Ο Θεός κράτησε την υπόσχεσή Του και έδωσε τη γη στους απογόνους τους. Εμείς, ως ακόλουθοι του Χριστού, έχουμε κληρονομήσει ακόμα καλύτερες υποσχέσεις (Εβρ. 8/η' 6),

οι οποίες θα εκπληρωθούν αν γίνουμε «μιμητές αυτών που με πί-
στη και μακροθυμία κληρονομούν τις υποσχέσεις» (Εβρ. 6/ς' 12).

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου

Η ΓΗ ΩΣ ΔΩΡΟ

Διαβάστε Έξ. 3/γ' 8, Λευιτ. 20/κ' 22, Λευιτ. 25/κε' 23, Αριθ. 13/ιγ' 27, Δευτ. 4/ιδ' 1, 25, 26, Δευτ. 6/ς' 3 και Ψαλ. 24/κδ' 1. Ποια ήταν η ιδιαίτερη σχέση μεταξύ του Θεού, του Ισραήλ και της Γης της Ε-παγγελίας;

.....
.....
Η γη δεν είναι απλά ένα μέρος κατοικίας. Καθορίζει τη φυσική ταυ-τότητα ενός έθνους, ενώ η τοποθεσία του υπαγορεύει τις κύριες ασχολίες και τον τρόπο ζωής του. Οι σκλάβοι δεν είχαν γη, δεν ανήκαν πουθενά. Ενώ ένας σκλάβος δούλευε σκληρά, κάποιος άλλος εισέπραττε και απολάμβανε την αμοιβή της εργασίας του. Η κατοχή γης σήμαινε ελευθερία. Η ταυτότητα του εκλεκτού λαού ή-ταν στενά συνδεδεμένη με την κατοικία του στη γη.

Υπήρχε μια ιδιαίτερη σχέση μεταξύ του Θεού, του Ισραήλ και της γης. Ο Ισραήλ έλαβε τη γη από τον Θεό ως δώρο, όχι ως κάτι που του ανήκε απόλυτα. Ο εκλεκτός λαός μπορούσε να κατέχει τη γη, εφόσον βρισκόταν σε σχέση διαθήκης με τον Κύριο και σεβόταν τους κανόνες της διαθήκης. Με άλλα λόγια, ο Ισραήλ δεν μπορού-σε να απολαμβάνει τις ευλογίες της γης χωρίς την ευλογία του Θε-ού.

Ταυτόχρονα, είναι αλήθεια ότι η γη βοηθούσε τους Ισραηλίτες να καταλάβουν καλύτερα τον Θεό. Η ζωή στη γη τούς θύμιζε πάντα έναν πιστό, αξιόπιστο Θεό που τηρεί τις υποσχέσεις Του. Ούτε η γη ούτε ο Ισραήλ θα υπήρχαν χωρίς την πρωτοβουλία του Θεού, ο οποίος ήταν η Πηγή και το θεμέλιο της ύπαρξής τους. Όταν οι Ισ-ραηλίτες ζούσαν στην Αίγυπτο, ο Νείλος, το αρδευτικό σύστημα και η σκληρή δουλειά εξασφάλιζαν την τροφή τους. Η Χαναάν ήταν διαφορετική. Εκεί εξαρτώνταν από τη βροχή για να έχουν καλές σοδειές - και μόνο ο Θεός μπορούσε να ελέγξει τον καιρό. Έτσι, η γη τούς υπενθύμιζε τη διαρκή εξάρτησή τους από τον Θεό.

Ακόμα κι αν ο Ισραήλ έλαβε τη γη ως δώρο, στην πραγματικότητα ο ίδιος ο Θεός παρέμενε ο ιδιοκτήτης της. Ως ο αληθινός Κύριος όλης της γης (Ψαλ. 24/κδ' 1), ο Ιεοβά έχει το δικαίωμα να τη δώσει στον Ισραήλ ή να την πάρει πίσω. Αν ο Θεός είναι ο ιδιοκτήτης της γης, τότε οι Ισραηλίτες – και κατ' επέκταση όλοι οι άνθρωποι – είναι ξένοι και προσωρινοί κάτοικοι ή, με άλλα λόγια, είμαστε όλοι φιλο-ξενούμενοι του Θεού πάνω στη δική Του γη.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Α' Πέτ. 2/β' 11 και Εβρ. 11/ια' 9-13. Τι σημαίνει για εσάς να ζείτε ως ξένος και παρεπίδημος σε αυτή τη γη και να περιμένετε την πόλη της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο ίδιος ο Θεός;

Τρίτη 25 Νοεμβρίου

Η ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΓΗΣ

Διαβάστε Ναυή 13/ιγ' 1-7. Παρόλο που η γη Χαναάν ήταν δώρο από τον Θεό, ποιες ήταν μερικές από τις προκλήσεις που προέκυψαν με την κατοχή της;

.....
.....
Δεδομένου ότι για αιώνες οι Ισραηλίτες ζούσαν ως σκλάβοι, οι στρατιωτικές τους ικανότητες ήταν ανεπαρκείς για να κατακτήσουν τη γη. Ούτε καν οι Αιγύπτιοι, οι οποίοι ήταν οι αφέντες τους και διέθεταν έμπειρο και καλά εξοπλισμένο στρατό, δεν κατάφεραν να κατακτήσουν ολόκληρη τη γη Χαναάν. Ένας λόγος ήταν τα απόρθητα τείχη των πόλεων. Τώρα, ένα έθνος πρώην σκλάβων καλείται να κατακτήσει μια γη την οποία οι πρώην αφέντες του δεν κατάφεραν να υποτάξουν. Αν πρόκειται ποτέ να την αποκτήσουν, αυτό θα συμβεί μόνο με τη χάρη του Θεού και όχι μέσω των δικών τους προσπαθειών.

Τα κεφάλαια 13/ιγ' έως 21/κα' του Ιησού του Ναυή αναφέρονται στη διανομή της γης στις διάφορες φυλές του Ισραήλ. Αυτή η κατανομή πληροφορεί τους Ισραηλίτες όχι μόνο για το τι τους έχει δοθεί, αλλά και για το τι πρέπει ακόμη να καταληφθεί εντός αυτής της περιοχής. Οι Ισραηλίτες μπορούν να ζήσουν με ασφάλεια στη γη που τους έδωσε ο Θεός ως κληρονομιά. Είναι οι νόμιμοι και δικαιωματικοί κάτοικοι της γης υπό την κυριότητα του Θεού. Ωστόσο, η πρωτοβουλία του Θεού πρέπει να συνδυαστεί με την ανθρώπινη ανταπόκριση. Το πρώτο μισό του βιβλίου δείχνει πώς ο Θεός έδωσε τη γη διώχνοντας τους Χαναναίους, ενώ το δεύτερο μισό αναφέρει πώς οι Ισραηλίτες κατέλαβαν τη γη, κατοικώντας σε αυτήν. Η ιστορία του Ισραήλ στη Γη της Επαγγελίας μάς μιλάει για το σωτήριο έλεος του Θεού. Και εμείς, σαν τον Ισραήλ, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα για να κερδίσουμε το δώρο του Θεού (Εφεσ. 2/β' 8, 9). Δεν μπορούμε να σώσουμε τους εαυτούς μας. Χρειαζόμαστε το έλεος του Θεού. Όπως ο Ισραήλ δεν έκανε τίποτα για να κερδίσει τη γη (Δευτ. 9/θ' 5), κατά τον ίδιο τρόπο, δεν μπορούμε να κερδίσουμε το έλεος του Θεού με την καλή μας συμπεριφορά. Αυτή η διαδικασία της κατάκτησης δείχνει πώς λειτουργεί η σωτηρίας μας. Όπως και ο Ισραήλ, έτσι κι εμείς δεν μπορούμε να κά-

νουμε τίποτα για να κερδίσουμε τη σωτηρία μας (Εφεσ. 2/β' 8, 9). Είναι δώρο, όπως η γη ήταν δώρο του Θεού στους Ισραηλίτες, βάσει της σχέσης διαθήκης μαζί Του. Σίγουρα δεν βασιζόταν στα δικά τους έργα ή στη δική τους αξία (βλ. Δευτ. 9/θ' 5).

Ωστόσο, για να απολαύσουν οι Ισραηλίτες αυτό το δώρο του Θεού, έπρεπε να αναλάβουν όλες τις ευθύνες που έφερνε η ζωή στη γη. Το ίδιο ισχύει και για εμάς: πρέπει να ακολουθήσουμε τον δρόμο του αγιασμού και να υπακούμε στις απαιτήσεις της βασιλείας του Θεού. Αν και δεν είναι ακριβώς το ίδιο, μπορούμε να δούμε έναν παραλληλισμό μεταξύ της δωρεάς της γης και της σωτηρίας μας. Μας έχει δοθεί ένα υπέροχο δώρο, αλλά μπορούμε να το χάσουμε αν δεν προσέξουμε.

ΣΚΕΨΗ: Πώς αντιμετωπίζουν οι Χριστιανοί σήμερα παρόμοιες προκλήσεις με εκείνες που σχετίζονται με την κατάληψη της Γης της Επαγγελίας; Βλέπε Φιλ. 2/β' 12, Εβρ. 12/ιβ' 28.

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου

ΤΟ ΙΩΒΗΛΑΙΟ ΕΤΟΣ

Η γη ήταν τόσο σημαντική για την ύπαρξη του Ισραήλ ως λαός του Θεού, που δεν μπορούσε να δοθεί ως ένα ενιαίο σύνολο. Έπρεπε να μοιραστεί σε φυλές, συγγένειες και οικογένειες (Αριθ. 34/λδ' 13-18), ώστε να αποτραπεί το ενδεχόμενο να καταλήξει στην κατοχή ολίγων προνομιούχων ηγετών.

Διαβάστε Λευιτ. 25/κε' 1-5, 8-13. Ποιος ήταν ο σκοπός του Σαββατικού και του Ιωβηλαίου έτους;

.....

Σε αντίθεση με την Αίγυπτο, όπου οι πολίτες συχνά έχαναν τη γη τους και γίνονταν δουλοπάροικοι του Φαραώ, ο σκοπός του Θεού για τους Ισραηλίτες ήταν να μην στερηθούν ποτέ μόνιμα την κληρονομιά τους. Κανείς, εκτός από τη φυλή και την οικογένεια στην οποία είχε αρχικά απονεμηθεί η γη, δεν μπορούσε να την κατέχει. Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού, η γη δεν μπορούσε ποτέ να πωληθεί μόνιμα. Μπορούσε μόνο να ενοικιαστεί, με βάση την αξία της που καθοριζόταν από τον αριθμό των ετών που απέμεναν μέχρι το επόμενο Ιωβηλαίο έτος. Συνεπώς, οι συγγενείς ενός ανθρώπου που αναγκάζονταν να "πουλήσει" την πατρογονική του γη είχαν την υποχρέωση να την εξαγοράσουν ακόμα και πριν από το Ιωβηλαίο έτος (Λευιτ. 25/κε' 25).

Η μοιρασιά της γης μάς δίνει μια εικόνα για την καρδιά του Θεού. Ο ουράνιος Πατέρας μας θέλει τα παιδιά Του να είναι γενναίωδωρα με εκείνους που έχουν λιγότερα και να διαθέτουν τη γη τους για να

τρέφουν τους άλλους κάθε εβδομο χρόνο. Το Σαββατικό έτος ε-
φαρμόζει την αρχή της εντολής του Σαββάτου σε μεγαλύτερη κλί-
μακα. Αφενός οι Ισραηλίτες με την κατοχή της γης πρέπει να κατα-
λάβουν την αξία της σκληρής δουλειάς και αφετέρου να δείχνουν
σεβασμό και καλοσύνη προς εκείνους που αντιμετωπίζουν οικονο-
μικές δυσκολίες. Η νομοθεσία για την κατοχή της γης έδινε σε κάθε
Ισραηλίτη την ευκαιρία να ξεφύγει από δύσκολες συνθήκες και να
ξεκινήσει ξανά τη ζωή του.

Στην ουσία, αυτός είναι ο κύριος σκοπός του Ευαγγελίου: να εξα-
λείψει τη διάκριση μεταξύ πλουσίων και φτωχών, εργοδότη και ερ-
γαζομένου, προνομιούχων και μη προνομιούχων, θέτοντάς μας
όλους σε ισότιμη βάση, αναγνωρίζοντας ότι όλοι έχουμε την ίδια
ανάγκη από τη χάρη του Θεού.

Δυστυχώς, ο Ισραήλ παρέλειψε να τηρήσει τους κανόνες που είχε
θέσει ο Θεός και, μετά από αιώνες, οι προειδοποιήσεις για την α-
πομάκρυνση τους από τη γη, εκπληρώθηκαν (Β' Χρον. 36/λς' 20,
21).

ΣΚΕΨΗ: Πώς το Σάββατο και οι κανόνες που έδωσε ο Θεός στο
Ισραήλ σχετικά με την εξαγορά της γης μάς διδάσκουν ότι είμαστε
όλοι ίσοι στα μάτια του Θεού; Πώς μπορεί το Σάββατο να μας βοη-
θήσει να πούμε "όχι" στην κακή συνήθεια του καταναλωτισμού που
μαστιάζει την κοινωνία μας;

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου

Η ΓΗ ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ

Διαβάστε Ιερ. 24/κδ' 6, Ιερ. 31/λα' 16, Ιεζ. 11/ια' 17, Ιεζ. 28/κη' 25,
και Ιεζ. 37/λζ' 14, 25. Ποια ήταν η υπόσχεση του Θεού σχετικά με
την επιστροφή του Ισραήλ στη Γη της Επαγγελίας και πώς αυτή
εκπληρώθηκε;

.....
.....
Όταν οι Ισραηλίτες μεταφέρθηκαν στη Βαβυλώνα, έμαθαν μια ση-
μαντική αλήθεια. Η σχέση τους με τον Θεό δεν εξαρτιόταν από το
αν ζούσαν στη Γη της Επαγγελίας. Ο Θεός συνέχισε να είναι ο Θε-
ός τους, ακόμη και όταν δεν βρίσκονταν στη γη αυτή. Όταν οι Ισ-
ραηλίτες εξομολογήθηκαν τις αμαρτίες τους, μετανόησαν και ανα-
ζήτησαν τον Κύριο με όλη τους την καρδιά, ο Θεός τήρησε ξανά
την υπόσχεσή Του και τους επανέφερε στη γη τους ως ένδειξη της
αποκατάστασής τους. Δηλαδή, εξακολούθησε να είναι ο Θεός
τους, ακόμη κι όταν εκείνοι δεν βρίσκονταν στη γη.

Ωστόσο, όπως η υπόσχεση της κατοχής της γης από τους Ισραηλί-
τες ήταν υπό όρους (Δευτ. 28/κη' 63–64, Ναυή 23/κγ' 13, 15, Α'

Βασ. 9/θ' 7, Β' Βασ. 17/ιζ' 23, Ιερ. 12/ιβ' 10–12), έτσι και η υπόσχεση για επανεγκατάσταση και ευημερία στη γη μετά την εξορία εξαρτιόταν από την πίστη του λαού. Παράλληλα, οι προφύτες της Παλαιάς Διαθήκης προανήγγειλαν μια αποκατάσταση που θα έφερνε ένας μελλοντικός βασιλιάς από τη γενιά του Δαβίδ (Ησ. 9/θ' 6–7· Ζαχ. 9/θ' 9, 16). Αυτή η υπόσχεση εκπληρώθηκε με τη ζωή, τον θάνατο και την ανάσταση του Ιησού Χριστού, στον Οποίο όλες οι υποσχέσεις προς τον αρχαίο Ισραήλ βρίσκουν την τελική τους εκπλήρωση.

Στην Καινή Διαθήκη, αναφέρεται επίσης ότι ο Θεός τήρησε τις υποσχέσεις Του προς τον Ισραήλ όταν έστειλε τον Ιησού Χριστό (Β' Κορ. 1/α' 20, Ρωμ. 15/ιε' 8). Όταν κατανοήσουμε αυτή τη βιβλική αλήθεια, θα δούμε ότι η Γη της Επαγγελίας είναι σύμβολο πνευματικών ευλογιών. Ο Θεός σχεδιάζει να μας δώσει αυτές τις ευλογίες τόσο τώρα (Εφεσ. 2/β' 6) όσο και στην αιωνιότητα.

Η απόλυτη εκπλήρωση της θεϊκής υπόσχεσης για ανάπαυση, αφθονία και ευημερία στη γη θα πραγματοποιηθεί στη νέα γη, απαλλαγμένη από την αμαρτία και τις συνέπειές της. Με αυτή την έννοια, ως Χριστιανοί, η ελπίδα μας βασίζεται στην υπόσχεση του Χριστού ότι θα επιστρέψει και, μετά από χίλια χρόνια στον ουρανό, θα εγκαθιδρύσει τη βασιλεία Του αιώνια πάνω στη νέα γη. Αυτή θα είναι η απόλυτη εκπλήρωση όλων των υποσχέσεων για τη γη.

ΣΚΕΨΗ: Διάβασε Ιωάν. 14/ιδ' 1-3, Τίτ. 2/β' 13 και Αποκ. 21/κα' 1-3. Τι ελπίδα βρίσκουμε σε αυτά τα εδάφια και γιατί η θυσία του Ιησού εγγυάται την εκπλήρωση αυτής της ελπίδας;

Παρασκευή 28 Νοεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:06'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σελ. 801-808.

«Θα σωθούμε αιώνια όταν εισέλθουμε δια των πυλών στην πόλη. Τότε θα μπορούμε να χαρούμε ότι είμαστε σωσμένοι, αιώνια σωσμένοι. Αλλά μέχρι τότε, πρέπει να δώσουμε προσοχή στην προτροπή του απόστολου Παύλου: "Ας φοβηθούμε, λοιπόν, μήπως και, ενώ μένει σε μας η υπόσχεση να μπούμε μέσα στην κατάπαυσή του, φανεί κάποιος από μας ότι τη στερήθηκε" (Εβρ. 4/δ' 1). Το να γνωρίζουν για τη Χαναάν, να τραγουδάνε τα τραγούδια της Χαναάν, να χαίρονται με την προοπτική της εισόδου στη Χαναάν, δεν έφερε τα παιδιά του Ισραήλ στα αμπέλια και τους ελαιώνες της γης της επαγγελίας. Μπορούσαν να την κάνουν δική τους στην πραγματικότητα μόνο με κατοχή, συμμόρφωση με τους όρους, ζωντανή

πίστη στον Θεό, και προσωπική οικειοποίηση των υποσχέσεών Του.» - Έ. Χουάιτ, The Youth Instructor, 17 Φεβρουαρίου 1898.

«Στη Βίβλο η κληρονομιά των λυτρωμένων ονομάζεται πατρίδα (Εβρ. 11/ια' 14-16). Εκεί ο ουράνιος Ποιμένας οδηγεί το ποίμνιό Του σε ζωντανές πηγές υδάτων. Εκεί το δέντρο της ζωής καρποφορεί κάθε μήνα και τα φύλλα του προορίζονται για τη χρήση των εθνών. Εκεί υπάρχουν αστείρευτα ποτάμια, καθάρια σαν το κρύσταλλο, και στην ακροποταμιά δέντρα κυματίζοντας στην αύρα σκιάζουν τα μονοπάτια από όπου διαβαίνουν οι λυτρωμένοι του Κυρίου. Εκεί οι απλόχωρες πεδιάδες διαμορφώνονται σε γοητευτικούς λόφους και τα βουνά του Θεού υψώνουν τις μεγαλόπρεπες κορφές τους. Σ' αυτό το ειδυλλιακό περιβάλλον, ο λαός του Θεού, εξόριστος και περιπλανώμενος τόσα χρόνια, θα βρει τελικά κατοικία» - Τ.Π.Σ. σελ.804, 805.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Η Γη της Επαγγελίας συμβολίζει την υπέροχη ζωή που μας υποσχέθηκε ο Ιησούς (Ιωάν. 10/ι' 10). Τι μας διδάσκει η Γη της Επαγγελίας για το σχέδιο του Θεού να μας σώσει;
2. Τι σημαίνει να είσαι πολίτης της βασιλείας του Θεού; Ως πολίτες, πώς πρέπει να ζούμε;
3. Ως άνθρωποι, απογοητευόμαστε συνεχώς από τις υποσχέσεις των άλλων και μερικές φορές από τις υποσχέσεις που δίνουμε στον εαυτό μας. Γιατί μπορείτε να εμπιστευέστε τις υποσχέσεις του Θεού;
4. Πώς μπορούμε να κάνουμε τις υποσχέσεις για μια νέα γη πραγματικότητα τώρα;

10. Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Όλα αυτά έγιναν παραδείγματα σ' εκείνους, και γράφτηκαν για τη νουθεσία μας, στους οποίους έφτασαν τα τέλη των αιώνων» Α' Κορινθίους 10/ι' 11.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Α' Κορ. 10/ι' 1-13, Ματθ. 2/β' 15, Ναυή 1/α' 1-3, Πράξ. 3/γ' 22-26, Εβρ. 3/γ' 7 - 4/δ' 11, Β' Κορ. 10/ι' 3-5.

Στο βιβλίο του Ιησού του Ναυή, το κύριο πρόσωπο του βιβλίου δείχνει πέρα από τον ίδιο, προς μια πραγματικότητα πολύ μεγαλύτερη από αυτόν. Αυτόν τον σημαντικό κανόνα τον συναντάμε σε όλη την Αγία Γραφή - όπως με τη γη Χαναάν, που γίνεται σύμβολο της αιώνιας ελπίδας μας για μια νέα γη. Και, φυσικά, η επίγεια ιερατική λατρεία και το αγιαστήριο ήταν τύποι που έδειχναν μια ανώτερη πνευματική πραγματικότητα: «Όταν, όμως, ήρθε ο Χριστός, ο αρχιερέας των αγαθών που επρόκειτο να ακολουθήσουν, διαμέσου της μεγαλύτερης και τελειότερης σκηνής, όχι χειροποίητης, δηλαδή, όχι αυτής της κατασκευής» (Εβρ. 9/θ' 11).

Αλλά τίθεται το ερώτημα: Πώς ο Ιησούς του Ναυή δείχνει προς κάτι που θα γίνει στο μέλλον; Πώς ξέρουμε ότι μια τέτοια ερμηνεία είναι σωστή; Ποιοι είναι οι βιβλικοί κανόνες που μας βοηθούν να συνδέσουμε το βιβλίο του Ιησού του Ναυή με την Καινή Διαθήκη και με τα γεγονότα των εσχάτων ημερών;

Αυτή την εβδομάδα θα μελετήσουμε βασικές αρχές για το πώς ερμηνεύουμε την Αγία Γραφή σε σχέση με την τυπολογία. Θα δούμε πώς ο ίδιος ο λόγος του Θεού μάς δίνει σημάδια για την τυπολογία και πώς η ζωή του Ιησού του Ναυή προεικονίζει το έργο του Μεσσία. Επίσης, θα δούμε πώς αυτά τα σύμβολα συνδέονται με την Εκκλησία και την ολοκλήρωση της ανθρώπινης ιστορίας.

Κυριακή 30 Νοεμβρίου

ΒΙΒΛΙΚΗ ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

Διαβάστε Εβρ. 8/η' 5 και Εβρ. 9/θ' 23. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τα σύμβολα της Αγίας Γραφής και τι αυτά σημαίνουν;

.....

Αυτές οι βιβλικές περικοπές χρησιμοποιούν τις ελληνικές λέξεις «τύπος» και «αντίτυπος» για να δείξουν πώς ένα γεγονός ή πρόσωπο της Παλαιάς Διαθήκης προεικονίζει κάτι που θα συμβεί αργότερα στην Καινή Διαθήκη ή στο μέλλον.

Η τυπολογία είναι ένας τρόπος κατανόησης της Αγίας Γραφής, όπου πρόσωπα, γεγονότα ή καταστάσεις της Παλαιάς Διαθήκης «προεικονίζουν» τον Ιησού ή άλλες αλήθειες του ευαγγελίου.

Ο «τύπος» είναι σαν ένα καλούπι ή μια πρώτη μορφή που μοιάζει με αυτό που θα έρθει αργότερα, δηλαδή τον «αντίτυπο», ο οποίος ολοκληρώνει και εκπληρώνει τον σκοπό του τύπου. Με άλλα λόγια, ο Θεός είχε ήδη σχεδιάσει αυτά τα πρόσωπα ή γεγονότα ώστε να δείχνουν προς κάτι μεγαλύτερο που θα γινόταν στο μέλλον.

Είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης δεν απέδιδαν τυχαία νοήματα στην Παλαιά Διαθήκη. Κάθε τύπος της Παλαιάς Διαθήκης επιβεβαιώνεται πρώτα μέσα από τις προφητείες, πριν εκπληρωθεί στην Καινή Διαθήκη.

Κοιτάξτε τι είπαν οι συγγραφείς της Παλαιάς Διαθήκης για τον βασιλιά Δαβίδ. Στη συνέχεια, δείτε τι λένε γι' αυτόν οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης. Τι διδάγματα μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια σχετικά με τους τύπους και τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν στην Αγία Γραφή;

α. Ο Δαβίδ (Ψαλ. 22/κβ' 1, 14-18):

.....

β. Ο νέος Δαβίδ (Ιερ. 23/κγ' 5, Ησ. 9/θ' 5, 6, Ησ. 11/ια':1-5):

.....

γ. Ο αντιτυπικός (πραγματικός) Δαβίδ (Ιωάν. 19/θ' 24):

.....

Κοιτάζοντας αυτά τα κείμενα, ανακαλύπτουμε ότι η ίδια η Παλαιά Διαθήκη μάς δίνει το κλειδί για να αναγνωρίσουμε και να εφαρμόσουμε τους τύπους μέσα στην Αγία Γραφή. Δηλαδή, οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης - των οποίων η Γραφή ήταν η Παλαιά Διαθήκη - εμπνεύστηκαν από το Άγιο Πνεύμα για να χρησιμοποιήσουν τους τύπους της Παλαιάς Διαθήκης και να αποκαλύψουν την «παρούσα αλήθεια» (Β' Πέτρ. 1/α' 12), ιδιαίτερα σε σχέση με τον Ιησού και το έργο Του.

Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου

ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΤΥΠΟΣ

Κανείς δεν επιτρέπεται να αποφασίζει αυθαίρετα τι είναι τύπος στην Αγία Γραφή ή ποια είναι η σημασία του στην Καινή Διαθήκη. Η ίδια η Αγία Γραφή παρέχει ορισμένους κανόνες και αρχές για να μας βοηθήσει να κατανοήσουμε αυτούς τους τύπους και τις σημασίες τους.

Η Καινή Διαθήκη παρουσιάζει την εκπλήρωση του αντίτυπου (δηλαδή του τελικού νοήματος του τύπου) σε τρία βασικά στάδια: στη ζωή του Χριστού (χριστολογική εκπλήρωση), στην εμπειρία της Εκκλησίας (εκκλησιολογική εκπλήρωση), στον έσχατο καιρό (εσχατολογική εκπλήρωση).

Τέτοιου είδους τύποι και αντίτυποι υπάρχουν σε όλη την Αγία Γραφή και μας βοηθούν να κατανοήσουμε βαθύτερα το μήνυμά της - για τον Ιησού, τη σωτηρία και την ελπίδα που έχουμε ως πιστοί.

Δες τους παρακάτω τύπους της Παλαιάς Διαθήκης: Ισραήλ, Έξοδος και Αγιαστήριο. Πώς εκπληρώνεται ο καθένας από αυτούς στις τρεις αντίτυπες φάσεις: τη χριστολογική, την εκκλησιολογική και την εσχατολογική;

1. Ισραήλ

- α. Χριστολογική Φάση: Ο Ιησούς εκπλήρωσε την αποστολή του Ισραήλ (Ματθ. 2/β' 15)
- β. Εκκλησιολογική Φάση: Η Εκκλησία ονομάζεται «ο Ισραήλ του Θεού» (Γαλ. 6/ς' 16)
- γ. Εσχατολογική Φάση: Ο Θεός έχει έναν λαό από όλες τις φυλές (Αποκ. 7/ζ' 4–8, 14)

2. Έξοδος

- α. Χριστολογική Φάση: Ο Ιησούς επέστρεψε από την Αίγυπτο, όπως και οι Ισραηλίτες (Ματθ. 2/β' 19–21).
- β. Εκκλησιολογική Φάση: Ο Θεός καλεί τους πιστούς να βγουν από τον κόσμο της αμαρτίας (Β' Κορ. 6/ς' 17).
- γ. Εσχατολογική Φάση: Ο λαός του Θεού καλείται να βγει από τη Βαβυλώνα (Αποκ. 18/ιη' 4).

3. Αγιαστήριο

- α. Χριστολογική φάση: Ο Ιησούς είναι ο αληθινός ναός και κατοίκησε ανάμεσά μας (Ιωάν. 1/α' 14, 2/β' 21, Ματθ. 26/κς' 61).
- β. Εκκλησιολογική Φάση: Οι πιστοί είναι ο ναός του Θεού (Α' Κορ. 3/γ' 16-17, Β' Κορ. 6/ς' 16).
- γ. Εσχατολογική Φάση: Ο Θεός θα κατοικεί για πάντα με τον λαό Του (Αποκ. 3/γ' 12, 11/ια' 19, 21/κα' 3, 21/κα' 22).

«Η Αγία Γραφή έχει έναν συγγραφέα, τον Θεό, και όλα τα μέρη της συμφωνούν μεταξύ τους. Όλες οι διδασκαλίες της ταιριάζουν και κάθε ερμηνεία πρέπει να συμφωνεί με όσα λέει συνολικά η Αγία Γραφή.» - Raoul Dederen, ed., Εγχειρίδιο Θεολογίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2000), σελ. 65.

ΣΚΕΨΗ: Τι κάνεις όταν σου είναι δύσκολο να καταλάβεις το νόημα ορισμένων εδαφίων της Αγίας Γραφής;

Τρίτη 2 Δεκεμβρίου

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ, Ο ΤΥΠΟΣ

Διαβάστε Έξ. 3/γ' 1, 2, Ναυή 1/α' 1-3, Αριθ. 13/ιγ' 1, 2, Ναυή 2/β' 1, Έξ. 3/γ' 5, Ναυή 5/ε' 15. Ποιες είναι οι ομοιότητες στη ζωή του Μωυσή και του Ιησού του Ναυή; Με ποιους τρόπους ο Ιησούς του Ναυή είναι τύπος του Μωυσή;

.....
.....
Όπως είδαμε στο πρώτο μάθημα, ο Ιησούς του Ναυή παρουσιάζεται ως ένας νέος Μωυσής, που επαναλαμβάνει τα σημαντικά βήματα της εξόδου από την Αίγυπτο, αυτή τη φορά για τη δεύτερη γενιά. Όπως και ο Μωυσής, ο Ιησούς του Ναυή πήρε την εντολή κατά τη διάρκεια μιας προσωπικής συνάντησης με τον Θεό. Και οι δύο ηγέτες, οδήγησαν τον Ισραήλ σε μεγάλα επιτεύγματα που ενέπνευσαν φόβο στους άλλους λαούς. Ο Μωυσής οδήγησε τον Ισραήλ μέσα από την Ερυθρά Θάλασσα, και ο Ιησούς του Ναυή οδήγησε τον λαό μέσα από τον Ιορδάνη ποταμό με θαυμαστό τρόπο. Και οι δύο τους τόνισαν τη σημασία της περιτομής και του Πάσχα. Το μάννα άρχισε να πέφτει την εποχή του Μωυσή και σταμάτησε στην εποχή του Ιησού του Ναυή. Και οι δύο διατάχθηκαν να βγάλουν τα σανδάλια τους. Η εκτεινόμενη χείρα και των δύο σήμαινε τη νίκη για τον Ισραήλ. Ο Μωυσής έδωσε οδηγίες για την κατανομή της γης και τις πόλεις καταφυγίου, και ο Ιησούς του Ναυή τις υλοποίησε. Και οι δύο, στο τέλος της ηγεσίας τους, έδωσαν έναν αποχαιρετιστήριο λόγο στον λαό και ανανέωσαν τη διαθήκη με τον Θεό.

Μελετήστε τα εδάφια Δευτ. 18/ιη' 15-19, Δευτ. 34/λδ' 10-12, Ιωάν. 1/α' 21, Πράξ. 3/γ' 22-26 και Πράξ. 7/ζ' 37. Ποιος εκπληρώνει την προφητεία του Μωυσή για έναν προφήτη σαν τον ίδιο; Πώς ταιριάζει ο Ιησούς του Ναυή στην εικόνα;

Η ζωή του Ιησού του Ναυή εκπληρώνει εν μέρει την προφητεία που έκανε ο Μωυσής (Δευτ. 18/η' 15, 18). Η προφητεία του Μωυσή θα μπορούσε να εκπληρωθεί μόνο από τον Μεσσία. Ο Μεσσίας γνώριζε τον Πατέρα απόλυτα (Ιωάν. 1/α' 14, 18). Ήταν αληθινός και αποκάλυψε τον Θεό με ειλικρίνεια (Λουκ. 10/ι' 22, Ιωάν. 14/ιδ' 6, Ματθ. 22/κβ' 16). Ο Θεός πράγματι έβαλε τα λόγια Του στο στόμα Του (Ιωάννης 14:24). Έτσι, τόσο η ζωή του Μωυσή όσο και αυτή του Ιησού του Ναυή γίνονται τύποι του ερχόμενου Μεσσία, του Ιησού.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο σημαντικός είναι ο Ιησούς στην πνευματική σου πορεία; Γιατί ο Ιησούς και ό,τι έχει κάνει για σένα πρέπει να είναι το θεμέλιο της χριστιανικής σου εμπειρίας;

Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ, ΤΟ ΑΝΤΙΤΥΠΟ

Η ιστορία του Ιησού του Ναυή πρέπει να κατανοηθεί συμβολικά. Οι πόλεμοι που διεξήγαγε ο Ιησούς του Ναυή είναι πραγματικά ιστορικά γεγονότα με μεγάλη σημασία για την ιστορία του Ισραήλ. Σκοπός αυτών των πολέμων ήταν να εγκατασταθούν οι Ισραηλίτες στη Γη της Επαγγελίας, όπου θα ζούσαν ειρηνικά και θα δημιουργούσαν μια κοινωνία που θα ακολουθούσε τον Νόμο του Θεού.

Αργότερα, οι συγγραφείς της Παλαιάς Διαθήκης δείχνουν ότι ο Σωτήρας θα κάνει το ίδιο έργο που έκανε ο Ιησούς του Ναυή. Ο Ησαΐας μάς δείχνει ότι ο υποσχόμενος Σωτήρας θα «κληροδοτήσει τις ερημωμένες κληρονομίες» (Ησ. 49/μθ' 8). Αυτό το εδάφιο μάς δείχνει ότι ο Σωτήρας θα είναι ο νέος Ιησούς του Ναυή. Όπως ακριβώς ο Ιησούς του Ναυή έδωσε τη γη στους Ισραηλίτες, έτσι και ο Σωτήρας θα δώσει στον νέο Ισραήλ όλα τα δώρα που ο Θεός υποσχέθηκε στην εκκλησία.

Διαβάστε Εβρ. 3/γ' 7 - 4/δ' 11. Η Παλαιά Διαθήκη μάς δείχνει ότι ο Ιησούς του Ναυή είναι ο νέος Μωυσής. Πώς δείχνει η Καινή Διαθήκη ότι ο Ιησούς του Ναυή είναι επίσης τύπος του Ιησού Χριστού;

Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης παρουσίασαν πολλές πλευρές της διακονίας του Ιησού Χριστού μέσα από το έργο του Ιησού του Ναυή. Όπως ο Ιησούς του Ναυή εισήλθε στη Χαναάν μετά από 40 χρόνια στην έρημο, έτσι και ο "αντίτυπος του Ιησού του Ναυή", ο Ιησούς Χριστός, ξεκίνησε την επίγεια διακονία Του μετά από 40 ημέρες στην έρημο (Ματθ. 4/δ' 1-11, Λουκ. 4/δ' 1-13) και τη μεσιτική Του διακονία στον ουρανό μετά από 40 μέρες στην "έρημο" αυτής της γης (Πράξ. 1/α' 3, 9-11, Εβρ. 1/α' 2).

Ο Ιησούς του Ναυή διέσχισε τον Ιορδάνη ποταμό. Ο Ιησούς βαπτίστηκε στον Ιορδάνη ποταμό (Ματθ. 3/γ' 13-17, Μάρκ. 1/α' 9-11). Μετά τη βάπτισή Του, ο Ματθαίος, ο Μάρκος και ο Λουκάς χρησιμοποιούν ένα απόσπασμα από τον Ψαλ. 2/β' 7 και από τον Ησ. 42/μβ' 1, δηλαδή από έναν Μεσσιανικό ψαλμό και από έναν ύμνο για τον Θλιμμένο Δούλο (Ματθ. 3/γ' 17 - Μάρκ. 1/α' 11 - Λουκ. 3/γ' 22). Κατά συνέπεια, μέσω της βάπτισής Του, ο Ιησούς παρουσιάζεται ως ο θεϊκός Πολεμιστής που θα διεξάγει - μέσα από μια ζωή πιστής υπακοής, ακόμη και μέχρι θανάτου - τους πολέμους του Κυρίου εναντίον των κακών δυνάμεων. Η ζωή Του και ο θάνατός Του στον σταυρό προκάλεσαν την εκδίωξη του Σατανά, οδήγησαν στην κατάκτηση των πνευματικών μας εχθρών, προσέφεραν πνευματική ανάπαυση στον λαό Του και παραχώρησαν κληρονομιά στους λυτρωμένους (Εφεσ. 4/δ' 8, Εβρ. 1/α' 4, Εβρ. 9/θ' 15).

ΣΚΕΨΗ: Τι σημαίνει να μπορούμε να "αναπαυόμαστε" σε αυτό που έχει κάνει ο Χριστός για εμάς; Δηλαδή, πώς μπορούμε να έχουμε τη βεβαιότητα ότι ο Ιησούς νίκησε τον Σατανά για εμάς;

Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ

Ο Ιησούς του Ναυή, ως τύπος, δείχνει κάτι που ξεπερνά τη διακονία του Ιησού Χριστού και φτάνει στη ζωή της εκκλησίας, στο σώμα του Χριστού. Πώς οι πόλεμοι που έδωσε ο λαός Ισραήλ με τον Ιησού του Ναυή προεικονίζουν τους πνευματικούς αγώνες της εκκλησίας; Ποιες είναι οι διαφορές; Διαβάστε Α' Τιμ. 1/α' 18, Β' Τιμ. 4/δ' 7, Εφεσ. 6/ς' 10-12, Β' Κορ. 10/ι' 3-5 και Πράξ. 20/κ' 32.

.....

Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης αναγνωρίζουν ότι ο Ιησούς του Ναυή ήταν ένας τύπος της εκκλησίας. Τα μέλη του σώματος του Χριστού, της εκκλησίας, συμμετέχουν σε έναν πνευματικό πόλεμο ενάντια στις δυνάμεις του κακού - ωστόσο, απολαμβάνουν την ανάπαυση της χάρης του Θεού (Εβρ. 4/δ' 9-11) και τις ευλογίες της πνευματικής τους κληρονομιάς.

Τι λένε τα παρακάτω εδάφια για την ολοκληρωτική εκπλήρωση της τυπολογίας του Ιησού του Ναυή; Α' Πέτ. 1/α' 4, Κολ. 3/γ' 24, Αποκ. 20/κ' 9, Αποκ. 21/κα' 3.

.....

Η πλήρης εκπλήρωση της τυπολογίας του Ιησού του Ναυή θα γίνει όταν επιστρέψει ο Ιησούς Χριστός κατά τη Δευτέρα Παρουσία (στο τέλος του κόσμου).

Η ζωή του Ιησού του Ναυή έδειχνε τόσο έντονα τον χαρακτήρα του Θεού, που μερικά σημεία της απέκτησαν προφητικό χαρακτήρα, προεικονίζοντας τη δράση και το πρόσωπο του Μεσσία.

Για εμάς σήμερα, ο Μεσσίας έχει ήδη έρθει. Δεν χρειάζεται πια να Τον παρουσιάζουμε με σύμβολα, αλλά έχουμε ακόμα το προνόμιο να Του μοιάζουμε στον χαρακτήρα. Ο Ιησούς ήθελε οι μαθητές Του να έχουν τη δόξα Του (Ιωάν. 17/ιζ' 22), και αυτή μπορεί να γίνει και δική μας καθώς σκεφτόμαστε ποιος είναι ο Χριστός (Β' Κορ. 3/γ' 18). Όσο περισσότερο Τον γνωρίζουμε και Τον παρατηρούμε, τόσο περισσότερο αλλάζει ο χαρακτήρας μας και γίνεται σαν τον δικό Του. Αυτό είναι βασικό για τη σχέση μας μαζί Του. Γι' αυτό είναι τόσο σημαντικό να διαβάζουμε κάθε μέρα τον Λόγο του Θεού και να σκεφτόμαστε τη ζωή, τον χαρακτήρα και τις διδασκαλίες του Ιησού. Γιατί όταν Τον κοιτάμε με την καρδιά μας, τότε αλλάζουμε πραγματικά.

ΣΚΕΨΗ: Ο Ιησούς του Ναυή, «ο τύπος», ρώτησε τους Ισραηλίτες: «Και ο Ιησούς είπε στους γιους Ισραήλ: Μέχρι πότε θα μένετε νωθροί στο να πάτε να κυριεύσετε τη γη, που ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σας, έδωσε σε σας;» (Ναυή 18/ιη' 3). Πώς θα διατύπωνε ο Ιησούς, «ο αντίτυπος» του Ιησού του Ναυή, αυτή την ερώτηση σήμερα;

Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:05'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: «Η αποστολή του Χριστού δεν είχε κατανοηθεί από τους συγχρόνους Του... Οι παραδόσεις, τα αποφθέγματα, τα ανθρώπινα θεσπίσματα έκρυψαν από αυτούς τα μαθήματα που ο Θεός ήθελε να τους διδάξει. Αυτές οι παραδόσεις, καθώς και τα αποφθέγματά τους έγιναν εμπόδιο για να κατανοήσουν και να εφαρμόσουν την αληθινή θρησκεία. Κι όταν η πραγματικότητα ήρθε - στο πρόσωπο του Χριστού - δεν έβλεπαν σε Αυτόν την εκπλήρωση όλων των τύπων τους, τη σκιά της ουσίας όλων των ιεροτελεστιών. Απέρριψαν το αντίτυπο και προσκολλήθηκαν στους τύπους και στις ανώφελες τελετές τους. Ο Υιός του Θεού είχε έρθει, αλλά αυτοί εξακολουθούσαν να ζητούν σημείο. Στο μήνυμα, “μετανοείτε, διότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών”, απαντούσαν ζητώντας ένα θαύμα (Ματθ. 3/γ' 2). Το ευαγγέλιο του Χριστού ήταν πέτρα σκανδάλου γι' αυτούς, επειδή ζητούσαν σημείο αντί για Σωτήρα. Περιμέναν ο Μεσσίας να αποδείξει τις αξιώσεις Του με ισχυρά έργα κατάκτησης και να στήσει την αυτοκρατορία Του πάνω στα ερείπια των επίγειων βασιλείων. Σε αυτή την προσδοκία ο Χριστός απάντησε με την παραβολή του σπορέα. Η βασιλεία του Θεού θα υπερίσχυε, όχι με τη δύναμη των όπλων και ούτε με τη βίαιη επι-

βολή, αλλά εμφυτεύοντας νέες αρχές στις καρδιές των ανθρώπων.» Λ.Ζ. σελ. 14,15.

«Η εκκλησία χρειάζεται πιστούς ανθρώπους, όπως ο Χάλεβ και ο Ιησούς του Ναυή, που είναι έτοιμοι να δεχτούν την αιώνια ζωή, απλά υπακούοντας στον Θεό. Οι εκκλησίες μας έχουν ανάγκη από εργάτες. Ο κόσμος είναι το πεδίο όπου πρέπει να εργαστούμε. Υπάρχει ανάγκη για ιεραπόστολους σε πόλεις και χωριά, όπου οι άνθρωποι είναι τόσο δεμένοι με την πλάνη και την ειδωλολατρία, περισσότερο κι από εκείνους που δεν έχουν ποτέ ακούσει για την αλήθεια. Το αληθινό ιεραποστολικό πνεύμα έχει φύγει από πολλές εκκλησίες που ισχυρίζονται ότι είναι αφιερωμένες στον Θεό· οι καρδιές τους δεν φλέγονται πια από αγάπη για τις ψυχές και από την επιθυμία να τις φέρουν στον Χριστό. Χρειαζόμαστε εργάτες με αφοσίωση και ζήλο. Δεν υπάρχει κανείς να απαντήσει στο κάλεσμα που έρχεται από παντού: "Ελάτε... και βοηθήστε μας";» - Μαρτυρίες για την Εκκλησία, τόμος 4, σελ. 156.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Πώς τα σύμβολα της Αγίας Γραφής σας βοηθούν να κατανοήσετε καλύτερα το έργο του Ιησού Χριστού για εσάς;
2. Πώς οι πνευματικές μάχες μοιάζουν με τον πόλεμο του Ιησού του Ναυή για την κατάκτηση της Χαναάν; Σε τι διαφέρουν οι δικές μας μάχες;
3. Σκεφτείτε πώς η υπόσχεση για έναν κόσμο χωρίς πόνο, αρρώστια ή θάνατο σας ενθαρρύνει στις δυσκολίες της ζωής. Τι ελπίδα σας δίνει;
4. Ο Ιησούς του Ναυή αντανakλούσε τον χαρακτήρα του Θεού σε τέτοιο βαθμό, που προεικόνιζε τη διακονία του Χριστού. Ποιοι είναι μερικοί πρακτικοί τρόποι με τους οποίους μπορείτε να επιτρέψετε στον Ιησού να αντανakλά τον χαρακτήρα Του σε εσάς πιο ολοκληρωμένα;

11. ΖΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΓΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Η γλυκιά απόκριση καταπραΰνει θυμό· αλλά, ο λυπηρός λόγος διεγείρει οργή» Παροιμίες 15/ε' 1.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ναυή 22/κβ', Εφεσ. 6/ς' 7, Ιωάν. 7/ζ' 24, Αριθ. 25/κε', Παρ. 15/ιε' 1, Α' Πέτ. 3/γ' 8, 9.

Η ζωή σε μια κοινότητα μπορεί κάποιες φορές να φέρει παρεξηγήσεις και εντάσεις. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για κοινότητες όπως η εκκλησία, όπου άνθρωποι από διαφορετικά περιβάλλοντα, κοινωνικά στρώματα, και πολλές φορές τελείως διαφορετικές κουλτούρες, ζουν και εργάζονται μαζί για έναν κοινό σκοπό.

Αυτή την εβδομάδα θα μελετήσουμε το κεφάλαιο 22/κβ' του Ιησού του Ναυή και θα δούμε ένα πρόβλημα που προέκυψε εξαιτίας μιας μεγάλης παρεξήγησης. Στην αρχή του βιβλίου, ο Ιησούς του Ναυή είχε διατάξει ορισμένες φυλές να περάσουν τον Ιορδάνη ποταμό και να συμμετάσχουν στην κατάκτηση της γης, μαζί με τις φυλές που βρίσκονταν στη δυτική πλευρά (Ναυή 1/α' 12-18). Τώρα που η αποστολή ολοκληρώθηκε, αυτές οι φυλές είναι ελεύθερες να επιστρέψουν πίσω. Όμως, όταν φτάνουν ανατολικά του Ιορδάνη, χτίζουν ένα θυσιαστήριο που προκαλεί ανησυχία στις φυλές της δυτικής πλευράς.

Γιατί είναι επικίνδυνο να βγάζουμε βιαστικά συμπεράσματα για τη συμπεριφορά των άλλων; Πώς μπορούμε να ενισχύσουμε την ενότητα μέσα στην εκκλησία; Γιατί είναι σημαντικό να έχουμε κατά νου τον ευρύτερο σκοπό της κλήσης μας και να μη μας αποσπούν άσχετα πράγματα; Αυτά είναι μερικά από τα ερωτήματα με τα οποία θα ασχοληθούμε αυτή την εβδομάδα.

Κυριακή 7 Δεκεμβρίου

ΔΕΣΜΕΥΣΗ

Διαβάστε Ναυή 22/κβ' 1-8. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τη δέσμευση των Ρουβηνιτών, των Γαδιτών και της μισής φυλής του Μανασσή;

.....

.....

Ο Ιησούς του Ναυή επιβεβαιώνει ότι οι φυλές από την ανατολική πλευρά του Ιορδάνη εκπλήρωσαν πλήρως τις υποχρεώσεις που τους είχαν ανατεθεί από τον Μωυσή και τον ίδιο. Αυτό έδειχνε μεγάλη αφοσίωση και θυσία για το κοινό καλό του Ισραήλ. Πολέμησαν στο πλευρό των αδελφών τους τις «πολλές αυτές ημέρες», που στην πραγματικότητα ήταν περίπου έξι με επτά χρόνια (βλ. Ναυή 11/ια' 18, 14/ιδ' 10 και Δευτ. 2/β' 14). Άφησαν τις γυναίκες και τα παιδιά τους πίσω, στην ανατολική πλευρά του Ιορδάνη, και όμως στάθηκαν πιστοί και γενναίοι, αντιμετωπίζοντας κινδύνους, τραυματισμούς και πιθανό θάνατο στον πόλεμο.

Αυτά τα εδάφια δείχνουν έμμεσα πόσο σημαντική είναι η συνοχή του έθνους και προετοιμάζουν το έδαφος για την ιστορία που ακολουθεί και σχετίζεται με αυτήν την ιδέα. Θα παραμείνουν ενωμένες οι φυλές του Ισραήλ, παρόλο που ο ποταμός Ιορδάνης είναι ένα φυσικό σύνορο ανάμεσά τους; Θα επιτρέψουν τη γεωγραφία να επηρεάσει την ταυτότητά τους ως έθνος ή θα τους ενώσει η κοινή τους λατρεία προς τον έναν αληθινό Θεό, ώστε να παραμείνουν δυνατοί και ενωμένοι κάτω από την καθοδήγηση του Θεού;

Ο Ιησούς του Ναυή εξηγεί πως η πίστη τους ήταν δυνατή, επειδή δεν υπηρετούσαν απλώς τους άλλους Ισραηλίτες, αλλά τον ίδιο τον Θεό, ο οποίος τους είχε αναθέσει την αποστολή τους.

Την ίδια αρχή συναντάμε και στην Καινή Διαθήκη. Ο απόστολος Παύλος προέτρεψε τους χριστιανούς να προσφέρουν την υπηρεσία τους με αφοσίωση, σαν να το κάνουν για τον Θεό, και όχι απλώς για ανθρώπους (βλ. Εφεσ. 6/ς' 7, Κολ. 3/γ' 23, Α' Θεσ. 2/β' 4). Υπάρχει πιο σημαντική αποστολή από το να προσφέρει κανείς το έργο του στον ίδιο τον Δημιουργό του σύμπαντος;

Στην καθημερινή μας ζωή, συχνά αντιμετωπίζουμε δυσκολίες και προβλήματα που εύκολα μπορεί να μας αποθαρρύνουν και να μας κάνουν να θέλουμε να τα παρατήσουμε. Είναι εύκολο κάποιες φορές να το κάνουμε αυτό. Όμως μπορούμε να ζητήσουμε τη δύναμη του Κυρίου, που υπόσχεται να είναι μαζί μας και να μας βοηθά να κάνουμε αυτό που μας ζητά. Αν κρατάμε μπροστά μας τον υψηλό σκοπό που μας έχει δώσει ο Θεός, μπορούμε να έχουμε το κίνητρο

να συνεχίσουμε, παρά τις αναπόφευκτες δυσκολίες και απογοητεύσεις που υπάρχουν σε αυτόν τον έκπτωτο αμαρτωλό κόσμο.

ΣΚΕΨΗ: Στο Ναυή 22/κβ' 5, 6 αναφέρει ότι ο Ιησούς του Ναυή απηύθυνε έκκληση στις φυλές που αποχωρούσαν να παραμείνουν πιστές στον Κύριο και στη συνέχεια τις ευλόγησε. Πώς θα άλλαζαν οι σχέσεις μας στην εκκλησία αν προσευχόμασταν περισσότερο ο ένας για τον άλλον;

Δευτέρα 8 Δεκεμβρίου

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ...

Διαβάστε Ναυή 22/κβ' 9-20, για την ιστορία των φυλών που επέστρεψαν. Ποιες κατηγορίες απευθύνουν οι φυλές της δυτικής πλευράς του Ιορδάνη προς τις φυλές της ανατολικής πλευράς; Πόσο βάσιμες ήταν αυτές οι κατηγορίες;

.....
.....
Σε αντίθεση με το εδάφιο 1, όπου οι φυλές στην ανατολική πλευρά αναφέρονται με τη συνηθισμένη ονομασία τους (Ρουβηνίτες, Γαδίτες κ.λπ.), εδώ χρησιμοποιείται μια διαφορετική έκφραση: «οι γιοι του Ρουβήν», «οι γιοι του Γαδ» και «η μισή φυλή του Μανασσή», η οποία έρχεται σε αντίθεση με το «οι γιοι του Ισραήλ» (Ναυή 22/κβ' 11), εκπροσωπώντας έτσι μια διαφορετική ομάδα.

Στην αφήγηση, η έκφραση «ολόκληρη η σύναξη του Ισραήλ» αναφέρεται μόνο στις εννιάμισι φυλές της δυτικής πλευράς του Ιορδάνη, τονίζοντας το ρήγμα που δημιουργήθηκε μεταξύ των δύο ομάδων. Στην πραγματικότητα, το βασικό ερώτημα της ιστορίας που ακολουθεί είναι αν οι φυλές στην ανατολική πλευρά του ποταμού μπορούν να θεωρηθούν Ισραηλίτες.

Θα περιμέναμε μια ομαλή κατάληξη στην ιστορία, όμως η ένταση αυξάνεται καθώς αναφέρεται ότι οι φυλές από την ανατολική πλευρά του Ιορδάνη έχτισαν ένα θυσιαστήριο κοντά στον Ιορδάνη. Το κείμενο δεν εξηγεί τον λόγο για αυτήν την πράξη, ούτε περιγράφει τη λειτουργία του θυσιαστηρίου ή την ειδική δραστηριότητα που σχετίζεται με αυτό. Η αμφιβολία για το τι σημαίνει αυτό το θυσιαστήριο γίνεται ακόμα μεγαλύτερη αν σκεφτούμε την πρώτη φορά που ο Ισραήλ πέρασε τον Ιορδάνη, στα κεφάλαια 3/γ' και 4/δ', όταν όλος ο Ισραήλ έφτασε στην άκρη του Ιορδάνη για να διασχίσει τον ποταμό και να περάσει στη Χαναάν. Εδώ, ένα μέρος του Ισραήλ φτάνει στην περιοχή του Ιορδάνη, αλλά τώρα για να περάσει τον ποταμό προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Και στις δύο περιπτώσεις, οικοδομείται μια κατασκευή από πέτρες.

Η πρώτη χρησιμοποιήθηκε ως μνημείο, ενώ η δεύτερη θεωρείται

εντυπωσιακό θυσιαστήριο. Το ερώτημα που αναπόφευκτα έρχεται στο μυαλό είναι: «Τι σημαίνουν σε σας αυτές οι πέτρες;» (σύγκρινε με Ναυή 4/δ' 6, 22). Είναι αυτό το θυσιαστήριο φτιαγμένο για θυσίες, ή είναι απλά ένα μνημείο; Μήπως ξεκινάνε ήδη οι άλλες φυλές να αποστατούν από τον Θεό;

Η έλλειψη συνεννόησης με τον Ιησού του Ναυή, τον Ελεάζαρ ή τους αρχηγούς των φυλών δημιουργεί χώρο για παρεξήγηση, που μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρές συγκρούσεις.

ΣΚΕΨΗ: Τι εννοούν ο Ιησούς και ο Παύλος όταν μας προτρέπουν να αποφεύγουμε να κρίνουμε τους άλλους; Διαβάστε Λουκ. 6/ς' 37, Ιωάν. 7/ζ' 24 και Α' Κορ. 4/δ' 5. Γιατί είναι τόσο εύκολο να βγάζουμε λανθασμένα συμπεράσματα για τα κίνητρα των άλλων;

Τρίτη 9 Δεκεμβρίου

ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Διαβάστε ξανά Ναυή 22/κβ' 13-15, αλλά τώρα σε σχέση με τους Αριθ. 25/κε'. Γιατί οι Ισραηλίτες επιλέγουν τον Φινεές ως επικεφαλής της αντιπροσωπείας προς τις δύομισι φυλές;

.....
.....
Πριν δώσουν πλήρη βάση στις φήμες για μια πιθανή δήλωση ανεξαρτησίας, οι εννιάμισι φυλές, που χαρακτηρίζονται δύο φορές ως «οι γιοι του Ισραήλ», στέλνουν μια αντιπροσωπεία για να διευκρινίσουν το κίνητρο και τον σκοπό που κατασκευάστηκε το θυσιαστήριο. Η αντιπροσωπεία αποτελούνταν από τον Φινεές, τον γιο του αρχιερέα Ελεάζαρ, ο οποίος θα διαδεχόταν τον Ελεάζαρ μετά τον θάνατό του (Ναυή 24/κδ' 33). Ο Φινεές είχε ήδη αποκτήσει κάποια φήμη ως ο ιερέας που έβαλε τέλος στην ακολασία του Ισραήλ στο Βέελ-Φεγώρ (Αριθ. 25/κε').

«Και όταν το είδε ο Φινεές, ο γιος του Ελεάζαρ, γιου του Ααρών, του ιερέα, σηκώθηκε από το μέσον της συναγωγής, και παίρνοντας στο χέρι του ένα μικρό δόρυ, πήγε πίσω από τον άνθρωπο τον Ισραηλίτη στη σκηνή, και διαπέρασε και τους δύο, και τον άνθρωπο τον Ισραηλίτη, και τη γυναίκα μέσα από την κοιλιά της. Και η πληγή των γιων Ισραήλ σταμάτησε» (Αριθ. 25/κε' 7, 8).

Ο Φινεές είχε σίγουρα κάποια επιρροή. Οι άλλοι απεσταλμένοι ήταν εκπρόσωποι των εννιάμισι φυλών στη δυτική πλευρά του Ιορδάνη, καθένas από τους οποίους ήταν αρχηγός μια φυλετικής οικογένειας.

Η αντιπροσωπεία ξεκινά την κατηγορία για βεβήλωση και επανάσταση με την επίσημη προφητική φράση, «αυτά λέει». Η διαφορά εδώ είναι ότι δεν μιλάει ο Κύριος, αλλά «ολόκληρη η συναγωγή του

Κυρίου» (Ναυή 22/κβ' 16). Εξαπολύουν την κατηγορία ότι ο Ισραήλ διέπραξε παράβαση, προδοσία και επανάσταση. Για τη λέξη «παράβαση» χρησιμοποιείται η ίδια εβραϊκή λέξη που είχε ήδη εμφανιστεί για να περιγράψει την αμαρτία του Αχάν (Ναυή 7/ζ' 1) και αναφέρεται πολλές φορές στα πρώτα πέντε βιβλία του Μωυσή (π.χ. Λευιτ. 5/ε' 15, Λευιτ. 6/ς' 2, Αριθ. 5/ε' 6, 12). Το παράδειγμα του Αχάν δείχνει προδοσία και του Βέελ-Φεγώρ επανάσταση. Εκφράζουν επίσης τον φόβο των εννιάμισι φυλών ότι η μη εξουσιοδοτημένη κατασκευή ενός θυσιαστηρίου θα οδηγήσει σε αποστασία, ειδωλολατρία και ανηθικότητα, κάτι που θα προκαλέσει την οργή του Κυρίου σε ολόκληρο το έθνος του Ισραήλ.

ΣΚΕΨΗ: Όλοι μας έχουμε αρνητικές εμπειρίες από το παρελθόν που θα επηρεάσουν τον τρόπο με τον οποίο θα διαχειριστούμε παρόμοια περιστατικά στο μέλλον. Πώς μπορεί η χάρη του Θεού να βοηθήσει ώστε οι τραγωδίες του παρελθόντος να μην καθορίσουν τον τρόπο που θα αντιμετωπίσουμε τους συνανθρώπους μας στο παρόν;

Τετάρτη 10 Δεκεμβρίου

ΜΙΑ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Διαβάστε Ναυή 22/κβ' 21-29 και Παρ. 15/ιε' 1. Τι μπορούμε να μάθουμε από την απάντηση των φυλών της ανατολικής πλευράς;

.....
.....
Η απάντηση των κατηγορουμένων, τόσο άμεση και δυνατή όσο και η κατηγορία, αποτελεί το κεντρικό σημείο του κεφαλαίου. Μέχρι εκείνη τη στιγμή, οι φυλές δεν είχαν πει τίποτα, απλώς άκουγαν ήρεμα όλα όσα τους καταλογίζονταν. Αν λάβουμε υπόψη τη σοβαρότητα των κατηγοριών, η υπομονή τους είναι παράδειγμα προς μίμηση και δείχνει τι σημαίνει πραγματικά η παροιμία: «Η γλυκιά απόκριση καταπραΰνει θυμό· αλλά, ο λυπηρός λόγος διεγείρει οργή» (Παρ. 15/ιε' 1).

Η απάντησή τους ξεκινά με μια σειρά από ονόματα που αποδίδονται στον Θεό του Ισραήλ: Ελ, Ελοχίμ, Ιεοβά (Ναυή 22/κβ' 22). Αυτή η φράση επαναλαμβάνεται δύο φορές με αυξανόμενη ένταση και γίνεται σαν όρκος, ώστε να απομακρυνθούν οι αμφιβολίες και οι ψεύτικες κατηγορίες που παραλίγο να οδηγήσουν σε εμφύλιο πόλεμο τον Ισραήλ. Οι φυλές είναι βαθιά πεπεισμένες ότι ο Θεός γνωρίζει πλήρως την κατάσταση και ελπίζουν πως η αντιπροσωπεία θα καταλήξει στο ίδιο συμπέρασμα. Οι δυόμισι φυλές δείχνουν επίσης ότι είναι πρόθυμες να λογοδοτήσουν στον Θεό, ζητώντας

Εκείνος να τους τιμωρήσει αν πράγματι είναι ένοχοι (βλ. Δευτ. 18/ιη' 19 και Α' Σαμ. 20/κ' 16).

Ακολουθεί μια απροσδόκητη αποκάλυψη, η οποία από τη μία αποδεικνύει ότι η κατηγορία δεν είχε βάση (το θυσιαστήριο δεν χρησιμεύει μόνο για θυσίες), και από την άλλη φανερώνει τα πραγματικά τους κίνητρα. Ο φόβος μήπως αποκοπούν από τον υπόλοιπο Ισραήλ - και όχι η αποστασία - ήταν ο πραγματικός λόγος για την πράξη τους. Έτσι, η κατασκευή του θυσιαστηρίου δεν είναι απόδειξη αποστασίας, όπως είχε αρχικά θεωρηθεί. Στην πραγματικότητα, ισχύει το αντίθετο: ενήργησαν με σεβασμό προς τον Κύριο, όπως και οι δυτικές φυλές. Η πραγματική ενότητα του Ισραήλ δεν βασιζέται στη γεωγραφία ή στο μέγεθος της κληρονομιάς τους, αλλά στην πνευματική τους πίστη και την αφοσίωση στις εντολές του Κυρίου. Η ειλικρινής ανησυχία των φυλών στη δυτική πλευρά του ποταμού αποκαλύπτεται επίσης με τη χαρά τους, καθώς διαπιστώνεται η αθωότητα των φυλών στην ανατολική πλευρά. Αντί να νιώσουν ντροπιασμένοι ή ηττημένοι από τα επιχειρήματα των αδελφών τους, χαίρονται πραγματικά που οι υποψίες τους αποδείχθηκαν λανθασμένες. Έτσι αποφεύχθηκε ο εμφύλιος πόλεμος και διατηρήθηκε η ενότητα του έθνους.

ΣΚΕΨΗ: Πώς αντιμετωπίζετε τις ψευδείς κατηγορίες; Μοιραστείτε μερικές από τις αρχές που καθοδηγούν τη στάση σας (βλ. Ψαλ. 37/λζ' 3-6, 34, 37).

Πέμπτη 11 Δεκεμβρίου

ΕΠΙΛΥΣΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ

Διαβάστε Ναυή 22/κβ' 30-34. Πώς αυτό το περιστατικό μας βοηθά να καταλάβουμε ορισμένους τρόπους επίλυσης συγκρούσεων και διατήρησης της ενότητας στην εκκλησία; (Συγκρίνετε με Ψαλ. 133/ρλγ', Ιωάν. 17/ιζ' 20-23, Α' Πέτ. 3/γ' 8, 9).

.....
.....
Η ιστορία στο Ναυή 22/κβ', περιέχει μερικές βασικές αρχές επικοινωνίας που μπορούμε να εφαρμόσουμε στις καθημερινές μας σχέσεις - στην οικογένεια, στην εκκλησία και στην κοινωνία.

- Όταν κάτι φαίνεται να πηγαίνει στραβά, το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να μιλήσουμε και να εξηγήσουμε την κατάσταση, αντί να κρατάμε μέσα μας υποψίες ή παράπονα μέχρι να ξεσπάσουμε. Είναι καλό ο λαός του Θεού να μην αδιαφορεί όταν εμφανίζονται προβλήματα. Βέβαια, αν οι φυλές της ανατολικής πλευράς είχαν εξηγήσει από την αρχή τον σκοπό τους για την κατασκευή του θυσιαστηρίου, το πρόβλημα ίσως να είχε αποφευχθεί.

- Ακόμα κι αν κάποιος είναι σίγουρος για την απόφασή του, δεν πρέπει να βιάζεται να βγάλει συμπεράσματα. Οι φυλές της δυτικής πλευράς του Ιορδάνη πίστεψαν αμέσως τη φήμη που άκουσαν και κατέληξαν λανθασμένα στο συμπέρασμα ότι οι φυλές της ανατολικής πλευράς είχαν ήδη αποστατήσει.

- Μιλήστε για τα πραγματικά ή φαινομενικά προβλήματα, πριν ενεργήστε βάσει των συμπερασμάτων σας.

- Να είστε πρόθυμοι να θυσιάσετε κάτι για χάρη της ενότητας. Οι φυλές της δυτικής πλευράς ήταν έτοιμες να παραχωρήσουν μέρος από τη γη τους στις άλλες φυλές, σε περίπτωση που η αποστασία τους οφειλόταν στο ότι ήταν απομονωμένες γεωγραφικά.

- Όταν κατηγορείτε, είτε άδικα είτε δίκαια, απαντήστε με πραότητα, γιατί η ήρεμη απάντηση καταπραΰνει την ένταση. Αν ανταποκρινόμαστε σε μια κατηγορία με μια αντεπίθεση, ποτέ δεν θα υπάρξει ειρήνη. Προσπαθήστε πρώτα να καταλάβετε τον άλλον, προτού ζητήσετε να σας καταλάβει εκείνος.

- Χαρείτε και δοξάστε τον Θεό όταν αποκαθίσταται η ειρήνη. Είναι υπέροχο που ο λαός Ισραήλ ένωσε πραγματική χαρά όταν έμαθε τα αληθινά κίνητρα των φυλών της ανατολικής πλευράς. Δεν ήταν τόσο περήφανοι για τη γνώμη τους ώστε να μην παραδεχτούν ότι έκαναν λάθος.

Αν οι φυλές της ανατολικής πλευράς είχαν πράγματι αποστατήσει, ο λαός Ισραήλ θα έπρεπε να εφαρμόσει τις απαιτήσεις της διαθήκης. Η ενότητα δεν πρέπει ποτέ να χρησιμοποιείται ως δικαιολογία για να παραβλέψουμε την αλήθεια ή να εγκαταλείψουμε τις βιβλικές αρχές. Ωστόσο, η πειθαρχία μέσα στην εκκλησία πρέπει να είναι η έσχατη λύση - όχι η πρώτη - και να εφαρμόζεται μόνο όταν έχουν αποτύχει οι προσπάθειες συμφιλίωσης και ποιμαντικής φροντίδας βασισμένης στον Λόγο του Θεού. Πόσο διαφορετικές θα ήταν οι εκκλησίες μας, αν τηρούσαμε με συνέπεια αυτές τις απλές αρχές!

Παρασκευή 12 Δεκεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:05'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Π. σελ. 502-506.

«Αν από τη μια μεριά είναι σημαντικό να αποφεύγεται η χαλαρότητα στην αντιμετώπιση της αμαρτίας, από την άλλη μεριά όμως είναι εξίσου σημαντικό να αποφεύγεται η δριμεία κατάκριση και αβάσιμη καχυποψία...

«Η σύννεση που έδειξαν οι Ρουβηνίτες και οι σύντροφοί τους αποτελεί αξιομίμητο παράδειγμα. Ενώ ειλικρινά επιζητούσαν να εξαίρουν τον σκοπό της πραγματικής θρησκείας, παρεξηγήθηκαν ό-

μως και δέχθηκαν αυστηρή επίπληξη. Αλλά αυτοί δεν έδειξαν μνησικακία. Άκουσαν ευγενικά και υπομονετικά τις κατηγορίες των αδελφών τους πριν να προσπαθήσουν να αμυνθούν, και έπειτα εξήγησαν τα κίνητρά τους και απέδειξαν την αθωότητά τους. Έτσι, η δυσκολία που απειλούσε να προκαλέσει τέτοιες σοβαρές συνέπειες, λύθηκε με τρόπο φιλικό.

Και όταν ακόμη κατηγορούνται άδικα, αυτοί που έχουν το δίκαιο με το μέρος τους, μπορούν να διατηρήσουν την ηρεμία τους και τη διακριτικότητα τους. Ο Θεός έχει γνώση για όλα όσα οι άνθρωποι παρεξηγούν και κακοπαριστάνουν, και μπορούμε να αναθέσουμε την υπόθεση μας με βεβαιότητα στα χέρια Του. Εκείνος θα αποδείξει με την ίδια σιγουριά την αθωότητα αυτών που Τον εμπιστεύονται, όπως απέδειξε και την ενοχή του Αχάν. Αυτοί που εμφορούνται από χριστιανικό πνεύμα, θα έχουν εκείνη την αγάπη που μακροθυμεί και που αγαθοποιεί.

Η επιθυμία του Θεού είναι να υπάρχει αδελφική αγάπη μεταξύ του λαού Του. Η προσευχή του Χριστού λίγο πριν από τη σταύρωση ήταν οι μαθητές Του να είναι ενωμένοι όπως Εκείνος είναι ένα με τον Πατέρα, και έτσι να πιστέψει ο κόσμος ότι ήταν σταλμένος από το Θεό. Η συγκινητικότητα, θαυμάσια αυτή προσευχή εξακολουθεί, με το πέρασμα των αιώνων, να ισχύει μέχρι και στις μέρες μας. Τα λόγια Του ήταν: “Και δεν παρακαλώ μονάχα γι’ αυτούς, αλλά και για εκείνους που θα πιστέψουν σε μένα διαμέσου του λόγου τους.” (Ιωάν. 17/ιζ’ 20). Χωρίς να έχουμε το δικαίωμα να θυσιάσουμε έστω και μια από τις αρχές της αλήθειας, πρέπει να βάλουμε σκοπό να φτάσουμε στο επίπεδο αυτό της ένωσης.» - Π.Π. σελ. 519, 520.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Πώς η προτροπή του Παύλου, «θεωρώντας ο ένας τον άλλον ότι υπερέχει από τον εαυτό του» (Φιλιπ. 2/β’ 3), μπορεί να μας βοηθήσει να μην υποθέτουμε κακό για τους αδελφούς μας;
2. Γιατί συχνά αντιδρούμε υπερβολικά σε μια κατάσταση λόγω των αποτυχιών ή των λαθών του παρελθόντος; Πώς μπορούμε να αποφύγουμε αυτή την τάση;
3. Συζητήστε τη σημασία του να ακούμε την άποψη των άλλων. Πώς μπορούμε να καλλιεργήσουμε αυτή τη συνήθεια στην εκκλησία μας; (Συγκρίνετε με Ιακ. 1/α’ 19.)
4. Ζούμε σε μια κοινωνία όπου οι απαιτήσεις της επαγγελματικής ζωής, οι οικογενειακές υποχρεώσεις, οι δραστηριότητες της εκκλησίας και άλλες ευθύνες συχνά μας κατακλύζουν. Πώς η αρχή του να κάνουμε τα πάντα «σαν στον Κύριο» μπορεί να μας κάνει πιο υπεύθυνους αλλά και να φέρει ειρήνη στην καρδιά μας;

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Δεν ματαιώθηκε ούτε ένα από όλα τα αγαθά λόγια, που ο Κύριος μίλησε στον οίκο Ισραήλ· όλα πραγματοποιήθηκαν» Ιησούς του Ναυή 21/κα' 45.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ναυή 21/κα' 43-45, Β'Τιμ. 2/β' 11-13, Ναυή 23/κγ', Αποκ. 14/ιδ' 10, 19, Δευτ. 6/ς' 5.

Όταν ο Τζον Φ. Κένεντι απηύθυνε λόγο προς τις Ηνωμένες Πολιτείες κατά την ορκωμοσία του, στις 20 Ιανουαρίου 1961, η ομιλία του είχε μόλις 1.366 λέξεις, αλλά άφησε ανεξίτηλο αποτύπωμα στη συνείδηση των Αμερικανών. Καθώς ενθάρρυνε τη χώρα του να επικεντρωθεί στις ευθύνες της αντί για τα προνόμιά της, είπε: "Η ανταμοιβή μας θα είναι να ξέρουμε ότι κάνουμε το σωστό. Η ιστορία θα είναι ο κριτής μας και αυτή θα δείξει ότι επιλέξαμε να κάνουμε το σωστό. Ας γίνουμε λοιπόν ηγέτες σε αυτή τη χώρα που αγαπάμε. Ας ζητήσουμε από τον Θεό την ευλογία και τη βοήθειά Του. Όσο είμαστε εδώ στη γη, το έργο του Θεού πρέπει να γίνει έργο δικό μας".

Καθώς ο Ιησούς του Ναυή, ο ηλικιωμένος ηγέτης των Ισραηλιτών, ένιωθε πως πλησίαζε το τέλος της ζωής του, αποφάσισε να απευθυνθεί στους επικεφαλής του έθνους και σε όλο τον λαό Ισραήλ (Ναυή 23/κγ' - 24/κδ'). Το κεφάλαιο 23/κγ' επικεντρώνεται περισσότερο στο μέλλον και στον τρόπο με τον οποίο πρέπει να λατρεύεται ο Θεός - αποκλειστικά μόνο Αυτός. Το κεφάλαιο 24/κδ' κάνει αναδρομή στην πιστότητα που έδειξε ο Θεός στο παρελθόν, με σκοπό να οδηγήσει τον λαό στην απόφαση να λατρεύει αποκλειστικά και μόνο τον Κύριο.

Αυτή την εβδομάδα, θα μελετήσουμε μαζί την πρώτη ομιλία του Ιησού του Ναυή, με την οποία κάνει μία αναδρομή στις νίκες του Ισραήλ, αλλά ταυτόχρονα χαράζει και τον δρόμο για τις μελλοντικές επιτυχίες.

Κυριακή 14 Δεκεμβρίου

ΟΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ

Διαβάστε Ναυή 21/κα' 43-45 Τι μας λένε τα εδάφια αυτά για τον Θεό και τη Γη της Επαγγελίας; Τι μας διδάσκουν αυτά τα λόγια για το σχέδιο του Θεού να μας σώσει (Β' Τιμ. 2/β' 11-13);

.....

Τα εδάφια αυτά μιλούν για ένα από τα πιο σημαντικά θέματα σε ολόκληρο το βιβλίο: την πιστότητα του Κυρίου στη διαθήκη Του, ο οποίος τηρεί τις υποσχέσεις και εκπληρώνει τους όρκους Του. Αυτό το σύντομο τμήμα συνοψίζει επίσης όλα όσα συνέβησαν μέχρι τώρα στο βιβλίο του Ιησού του Ναυή. Ο Ναυή 21/κα' 43 μιλάει για το πώς μοιράστηκε και κατοικήθηκε η γη. (Μπορούμε να διαβάσουμε όλα αυτά τα γεγονότα στα κεφάλαια 13/γ' – 21/κα'.) Στο Ναυή 21/κα' 44 γίνεται αναφορά στις νίκες που κερδήθηκαν κατά των εχθρών και στον έλεγχο της γης (Ναυή 1/α' – 12/ιβ'). Όλη αυτή η προηγούμενη ιστορία δείχνει στον λαό Ισραήλ ότι ο Θεός τηρεί τις υποσχέσεις Του προς αυτούς. Οι Ισραηλίτες πρέπει να θυμούνται ότι δεν μπορούν να διεκδικήσουν τα εύσημα για τις νίκες. Κέρδισαν επειδή ο Θεός κράτησε την υπόσχεσή Του να πολεμήσει γι' αυτούς και να τους δώσει τη γη.

Ο Θεός έδωσε «ολόκληρη τη γη» (Ναυή 21/κα' 43), παρέδωσε «όλους τους εχθρούς τους... στο χέρι τους» (εδ. 44), και όλα έγιναν «σύμφωνα με όλα όσα ορκίστηκε» (εδ. 44). «Όλα πραγματοποιήθηκαν» (εδ. 45). Η λέξη "όλα" επαναλαμβάνεται έξι φορές σε τρία εδάφια, τονίζοντας ξανά πως η γη ήταν δώρο του Κυρίου και όχι επίτευγμα του λαού. Ήταν ο Κύριος που ορκίστηκε να "δώσει" τη γη και που "έδωσε" τους εχθρούς τους στα χέρια τους.

Όλη η επιτυχία του Ισραήλ οφείλεται αποκλειστικά στην πρωτοβουλία και αξιοπιστία του Θεού. Το ίδιο ισχύει και για τη σωτηρία μας: «Επειδή, κατά χάρη είστε σωσμένοι, διαμέσου της πίστης· και αυτό δεν είναι από σας· είναι δώρο του Θεού· όχι από έργα, ώστε να μη καυχηθεί κάποιος» (Εφεσ. 2/β' 8–9).

Πράγματι, τονίζοντας την πιστότητα του Θεού, ο Παύλος έγραψε επίσης: «Πιστός είναι ο λόγος· επειδή, αν πεθάναμε μαζί του, θα ζήσουμε και μαζί του· αν υπομένουμε, θα βασιλεύσουμε και μαζί του· αν τον αρνούμαστε, και εκείνος θα μας αρνηθεί· αν απιστούμε, εκείνος μένει πιστός· να αρνηθεί τον εαυτό του δεν μπορεί.» (Β' Τιμ. 2/β' 11-13).

ΣΚΕΨΗ: Ο Θεός κράτησε όλες τις υποσχέσεις Του στο παρελθόν. Πώς μας βοηθά αυτή η βιβλική αλήθεια να εμπιστευτούμε ότι θα

τηρήσει όλες τις υποσχέσεις για το μέλλον; (βλ. Α' Κορ. 10/ι' 13 και Β' Κορ. 1/α' 18-20.)

Δευτέρα 15 Δεκεμβρίου

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΘΕΟ

Η εκπλήρωση των υποσχέσεων του Θεού προς τον Ισραήλ εξαρτιόταν από την υπακοή τους. Η επιτυχία δεν πρέπει ποτέ να θεωρείται δεδομένη - συνδέεται πάντα με την υπακοή στον λόγο του Θεού. Η γη είναι η απόδειξη της αγάπης του Θεού προς τον λαό Του και δείχνει ότι ο Θεός τηρεί τις υποσχέσεις Του (Νεεμ. 9/θ' 8). Όσο ο λαός Ισραήλ συνεχίζει να υπακούει στον Θεό, ο Θεός θα τους δώσει την υπόλοιπη γη. Θα μπορέσουν να διατηρήσουν αυτά που πέτυχαν;

Διαβάστε Ναυή 23/κγ' 1-5. Ποια είναι τα κύρια σημεία στα οποία επικεντρώνεται η εισαγωγή της ομιλίας του Ιησού;

.....
.....
Η ομιλία του Ιησού ξεκινά από τον ηλικιωμένο ομιλητή (η ηλικία του τονίζεται δύο φορές) και στρέφεται στο ακροατήριο, που θα πρέπει να συνεχίσει την αποστολή που τους ανέθεσε ο Θεός. Περιγράφει πώς έγινε δυνατή η κατάκτηση της γης: ο Κύριος πολέμησε για αυτούς. Παρόλο που, εξαιτίας της απιστίας και της δυσπιστίας τους, οι Ισραηλίτες έπρεπε να εμπλακούν σε πολέμους μετά την Έξοδο, η γη κυριεύτηκε χάρη στην επέμβαση του Θεού και όχι λόγω της στρατιωτικής τους δύναμης.

Ο Θεός είχε δώσει στον Ισραήλ ηρεμία από τους εχθρούς του, αλλά υπήρχαν ακόμη κάποια έθνη που έπρεπε να φύγουν από τη γη. Η νίκη δεν ήταν για πάντα σίγουρη, αλλά μπορούσαν να τη διατηρήσουν μόνο αν συνέχιζαν να εμπιστεύονται και να υπακούουν στον Θεό.

Συγκρίνετε τον τρόπο με τον οποίο οι Ισραηλίτες κέρδισαν τη Γη της Επαγγελίας με τον τρόπο με τον οποίο οι Χριστιανοί μπορούν να κερδίσουν τον αγώνα ενάντια στην αμαρτία. Ποιες είναι οι ομοιότητες; (Διαβάστε Ναυή 23/κγ' 10, Κολ. 2/β' 15, Β' Κορ. 10/ι' 3-5 και Εφεσ.6/ς' 11-18.)

.....
.....
Οι νίκες των Ισραηλιτών δεν οφείλονταν στη δική τους δύναμη ή στρατηγική. Με τον ίδιο τρόπο, η πνευματική νίκη απέναντι στην αμαρτία και τον πειρασμό δεν είναι αποτέλεσμα ανθρώπινης προσπάθειας, αλλά έχει ήδη εξασφαλιστεί μέσω της θυσίας και της ανάστασης του Ιησού Χριστού. Ο λαός του Θεού σήμερα πρέπει

να στηρίζεται συνεχώς στα πνευματικά εφόδια που του προσφέρει το Άγιο Πνεύμα, για να ζήσει μια θριαμβευτική ζωή.

ΣΚΕΨΗ: Με τόσες υπέροχες υποσχέσεις μπροστά μας, γιατί εξακολουθούμε να αμαρτάνουμε τόσο εύκολα;

Τρίτη 16 Δεκεμβρίου

ΞΕΚΑΘΑΡΙΑ

Ο Ιησούς του Ναυή, με τα ίδια λόγια που του είπε ο Θεός στην αρχή του βιβλίου (Ναυή 1/α' 7, 8), εξηγεί ότι η αποστολή που έχει μπροστά του ο Ισραήλ δεν είναι κυρίως στρατιωτική. Είναι πνευματική. Έχει να κάνει με την υπακοή στο θέλημα του Θεού, όπως αυτό έχει αποκαλυφθεί στον Νόμο (Τορά).

Γιατί πιστεύετε ότι ο Ιησούς του Ναυή πήρε τόσο αυστηρή θέση σχετικά με τις σχέσεις του Ισραήλ με τα γύρω έθνη; (Ναυή 23/κγ' 6-8, 12, 13)

.....
.....
Ο κίνδυνος που απειλεί τον Ισραήλ δεν είναι τόσο η εχθρότητα των λαών που έμειναν, αλλά η πιθανή φιλία τους. Τα όπλα τους ίσως να μην ήταν απειλή, όμως οι ιδέες και οι αξίες τους μπορούσαν να κάνουν μεγαλύτερη ζημιά από έναν πόλεμο. Ο Ιησούς του Ναυή τονίζει στους ηγέτες ότι ο αγώνας που έδωσαν ήταν στην ουσία πνευματικός. Γι' αυτό ο Ισραήλ έπρεπε να κρατήσει τη διαφορετικότητα του και την ταυτότητά του ως λαός του Θεού.

Η απαγόρευση να επικαλούνται το όνομα κάποιου θεού, να ορκίζονται σε αυτό ή να τον προσκυνούν, σχετίζεται με την ειδωλολατρία. Στην αρχαία Εγγύς Ανατολή, το όνομα ενός θεού συμβόλιζε την παρουσία και τη δύναμή του. Όταν κάποιος ανέφερε ή χρησιμοποιούσε τα ονόματα ξένων θεών σε χαιρετισμούς ή συναλλαγές, ήταν σαν να αναγνώριζε την εξουσία τους - και αυτό μπορούσε να οδηγήσει τους Ισραηλίτες να ζητήσουν βοήθεια από αυτούς τους θεούς όταν είχαν ανάγκη (βλ. Κριτ. 2/β' 1-3, 11-13).

Ο κίνδυνος του να παντρεύονται οι Ισραηλίτες με τους Χαναναίους που είχαν απομείνει δεν ήταν φυλετικός, αλλά πνευματικός. Ο Ιησούς του Ναυή δεν προειδοποιεί για να διατηρηθεί η εθνική καθαρότητα, αλλά για να αποφευχθεί η ειδωλολατρία, που θα μπορούσε να οδηγήσει τον Ισραήλ σε πνευματική καταστροφή. Το παράδειγμα του Σολομώντα δείχνει ξεκάθαρα πόσο αρνητικές μπορεί να είναι οι συνέπειες αυτών των γάμων (Α' Βασ. 3/γ' 1, 11/α' 1-8). Στην Καινή Διαθήκη, οι χριστιανοί προειδοποιούνται να μην παντρεύονται άπιστους (Β' Κορ. 6/ς' 14). Ωστόσο, στην περίπτωση που ο γάμος ήδη υπάρχει, ο Παύλος δεν συνιστά διαζύγιο, αλλά

ενθαρρύνει τους πιστούς να ζουν μια υποδειγματική χριστιανική ζωή, ελπίζοντας να φέρουν τον/την σύζυγο κοντά στον Θεό (Α' Κορ. 7/ζ' 12-16).

ΣΚΕΨΗ: Η προειδοποίηση του Ιησού του Ναυή ενάντια στις επιζήμιες συναναστροφές οδηγεί στο ερώτημα: Ποια θα πρέπει να είναι η σχέση του Χριστιανού με τον "κόσμο"; Πώς μπορούμε να βρούμε μια ισχυρή ισορροπία στις σχέσεις μας με την κοινωνία που μας περιβάλλει;

Τετάρτη 17 Δεκεμβρίου

Η ΟΡΓΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τι λέει ο Ιησούς του Ναυή για την οργή του Κυρίου και την τιμωρία της αμαρτίας (Ναυή 23/κγ' 15, 16); Τι λέει η Αγία Γραφή σε άλλα σημεία για το θέμα αυτό; Διαβάστε Αριθ. 11/ια' 33, Β' Χρον. 36/λς' 16, Αποκ. 14/ιδ' 10, 19, Αποκ. 15/ιε' 1. Πώς πρέπει να κατανοήσουμε αυτές τις βιβλικές αλήθειες;

.....

Ο Ισραήλ είχε ήδη βιώσει την οργή του Κυρίου, τόσο κατά την περίοδο της περιπλάνησης στην έρημο (Αριθ. 11/ια' 33, 12/ιβ' 9), όσο και μέσα στη γη Χαναάν (Ναυή 7/ζ' 1). Ήξερε καλά ποιες ήταν οι συνέπειες όταν παραβίαζε ανοιχτά τη διαθήκη με τον Θεό και Τον προκαλούσε. Αυτά τα εδάφια αποτελούν το αποκορύφωμα της αυστηρής ομιλίας του Ιησού του Ναυή. Είναι σοκαριστικό να ακούμε ότι ο ίδιος ο Κύριος θα καταστρέψει τον Ισραήλ, χρησιμοποιώντας μάλιστα την ίδια λέξη που είχε χρησιμοποιηθεί νωρίτερα για την εξόντωση των Χαναναίων. Όπως οι υποσχέσεις του Θεού για ευλογία εκπληρώθηκαν πιστά, έτσι και οι κατάρες (Λευιτ. 26/κς', Δευτ. 28/κη') θα γίνουν πραγματικότητα αν ο λαός Του απορρίψει τη διαθήκη. Λαμβάνοντας υπόψη την απομάκρυνση και την καταστροφή των Χαναναίων, αυτά τα εδάφια δείχνουν ξανά ότι ο Κύριος είναι ο απόλυτος Κριτής όλης της γης. Πολεμά την αμαρτία όπου κι αν τη βρει. Ο Ισραήλ δεν έγινε άγιος ούτε είχε κάποια ιδιαίτερη αξία μόνο και μόνο επειδή συμμετείχε στους ιερούς πολέμους - όπως και τα ειδωλολατρικά έθνη δεν απέκτησαν καμία πνευματική ανωτερότητα όταν αργότερα έγιναν όργανα της κρίσης του Θεού εναντίον του ίδιου του Ισραήλ.

Ο λαός Ισραήλ πρέπει να επιλέξει αν θέλει να έχει ένα ένδοξο μέλλον ή μια ζωή αμαρτίας και να αντιμετωπίσει την οργή του Θεού. Με μια πρώτη ματιά, η βιβλική διδασκαλία για την οργή του Θεού φαίνεται να αντιφάσκει με τη διαβεβαίωση ότι ο Θεός είναι αγάπη (Ιωάν. 3/γ' 16, Α' Ιωάν. 4/δ' 8). Όμως, είναι ακριβώς μέσα από την

κατανόηση της οργής του Θεού που η αγάπη Του γίνεται ακόμα πιο ουσιαστική. Πρώτα από όλα, η Αγία Γραφή παρουσιάζει τον Θεό γεμάτο αγάπη, υπομονή, μακροθυμία και πρόθυμο να συγχωρήσει (Εξ. 34/λδ' 6, Μιχ. 7/ζ' 18).

Ωστόσο, σε έναν κόσμο που πλήττεται από την αμαρτία, η οργή του Κυρίου είναι η έκφραση της αγιότητας και της δικαιοσύνης Του απέναντι στην αμαρτία και το κακό. Δεν είναι ποτέ μία συναισθηματική, εκδικητική ή ανεξέλεγκτη αντίδραση. Η Καινή Διαθήκη μάς διδάσκει ότι ο Χριστός έγινε "αμαρτία" για χάρη μας (Β' Κορ. 5/ε' 21) και ότι μέσω του θανάτου Του συμφιλιωθήκαμε με τον Θεό (Ρωμ. 5/ε' 10). Όποιος πιστεύει σε Αυτόν δεν θα χρειαστεί να αντιμετωπίσει την οργή του Θεού (Ιωάν. 3/γ' 36, Εφεσ. 2/β' 3, Α' Θεσ. 1/α' 10). Η έννοια της θεϊκής οργής παρουσιάζει τον Θεό ως τον δίκαιο Κριτή του σύμπαντος που υπερασπίζεται τη δικαιοσύνη (Ψαλ. 7/ζ' 11, Ψαλ. 50/ν' 6, Β' Τιμ. 4/δ' 8).

Πέμπτη 18 Δεκεμβρίου

ΠΡΟΣΚΟΛΛΗΘΕΙΤΕ ΣΤΟΝ ΘΕΟ

Ο μόνος τρόπος για να αποφύγει ο Ισραήλ τον πειρασμό της ειδωλολατρίας και την οργή του Θεού δεν είναι απλώς να θυμάται συνεχώς τι δεν πρέπει να κάνει, αλλά να καλλιεργεί μια σταθερή και συνειδητή αφοσίωση στον Κύριο. Το ρήμα «προσκολλώμαι» (Δευτ. 4/δ' 4) που χρησιμοποιείται εδώ, είναι το ίδιο που περιγράφει και τη σχέση γάμου μεταξύ άνδρα και γυναίκας (Γέν. 2/β' 24) ή την αφοσίωση της Ρουθ στη Ναομί (Ρουθ 1/α' 14). Είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι, σύμφωνα με την εκτίμηση του Ιησού του Ναυή, αυτή η πίστη χαρακτήριζε τον Ισραήλ ως έθνος «μέχρι τη σημερινή ημέρα». Δυστυχώς, η ίδια δήλωση δεν θα ισχύει για τις μετέπειτα περιόδους της ιστορίας του Ισραήλ, όπως φαίνεται καθαρά στο βιβλίο των Κριτών (Κριτ. 2/β' 2, 7, 11, Κριτ. 3/β' 7, 12, Κριτ. 4/δ' 1). Ο Ιησούς του Ναυή απευθύνει έκκληση στον λαό Ισραήλ να αγαπήσουν τον Κύριο, τον Θεό τους (Ναυή 23/κγ' 11 - συγκρίνετε με Δευτ. 6/ζ' 5). Η αγάπη δεν μπορεί να εξαναγκαστεί. Αν η αγάπη επιβληθεί, δεν θα είναι αγάπη. Τι εννοεί, λοιπόν, ο Ιησούς του Ναυή όταν προστάζει τον Ισραήλ να αγαπήσει τον Κύριο;

.....
.....
Για να συνεχίσουν οι Ισραηλίτες να απολαμβάνουν τις ευλογίες της διαθήκης, θα πρέπει να παραμείνουν πιστοί στον Θεό. Το εβραϊκό κείμενο τονίζει έντονα: «Προσέχετε, λοιπόν, πάρα πολύ στον εαυτό σας». Η λέξη *'ahabah* (αγάπη) μπορεί να σημαίνει πολλά - φιλία, σεξουαλική οικειότητα, μητρική στοργή, ρομαντική αγάπη και πίστη

προς τον Θεό. Αν καταλάβουμε την αγάπη προς τον Θεό ως μια συνειδητή επιλογή να Του είμαστε αφοσιωμένοι, τότε μπορούμε να πούμε ότι είναι σωστό να μας ζητά ο Θεός να Τον αγαπάμε, χωρίς να αλλάζει η έννοια της αγάπης (βλ. Ιωάν. 13/ιγ' 34). Ο Θεός πάντοτε ήθελε η υπακοή στις εντολές Του να πηγάζει από μια προσωπική σχέση μαζί Του («Εγώ ... σας έφερα προς τον εαυτό μου» Έξ. 19/ιθ' 4, Δευτ. 6/ς' 5· σύγκρινε με Ματθ. 22/κβ' 37), βασισμένη στο έλεος και την αγάπη που Εκείνος έδειξε πρώτος. Η εντολή να αγαπάμε τον Θεό δείχνει ότι υπάρχει μια σχέση αγάπης μεταξύ Θεού και ανθρώπου - όχι ίση, αλλά αληθινή. Ο Θεός θέλει μια βαθιά και προσωπική σχέση με κάθε άνθρωπο που ανταποκρίνεται στην αγάπη Του.

Η εντολή να αγαπάμε τον Θεό δείχνει ότι η αγάπη Του είναι αμοιβαία αλλά όχι ίση - Εκείνος αγαπά Πρώτος και περισσότερο. Ο Θεός θέλει μια στενή, προσωπική σχέση με κάθε άνθρωπο που ανταποκρίνεται στην αγάπη Του. Έτσι, η αγάπη Του για όλους είναι η βάση για την ελεύθερη και αμοιβαία αγάπη μας προς Αυτόν.

ΣΚΕΨΗ: Ο Ιησούς έδωσε μια καινούργια εντολή στους μαθητές Του. Με ποια έννοια αυτή η εντολή ήταν ταυτόχρονα και νέα και παλιά; (Διαβάστε Ιωάν. 13/ιγ' 34, Ιωάν. 15/ιε' 17 και Α' Ιωάν. 3/γ' 11· σύγκρινε με Λευιτ. 19/ιθ' 18.)

Παρασκευή 19 Δεκεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:08'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Π. σελ. 507, 508.

«Ο Σατανάς εξαπατάει πολλούς με την εύσχημη θεωρία ότι η αγάπη του Θεού για τον λαό Του είναι τόσο μεγάλη που θα παραβλέψει τις αμαρτίες τους. Διατείνεται ότι αν οι απειλές του Θεού εξυπηρετούν κάποιον ορισμένο σκοπό της ηθικής υπόστασης της διακυβέρνησής Του, δεν πρόκειται στην πραγματικότητα να εφαρμοστούν ποτέ. Ο Θεός όμως σε όλες τις επαφές Του με τα πλάσματά Του διατήρησε τις αρχές της δικαιοσύνης παρουσιάζοντας της αμαρτίας τον πραγματικό χαρακτήρα, αποδεικνύοντας ότι το σίγουρο αποτέλεσμά της είναι η δυστυχία και ο θάνατος. Η χωρίς όρους άφεση της αμαρτίας δεν υπήρξε, ούτε και θα υπάρξει ποτέ. Αυτού του είδους η άφεση θα αποδείκνυε την αποχώρηση από τις αρχές της δικαιοσύνης, οι οποίες αποτελούν αυτό το ίδιο το θεμέλιο της θεϊκής διακυβέρνησης. Αυτό θα κατέπλησσε το αναμάρτητο σύμπαν. Ο Θεός έχει υποδείξει λεπτομερώς τα αποτελέσματα της αμαρτίας, και αν οι προειδοποιήσεις αυτές δεν αληθεύουν, τότε πώς μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι και οι υποσχέσεις Του θα

βγουν σωστές; Αυτή η ονομαζόμενη φιλανθρωπία, που θα έθετε κατά μέρος τη δικαιοσύνη, δεν είναι φιλανθρωπία αλλά αδυναμία. Ο Θεός είναι ο ζωοδότης. Από την αρχή όλοι οι νόμοι Του απέβλεπαν στη διατήρηση της ζωής. Η αμαρτία όμως παρεισέφρησε στην εδραιωμένη ευταξία του Θεού και ακολούθησε ο διχασμός. Όσο εξακολουθεί να υπάρχει η αμαρτία, τα βάσανα και ο θάνατος είναι αναπόφευκτα. Μόνο επειδή ο Λυτρωτής σήκωσε την κατάρα της αμαρτίας για λογαριασμό μας, ο άνθρωπος μπορεί να ελπίζει ότι υπάρχει δυνατότητα να γλιτώσει προσωπικά από τα τρομερά αποτελέσματά της – Π.Π. σελ. 508, 509.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Κοιτάξτε όλες τις αποδείξεις στη ζωή σας ότι ο Θεός σας αγαπάει. Μοιραστείτε μερικά παραδείγματα με την τάξη. Παράλληλα, τι πρέπει να κάνετε όταν τα πράγματα δεν συμβαίνουν όπως ελπίζετε ή προσεύχεστε; Τι κάνετε όταν ζητάτε από τον Θεό να τηρήσει τις υποσχέσεις Του και Εκείνος σιωπά;
2. Συζήτησε τη βιβλική διδασκαλία για την οργή του Θεού. Πώς θα μπορούσες να εξηγήσεις σε κάποιον ότι η «οργή του Κυρίου» είναι μέρος των καλών νέων του Ευαγγελίου;
3. Ποια διδάγματα μπορείτε να πάρετε από το μάθημα αυτής της εβδομάδας σχετικά με τη φιλία με ανθρώπους που δεν πιστεύουν στον Θεό; Πώς μπορούμε να είμαστε φίλοι και, ταυτόχρονα, να τιμούμε τον Θεό; Ποιοι σημαντικοί κανόνες μπορούν να μας βοηθήσουν να το κάνουμε αυτό και να μας κρατήσουν ασφαλείς ενώ υπηρετούμε τους φίλους μας που δεν γνωρίζουν τον Ιησού;
4. Ποια είναι κάποια εμπόδια που σε εμποδίζουν να προσκολληθείς στον Κύριο με όλη σου την καρδιά; Πώς θα μπορούσες να τα αντιμετωπίσεις;

13. ΚΑΝΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΑΣ ΣΗΜΕΡΑ!

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Αλλά, αν δεν σας αρέσει να λατρεύετε τον Κύριο, διαλέξτε σήμερα ποιον θέλετε να λατρεύετε· ή τους θεούς, που λάτρευσαν οι πατέρες σας πέρα από τον ποταμό ή τους θεούς των Αμορραίων, στη γη των οποίων κατοικείτε· εγώ, όμως, και η οικογένειά μου, θα λατρεύουμε τον Κύριο» Ιησούς του Ναυή 24/κδ'15

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ναυή 24/κδ', Γέν. 12/ιβ'7, Δευτ. 17/ιζ'19, 5/ε'6, Α'Βασ. 11/ια'2,4,9, Β'Τιμ. 4/δ'7,8.

Το τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου του Ιησού του Ναυή περιγράφει μια τελετή ανανέωσης της διαθήκης, αυτή τη φορά υπό την καθοδήγηση του ηλικιωμένου πια ηγέτη του Ισραήλ. Αν και δεν πρόκειται για την ίδια τη διαθήκη, αλλά περιγράφει την ανανέωσή της, το κεφάλαιο περιέχει στοιχεία που θυμίζουν τις συνθήκες της αρχαίας Εγγύς Ανατολής. Αυτές οι συνθήκες περιλάμβαναν:

- Πρόλογο, όπου παρουσιάζεται ο ανώτατος κύριος και εμπνευστής της συμφωνίας.
- Ιστορική αναδρομή, που περιγράφει τη σχέση του κυρίαρχου και του υποτελή.
- Όροι της διαθήκης, που ζητούν πλήρη αφοσίωση από τον υποτελή, βασισμένη στην ευγνωμοσύνη για όσα έχει κάνει ο κύριος.
- Ευλογίες για υπακοή και κατάρες σε περίπτωση παραβίασης της διαθήκης.
- Μάρτυρες που επιβεβαιώνουν τη διαθήκη.
- Καταγραφή του κειμένου για μελλοντική ανάγνωση.
- Επικύρωση της διαθήκης.

Ο Ιησούς του Ναυή πλησιάζει στο τέλος της ζωής του και δεν υπάρχει κάποιος ξεκάθαρος διάδοχος. Με την τελετή αυτή υπενθυμίζει στον λαό ότι ο βασιλιάς τους είναι ο ίδιος ο Κύριος και ότι, αν παραμείνουν πιστοί, θα απολαμβάνουν την προστασία Του. Δεν χρειάζονται ανθρώπινο βασιλιά. Ως θεοκρατικό έθνος, πρέπει πάντα να θυμούνται ότι μοναδικός τους βασιλιάς είναι ο Θεός.

Κυριακή 21 Δεκεμβρίου

ΗΣΟΥΝ ΚΑΙ ΕΣΥ ΕΚΕΙ

«Και ο Ιησούς συγκέντρωσε όλες τις φυλές του Ισραήλ στη Συχέμ, και συγκάλεσε τους πρεσβύτερους του Ισραήλ, και τους αρχηγούς τους, και τους κριτές τους, και τους άρχοντές τους· και παραστάθηκαν μπροστά στον Θεό» (Ναυή 24/κδ' 1).

Ο Αβραάμ έχτισε βωμό στη Συχέμ, στον τόπο όπου ο Θεός του έδωσε για πρώτη φορά την υπόσχεση για τη γη (Γέν. 12/ιβ' 6-7).

Τώρα, που οι υποσχέσεις προς τον Αβραάμ έχουν εκπληρωθεί, ο Ισραήλ ανανεώνει τη διαθήκη με τον Θεό στο ίδιο ακριβώς μέρος που είχε δοθεί η πρώτη υπόσχεση. Ο Ιησούς του Ναυή υπενθυμίζει στον λαό λόγια παρόμοια με εκείνα του Ιακώβ: «Τώρα, λοιπόν, να αποβάλλετε τους ξένους θεούς, που είναι ανάμεσά σας» (Ναυή 24/κδ' 23· συγκρίνετε με Γέν. 35/λε' 2-4). Ακόμα και το γεωγραφικό σημείο της τελετής είναι ένα ισχυρό μήνυμα: πλήρης αφοσίωση στον Θεό, χωρίς άλλους "θεούς".

Διαβάστε Ναυή 24/κδ' 2-13. Ποιο είναι το μήνυμα του Θεού προς το Ισραήλ;

.....
.....
Το βασικό μήνυμα είναι ότι ο Θεός είναι ο πρωταγωνιστής της ιστορίας του Ισραήλ: «Εγώ πήρα», «Εγώ έδωσα», «Εγώ έστειλα», «Εγώ σας έβγαλα», «Εγώ σας λύτρωσα» κ.λπ. Ο λαός Ισραήλ δεν είναι ο πρωταγωνιστής της ιστορίας, αλλά το αντικείμενο της χάρις του Θεού. Ο Θεός δημιούργησε τον Ισραήλ. Αν ο Θεός δεν είχε επέμβει στη ζωή του Αβραάμ, θα υπηρετούσαν τα ίδια είδωλα. Η ύπαρξη του Ισραήλ ως έθνος δεν είναι το κατόρθωμα κανενός από τους προγόνους του, αλλά το αποκλειστικό έργο της χάρις του Θεού. Το γεγονός ότι οι Ισραηλίτες έχουν εγκατασταθεί στη γη δεν είναι λόγος για καύχηση, αλλά λόγος για να υπηρετούν τον Θεό με ευγνωμοσύνη.

Ο λόγος του Κυρίου αλλάζει πέντε φορές ανάμεσα στο «εσείς» και στο «αυτοί» (οι πατέρες). Δηλαδή, οι πατέρες και η σημερινή γενιά που βρίσκεται στη Συχέμ αντιμετωπίζονται σαν ένα σύνολο. Ο Ιησούς του Ναυή θέλει να δείξει αυτό που είχε ήδη πει ο Μωυσής στο Δευτερονόμιο 5/ε' 3 - ότι ο Θεός δεν έκανε τη διαθήκη μόνο με τους προγόνους τους, αλλά και με όλους όσοι ήταν παρόντες εκείνη τη στιγμή. Οι περισσότεροι από αυτούς δεν είχαν ζήσει την Έξοδο, ούτε είχαν σταθεί στο Χωρήβ. Κι όμως, ο Ιησούς του Ναυή λέει ότι ήταν όλοι εκεί. Με λίγα λόγια, τα μαθήματα του παρελθόντος πρέπει να γίνονται προσωπικά και για κάθε νέα γενιά. Ο Θεός

που ενήργησε για τους προγόνους στο παρελθόν είναι έτοιμος να ενεργήσει και για τη σημερινή γενιά.

ΣΚΕΨΗ: Ποιους τρόπους μπορούμε να ακολουθήσουμε, ως εκκλησία, για να καταλάβουμε καλύτερα πως ό,τι κάνουμε επηρεάζει τους πάντες στην εκκλησία;

Δευτέρα 22 Δεκεμβρίου

ΜΕ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ

Τι ζήτησε ο Ιησούς του Ναυή από τους Ισραηλίτες να κάνουν; (Ναυή 24/κδ' 14, 15). Τι σημαίνει να υπηρετεί κανείς τον Κύριο με ακεραιότητα και αλήθεια;

.....
.....
Η έκκληση του Ιησού του Ναυή είναι ξεκάθαρη: οι Ισραηλίτες πρέπει να αποφασίσουν αν θα είναι πιστοί στον Δημιουργό τους, κρατώντας έτσι τη μοναδικότητά τους και παραμένοντας στη γη της υπόσχεσης, ή αν θα γυρίσουν πίσω σε μια ζωή γεμάτη είδωλα - χωρίς ταυτότητα, σκοπό ή αποστολή. Η επιλογή είναι δική τους. Η πρόσκληση του Ιησού του Ναυή είναι διπλή: ο Ισραήλ πρέπει να φοβάται τον Κύριο και να τον υπηρετεί «με ακεραιότητα και αλήθεια». Το να φοβάται κανείς τον Κύριο δεν σημαίνει μια ζωή γεμάτη τρόμο και συναισθηματική ανασφάλεια. Αντίθετα, αναφέρεται στον σεβασμό και το δέος που προέρχονται από την αναγνώριση της μεγαλοσύνης, αγιότητας και απειρότητας του Θεού από τη μια πλευρά, και της μικρότητας, της αμαρτωλότητας και της προσωρινότητάς μας από την άλλη. Ο φόβος του Θεού σημαίνει να καταλαβαίνουμε πόσο σπουδαίες είναι οι απαιτήσεις Του και ότι είναι όχι μόνο ο Πατέρας μας, αλλά και ο Βασιλιάς μας. Αυτή η συνειδητοποίηση πρέπει να μας οδηγήσει στην υπακοή και την υπηρεσία προς τον Θεό (βλ. Λευιτ. 19/ιθ' 14, 25/κε' 17, Δευτ. 17/ιζ' 19, Β' Βασ. 17/ιζ' 34).

Η υπηρεσία που απαιτεί ο Θεός από το Ισραήλ χαρακτηρίζεται από δύο εβραϊκές λέξεις: «με ακεραιότητα» και «με αλήθεια». Η πρώτη λέξη (*tamim*) χρησιμοποιείται κυρίως για να περιγράψει την τελειότητα του θυσιαζόμενου ζώου - δηλαδή κάτι που είναι άσπογο και χωρίς ελάττωμα. Η δεύτερη λέξη είναι *'emet*, που σημαίνει αλήθεια ή πιστότητα. Συνδέεται με έννοιες όπως σταθερότητα, αξιοπιστία και συνέπεια. Συνήθως αναφέρεται στον Θεό, του οποίου ο χαρακτήρας είναι σταθερά πιστός προς τον λαό Του.

Ένας πιστός άνθρωπος είναι κάποιος που μπορείς να βασιστείς πάνω του και να τον εμπιστευτείς. Ουσιαστικά, ο Ιησούς του Ναυή ζητά από τον Ισραήλ να δείξει την ίδια πιστότητα και αφοσίωση

στον Θεό, όπως ο Θεός έδειξε στον λαό Του κατά τη διάρκεια της ιστορίας του. Δεν πρόκειται μόνο για εξωτερική υπακοή στους κανόνες, αλλά για αληθινή αφοσίωση που πηγάζει από μια σταθερή και ειλικρινή καρδιά. Η ζωή τους πρέπει να δείχνει ευγνωμοσύνη για όσα έκανε ο Θεός γι' αυτούς. Με τον ίδιο τρόπο καλούμαστε κι εμείς σήμερα να συσχετιστούμε με τον Ιησού.

ΣΚΕΨΗ: Τι σημαίνει για εσάς να υπηρετείτε τον Κύριο με «ακεραιότητα» και «αλήθεια»; Ποιοι είναι ορισμένοι από τους παράγοντες που αποσπούν την προσοχή στη ζωή σας και εμποδίζουν την πλήρη αφοσίωσή σας στον Θεό;

Τρίτη 23 Δεκεμβρίου

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΓΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ως ένας αληθινός και πιστός ηγέτης, ο Ιησούς του Ναυή σέβεται την ελεύθερη βούληση του λαού του και επιθυμεί ο Ισραήλ να υπηρετεί τον Κύριο από προσωπική επιλογή και όχι από εξαναγκασμό. Αυτό είναι ξεκάθαρο από τη χρήση του ρήματος «διαλέξατε» (Ναυή 24/κδ' 22). Σε άλλα εδάφια, το εβραϊκό ρήμα *bahar* («εκλέγω») αναφέρεται στην επιλογή που έκανε ο Θεός όταν εξέλεξε τον Ισραήλ ως λαό Του (π.χ. Δευτ. 7/ζ' 6-7, 10/ι' 15, 14/ιδ' 2). Ο λαός Ισραήλ, αν και έχει εκλεγεί από τον Θεό, παραμένει ελεύθερος να πει «όχι» - αλλά κάτι τέτοιο θα ήταν παράλογο. Μπορούν να πουν «ναι» και να συνεχίσουν να ζουν, ή να Του γυρίσουν την πλάτη και να χαθούν.

Ποια ήταν η απάντηση του Ισραήλ στην πρόσκληση του Ιησού του Ναυή; (Ναυή 24/κδ' 16-18). Γιατί νομίζετε ότι ο Ιησούς του Ναυή αντέδρασε με τέτοιο τρόπο στην απάντησή τους (Ναυή 24/κδ' 19-21);

.....

Στην απόλυτα θετική απάντησή τους, οι Ισραηλίτες αναγνωρίζουν ότι ο Θεός των πατριαρχών και των προγόνων τους είναι πλέον και «ο Θεός μας» (Ναυή 24/κδ' 17-18), τον οποίο είναι πρόθυμοι να υπηρετήσουν με απόλυτη αφοσίωση. Μετά από μια τόσο ξεκάθαρη δήλωση πίστης και αφοσίωσης, θα περιμέναμε από τον Ιησού του Ναυή λόγια επιδοκιμασίας και ενθάρρυνσης. Ωστόσο, δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Ο διάλογος μεταξύ του Ιησού του Ναυή και του λαού παίρνει μια απρόσμενη τροπή, καθώς ο Ιησούς του Ναυή φαίνεται να υιοθετεί τον ρόλο του «συνήγορου του διαβόλου». Αντί να συνεχίσει να μιλά για τη γεμάτη χάρη πρόνοια του Θεού στο παρελθόν, αρχίζει να προειδοποιεί τους Ισραηλίτες, παρουσιάζοντας έναν Θεό που δεν είναι εύκολο να υπηρετήσει κανείς.

.....
.....
Ο Ιησούς του Ναυή γνωρίζει πόσο ασταθής ήταν η πρώτη γενιά, η οποία υποσχέθηκε να υπακούει στον Θεό με παρόμοια λόγια (Έξ. 19/ιθ' 8, 24/κδ' 3, Δευτ. 5/ε' 27), αλλά ξέχασε τις υποσχέσεις της πριν καν σβήσουν από τα χείλη της (Έξ. 32/λβ'). Έτσι, ο Ιησούς του Ναυή θέλει να κάνει τον λαό Ισραήλ να συνειδητοποιήσει τρία σημαντικά πράγματα:

Πρώτον, η απόφαση να υπηρετούν τον Θεό είναι πολύ σοβαρή. Αυτή η απόφαση πρέπει να διαμορφώσει ολόκληρο το έθνος σύμφωνα με τον λόγο και το θέλημα του Θεού. Οι ευλογίες από την υπακοή είναι ξεκάθαρες, αλλά πρέπει να καταλάβουμε και τις συνέπειες της ανυπακοής. Η συγχώρεση των αμαρτιών δεν είναι κάτι που μας ανήκει, αλλά είναι θαύμα της χάρις του Θεού.

Δεύτερον, η απόφαση να υπηρετήσουν τον Θεό πρέπει να είναι δική τους - προσωπική, και όχι κάτι που τους επιβάλλει ο ηγέτης, ακόμα και αν αυτός είναι ο ίδιος ο Ιησούς του Ναυή.

Τρίτον, το Ισραήλ πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να υπηρετήσει τον Θεό με τις δικές του δυνάμεις. Η υπηρεσία προς τον Θεό δεν γίνεται με μια τυπική συμμόρφωση στους κανόνες της διαθήκης, αλλά μέσα από μια προσωπική σχέση μαζί Του (βλ. Έξ. 20/κ' 1-2, Δευτ. 5/ε' 6-7).

Τετάρτη 24 Δεκεμβρίου

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑΣ

Διαβάστε Ναυή 24/κδ' 22-24. Γιατί πιστεύετε ότι ο Ιησούς του Ναυή χρειάστηκε να επαναλάβει την έκκλησή του στους Ισραηλίτες να απομακρύνουν τα είδωλα;

.....
.....

Η απειλή της ειδωλολατρίας δεν ήταν θεωρητική. Παλαιότερα, στις πεδιάδες του Μωάβ, και ο Μωυσής είχε ζητήσει από τον λαό να επιλέξει μεταξύ ζωής και θανάτου, μεταξύ Θεού και ψεύτικων θεών (Δευτ. 30/λ' 19-20). Οι θεοί που απειλούν τώρα το Ισραήλ δεν είναι εκείνοι της Αιγύπτου ή της Μεσοποταμίας, αλλά είναι θεοί που βρίσκονται ανάμεσά τους. Γι' αυτό, ο Ιησούς του Ναυή παρακαλεί τον λαό να στρέψει την καρδιά του προς τον Κύριο. Η εβραϊκή λέξη που χρησιμοποιείται εδώ είναι *natah*, που σημαίνει «τεντώνω», «λυγίζω». Περιγράφει έναν Θεό που περιμένουμε να «σκύψει» και να ακούσει τις προσευχές μας (βλ. Β' Βασ. 19/ιθ' 16, Ψαλ. 31/λα' 2-3, Δαν. 9/θ' 18), αλλά ταυτόχρονα εκφράζει και τη στάση που ο Θεός ζητά από τον άνθρωπο - μια καρδιά που να λυγίζει μπροστά

Του και να ακούει τη φωνή Του (Ησ. 55/νε' 3, Ιερ. 7/ζ' 24). Η λέξη αυτή χρησιμοποιείται για να δείξει την αποστασία του Σολομώντα, όταν η καρδιά του στράφηκε προς τους ξένους θεούς (Α' Βασ. 11/ια' 2, 4, 9). Η αμαρτωλή ανθρώπινη καρδιά δεν έχει φυσική τάση να κάθεται και να ακούει τη φωνή του Θεού. Χρειάζονται συνειδητές αποφάσεις από την πλευρά μας για να την στρέψουμε προς την εκπλήρωση του θελήματος του Θεού.

Η απάντηση των Ισραηλιτών στην κυριολεξία είναι: «Θα ακούσουμε τη φωνή Του». Αυτή η φράση τονίζει τη σχέση που υπάρχει πίσω από την υπακοή. Ο Ισραήλ δεν καλείται να ακολουθήσει απλώς άψυχους κανόνες. Η διαθήκη αφορά μια ζωντανή σχέση με τον Κύριο, η οποία δεν μπορεί να εκφραστεί πλήρως μόνο με κανονισμούς. Η θρησκεία του Ισραήλ δεν ήταν ποτέ προορισμένη να είναι νομικιστική. Αντίθετα, έπρεπε να είναι μια συνεχής επικοινωνία με πίστη και αγάπη με έναν άγιο και ελεήμονα Σωτήρα.

Ακόμα και μετά την τριπλή υπόσχεση του λαού να υπηρετήσει τον Κύριο, η οποία συμπεριλάμβανε και την αφαίρεση των ξένων θεών από ανάμεσά τους, δεν υπάρχει καμία αναφορά ότι αυτό πραγματικά συνέβη. Σε όλο το βιβλίο, ήταν συνηθισμένο να αναφέρονται οι εντολές του Ιησού (ή του Μωυσή) και η εκπλήρωσή τους ως παραδείγματα υπακοής. Η απουσία αυτής της αναφοράς στο τέλος του βιβλίου αφήνει την παράκληση του Ιησού ανοιχτή σαν να μην έχει ακόμα ολοκληρωθεί. Η κεντρική πρόσκληση του βιβλίου για υπηρεσία στον Κύριο δεν απευθύνεται μόνο στη γενιά του Ιησού, αλλά και σε κάθε νέα γενιά του λαού του Θεού που θα διαβάσει ή θα ακούσει αυτό το μήνυμα.

ΣΚΕΨΗ: Πόσες φορές έχετε υποσχεθεί στον Κύριο ότι θα πραγματοποιήσετε κάτι, αλλά μετά δεν το κάνετε; Γιατί δεν το κάνετε; Τι δείχνει η απάντησή σας για το έλεος του Θεού;

Πέμπτη 25 Δεκεμβρίου

ΤΕΛΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ΚΑΛΑ

Διαβάστε τα τελευταία λόγια του βιβλίου του Ιησού του Ναυή (Ναυή 24/κδ' 29–33). Πώς αυτά τα λόγια δεν κοιτάζουν μόνο πίσω στη ζωή του Ιησού, αλλά και μπροστά στο μέλλον;

.....

Στον επίλογο, όπου αναφέρεται ο θάνατος του Ιησού του Ναυή και του Ελεάζαρ, του αρχιερέα, το βιβλίο του Ιησού του Ναυή τελειώνει με έναν σοβαρό και συγκινητικό τόνο. Ο συγγραφέας συνδέει την ταφή του Ιησού, την ταφή του Ελεάζαρ και την ταφή των οστών του Ιωσήφ, δημιουργώντας μια αντίθεση ανάμεσα στη ζωή εκτός της

γης και στην αρχή της ζωής μέσα στη γη. Δεν υπάρχει πλέον ανάγκη για περιπλάνηση. Δεν χρειάζεται πια να μεταφέρουν τα σώματα των ηγετών από τόπο σε τόπο. Οι πατριάρχες έθαβαν τους συγγενείς τους σε σπηλιές (Γέν. 23/κγ' 13, 19, Γέν. 25/κε' 9-10), σε αγρούς που είχαν αγοράσει, όπως στη Συχέμ (Γέν. 33/λγ' 19). Τώρα όμως το έθνος θάβει τους ηγέτες του μέσα στη γη της δικής τους κληρονομιάς, αποκτώντας έτσι ένα αίσθημα μονιμότητας. Οι υποσχέσεις που δόθηκαν στους πατριάρχες έχουν εκπληρωθεί. Η πιστότητα του Κυρίου είναι το νήμα που ενώνει το μέλλον του Ισραήλ με το παρόν και το παρελθόν του.

Καθώς οι τελευταίες παράγραφοι του βιβλίου συνδέουν όλη την αφήγηση με μια μεγαλύτερη ιστορία του παρελθόντος, ταυτόχρονα ανοίγουν τον δρόμο και για το μέλλον. Ο πρώην αρχιεπίσκοπος του Καντέρμπουρι, Λόρδος Τζορτζ Κάρι, σε μια ομιλία του στον ναό της Αγίας Τριάδας στο Σρόουσμπερι, δήλωσε ότι η Αγγλικανική Εκκλησία απέχει «μόνο μία γενιά από την εξαφάνιση».

Στην πραγματικότητα, η Εκκλησία είναι πάντοτε μία γενιά μακριά από την εξαφάνιση - και το ίδιο ίσχυε και για τον λαό του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη. Ένα μεγάλο κεφάλαιο στην ιστορία του Ισραήλ φτάνει στο τέλος του. Το μέλλον του εξαρτάται από το ποιες απαντήσεις θα δώσει στα ερωτήματα που αφορούν την πορεία του. Θα παραμείνει πιστός στον Κύριο; Θα μπορέσει να ολοκληρώσει το έργο της κατάκτησης ολόκληρης της γης; Θα μπορέσει να μείνει σταθερά προσκολλημένος στον Κύριο και να μην παρασυρθεί στη λατρεία των ειδώλων;

Μια γενιά υπό την ηγεσία του Ιησού του Ναυή στάθηκε πιστή στον Κύριο, αλλά θα συνεχίσει η επόμενη γενιά να ακολουθεί τον ίδιο πνευματικό δρόμο που χάραξε ο σπουδαίος αυτός ηγέτης; Κάθε νέα γενιά του λαού του Θεού, διαβάζοντας το βιβλίο του Ιησού του Ναυή, καλείται να απαντήσει στα ίδια ερωτήματα. Η επιτυχία της εξαρτάται από το είδος των απαντήσεων που θα δώσει μέσα στην καθημερινή της ζωή και από το πώς θα σχετιστεί με τις αλήθειες που έχει κληρονομήσει.

ΣΚΕΨΗ: Ο Ιησούς του Ναυή, όπως και ο Παύλος, «τον καλό αγώνα αγωνίστηκε» (Β' Τιμ. 4/δ' 7). Γιατί ο Ιησούς του Ναυή ήταν επιτυχημένος; Ποιες αποφάσεις πρέπει να πάρετε σήμερα για να τελειώσετε τη ζωή σας με την ίδια επιτυχία;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ: Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Π. σελ. 508-511.

«Ανάμεσα στα πλήθη που βγήκαν από την Αίγυπτο υπήρχαν πολλοί που ήταν ειδωλολάτρες· και τέτοια είναι η δύναμη της συνήθειας, ώστε η πρακτική αυτή συνεχίστηκε κρυφά σε κάποιο βαθμό, ακόμα και μετά την εγκατάσταση στη Χαναάν. Ο Ιησούς του Ναυή είχε επίγνωση αυτής της αμαρτίας ανάμεσα στους Ισραηλίτες και αντιλαμβανόταν ξεκάθαρα τους κινδύνους που θα προέκυπταν. Επιθυμούσε ειλικρινά να δει μια εκ βαθέων μεταρρύθμιση στον λαό του Ισραήλ. Γνώριζε ότι αν ο λαός δεν έπαιρνε αποφασιστικά θέση να υπηρετήσει τον Κύριο με όλη του την καρδιά, θα συνέχιζε να απομακρύνεται όλο και περισσότερο από Αυτόν... Παρόλο που ένα μέρος του λαού λάτρευε πραγματικά τον Θεό, πολλοί ήταν απλώς τυπικοί - κανένας ζήλος ή σοβαρότητα δεν χαρακτήριζε τη λατρεία τους. Κάποιοι ήταν ειδωλολάτρες στην καρδιά, παρόλο που ντρέπονταν να το παραδεχτούν.» Signs of the Times, 19 Μαΐου 1881.

«Αυτή η επίσημη διαθήκη καταγράφηκε στο βιβλίο του νόμου ώστε ιερά να διατηρηθεί. Ο Ιησούς έστησε έπειτα μια μεγάλη πέτρα κάτω από μια βελανιδιά κοντά στο αγιαστήριο του Κυρίου. «Και ο Ιησούς είπε σε ολόκληρο τον λαό: Δέστε, η πέτρα αυτή θα είναι σε μας ως μαρτυρία, επειδή αυτή άκουσε όλα τα λόγια του Κυρίου, που μας μίλησε· θα είναι, λοιπόν, ως μαρτυρία σε σας, για να μη αρνηθείτε τον Θεό σας.» Εδώ ο Ιησούς δηλώνει ξεκάθαρα ότι οι οδηγίες και οι προειδοποιήσεις του προς τον λαό δεν ήταν δικά του λόγια, αλλά λόγια του Θεού. Αυτή η μεγάλη πέτρα θα έμενε να θυμίζει στις επόμενες γενιές το γεγονός για το οποίο στήθηκε, και θα ήταν μάρτυρας εναντίον του λαού, αν ξανακυλούσαν στην ειδωλολατρία.» Signs of the Times, 26 Μαΐου 1881.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Συζήτησε το νόημα της φράσης: «Αυτός είναι Θεός άγιος· είναι Θεός ζηλότυπος» (Ναυή 24/κδ' 19). Με ποια έννοια είναι ο Θεός «ζηλότυπος»;
2. Πώς συνδέεται η αγάπη μας για τον Θεό με την ελεύθερη επιλογή που μας δίνει; Θα μπορούσαμε να αγαπήσουμε πραγματικά αν δεν είχαμε την ελευθερία να επιλέξουμε; Εξηγήστε. Μπορεί η αληθινή αγάπη να εξαναγκαστεί; Αν όχι, γιατί όχι;
3. Πώς μπορούν οι σημερινοί υπεύθυνοι της εκκλησίας να ενισχύσουν και να προετοιμάσουν τη νέα γενιά ώστε να αναλάβει υπεύθυνα ρόλο διακονίας και ηγεσίας στην εκκλησία του αύριο;
4. Σκεφτείτε τη ζωή του Ιησού του Ναυή και το συμπέρασμα ότι σε όλη του τη ζωή οι Ισραηλίτες υπηρέτησαν τον Κύριο. Στο τέλος της ζωής σας, τι θα θέλατε να λένε οι άνθρωποι για εσάς;